

[4th August 1966

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That leave be granted for the introduction of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1966.’

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

V.—PRESENTATION OF REPORT.

REPORT OF THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS ON THE AUDIT
REPORT OF THE MADRAS STATE HOUSING BOARD FOR
1961-62.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு விட்டுவசதி போர்டின் 1961-62-ம் ஆண்டுக்கான கணக்கு குறித்து செய்த தணிக்கை அறிக்கையின் மீது பொதுக் கணக்குக் குழுவின் அறிக்கையை வைக்கிறேன்.

VI.—MOTION EXPRESSING WANT OF CONFIDENCE IN THE MINISTRY.

MR. SPEAKER : Now, the hon. Member, Sri K. A. Mathialagan, will speak. Every hon. Member has to cut short his speech, as a large number of hon. Members are to speak to-day.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்பு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கிற இன்றைய மந்திரிசபை மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் குறித்து நானும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன். கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் தலைமையில் இயங்கும் மந்திரிசபை மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வருவது இது முதல் தடவை அல்ல. இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் ஏதோ சம்பிரதாயத்திற்காக, எதிர்க்கட்சிகளுக்கு இருக்கின்ற ஒரு ஆபுதமாக இந்த உரிமை இருப்பதால் அதை உபயோகிக்கிற வகையில் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்று ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் கருதுவார்களேயானால் அது அவர்கள் தங்களைத் தாங்கள் ஏமாற்றிக்கொள்கின்ற கருத்துத் தான். இந்த மந்திரிசபை கடந்த இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னாலேயே தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய பெரு நம்பிக்கையை இழந்து விட்டது. ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் வந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திலேயே அது நன்றாகப் புலனாகி விட்டது. இந்த மன்றத்திற்குள் இருக்கின்ற பிரதிநிதிகளுக்கு மந்திரிசபையை தோற்கடிப்பதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு இல்லாமல் போனாலும், தமிழ்நாட்டு மக்கள் நெடுங்காலமாகவே மிகவும் வேதனை தரத்தக்க ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

4th August 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இன்றைக்கு இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்கின்ற நேரத்தில் நான் பணிவோடு, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக சொல்லிக் கொள்வேன், கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மீது தனிப் பட்ட முறையில் எந்தவிதமான குரோதமோ அல்லது விரோதமோ அல்லது எந்தவிதமான மனமாச்சரியமோ எனக்கோ எங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கோ கிடையாது, அத்தகைய குறுகிய மனோபாவத்தில் நாங்கள் யாரும் ஈடுபடவில்லை. முக்கியமாக, நாங்கள் சொல்ல விரும்புவது, முதல் அமைச்சர் வகிகின்ற பாத்திரத்தை சரியாக நிர்வகிக்கவில்லை, தாறுமாறாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாசத்தின் விளிம்புக்கு இந்த நாட்டை இழுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். இதன் காரணமாகத்தான் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறதே தவிர ஏதோ வெறுப்பு-பழியுணர்விற்காக இந்தத் தீர்மானம் வரவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் மிக மனவேதனை யுடன்தான் சொல்லுகிறேன். இதைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரம் எனக்கு வேடிக்கையாகவோ, அல்லது மகிழ்ச்சிகரமாகவோ இருக்கக்கூடிய நேரம் கூட இல்லை, துக்ககரமான நிலைமையில் தான் நான் இருந்துகொண்டிருக்கிறேன். எனது தந்தையார் ஆறு நாட்களுக்கு முன்னால் காலமாகிவிட்டார். நானும் என்னுடைய குடும்பமும் துக்கத்தில் மூழ்கியிருக்கிற நேரம் இது. இருந்த போதிலும், எனது எஜமானர்களாகிய ஆயிரம் விளக்கு தொகுதி மக்களுக்கு,—இந்த தமிழ்நாட்டிலுள்ள 3½ கோடி மக்களுக்கு—எந்த காரணங்களுக்காக இந்த மன்றத்திற்கு வந்திருக்கிறேனோ, எதற்காக என்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டிருக்கிறேனோ அந்தப் புனிதமான கடமையைச் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான் இதில் கலந்துகொள்கிறேன். எனது கடமையை நிறைவேற்றவேண்டும், அதைச் செயலாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் எனது சொந்த சக துக்கங்களைவிடவும் இது பெரிய விஷயம் என்று கருகித்தான் இதில் நான் பேச முன்வந்துள்ளேன். இன்றையதினம் நமது முதலமைச்சர் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரப் பொறுப்பை சரியான முறையில் அமல் நடத்தினார்களா? என்கு பார்த்தாலும், அதிகார துஷ்பிரயோகங்கள், ஊழல்கள் இவற்றிற்கெல்லாம் அடிமைப்பட்டு அதிகாரத்தை நடத்துகின்ற அளவுக்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்து விட்டார்கள் என்பதைத் தான் நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெளிவாக இந்த மந்திரிசபை மீது எட்டு குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்டினார்கள், அது மட்டுமல்ல, இவர்கள் மீது இருக்கின்ற குற்றச்சாட்டுகள் எண்ணில்லாத குற்றச்சாட்டுகள், எழுத்தில் அடங்காத குற்றச் சாட்டுகள், பரிகாரமே தேட முடியாத அளவுக்கு இருக்கின்ற குற்றச்சாட்டுகள், இதற்கு பிராயச்சித்தம் தேடக்கூடிய அளவில் மூன்று வழிகள் இருக்கின்றன. இது பிழைக்காத நோயாளியாக மாறியிருக்கிற மாதிரி சபையாக இருக்கிறது. இவ்வளவு நாட்களாகச் செய்திருக்கிற பாபத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாக நம்பிக்கையிலலாத் தீர்மானம் வருவதற்கு முன்னாலேயே ராஜினாமா செய்து

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[4th August 1966]

தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள லாம்—இது ஒரு வழி. ஆனால் கடைசி வரையில் அதைச் செய்யப் போவதில்லை. இரண்டாவது வழி ஒன்று இருக்கிறது. இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை, ஜனநாயகத்திற்காகவும், தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற 34½ கோடி மக்களுக்காகவும், எதிரிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களும் நாவலரோடு சேர்ந்து வாக்களித்து இந்த மந்திரிசபையை நீக்குவது—இது இரண்டாவது வழி. இதுவும் நடைபெறக் கூடியது அல்ல. எதிரே இருக்கிற வர்கள் இந்த மந்திரி சபையிடமிருந்து என்னென்ன நன்மைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்களோ? மூன்றாவது வழி, வருகிற 7-8 மாதங்களில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நாட்டு மக்கள் தமிழ்நாட்டு ஒட்டுச்சாவடியில் நிறைவேற்றப் போகிறார்கள். அதற்கு முன்னதாகவே தேர்தலுக்கு உத்தரவு போடக் கூடிய நிலை இருக்குமானால், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்குத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் முழு ஆதரவு தருகிறார்கள் என்பதைப் பிரகடனப்படுத்தி விடுவார்கள் என்று மிகப் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மந்திரி சபையினுடைய கோளாறுகள் கொள்கை ரீதியாக மட்டும் எற்பட்டவை அல்ல. பல்வேறு காரியங்களில் தவறியிருக்கிறார்கள். ஒரு கேட்ட அரசாங்கம், திறமையற்ற அரசாங்கம், லாயக்கற்ற அரசாங்கம், மக்களுக்குத் துரோகம் இழைக்கிற அரசாங்கம். இதனைக்கும் இலக்கணமாக இருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். நான் இதனைச் சொல்லும்போது அலங்கார வார்த்தையாகச் சொல்லுகிறேன் என்று கருத வேண்டாம். இந்த அரசாங்கம் சேதாரம், செயல் திறமையின்மை, லஞ்ச ஊழல், வேண்டியவர்களுக்கு வேலை கொடுத்தல், கட்சி நலன்களுக்காக அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தல், சொந்தக்காரர்களை அதிகாரத்தில் நியமித்தல், ஷேறு கட்சிக்காரர்களுக்கு மறுப்பது, நாட்டில் பொருளாதாரத்தைத் தவறான திசையில் செலுத்துவது, ஏழை எளியவர்களுக்குத் தவறு இழைப்பது என்ற குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்து அரசாங்கம் தப்பிக்க முடியாது. இதைச் சொன்னால் ஏதோ மேலோட்டமாகச் சொல்லுகிறேன் என்று கருதலாம். இதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகச் சில சம்பவங்களை மட்டும் இங்கே நடமாட விடுகிறேன். என்னென்ன நிர்வாகச் சீர்கேடுகள், என்னென்ன ஊழல்கள், என்னென்ன ஒழுங்கீனங்கள், என்னென்ன சேதாரங்கள் என்று சில சம்பவங்களை மட்டும் கோடிட்டுக் கொண்டு சொல்லுகிறேன்; அதற்கு மேல் இந்த மன்றமே முடிவு கட்டட்டும். ஒன்று, இரண்டு என்று சில விவரங்களை மட்டும் இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்க முயலுகிறேன்.

நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே, 46-வது அதிகாரத்தில் ஒரு அரசாங்கத்தினுடைய கடமையை மிகத் தெளிவாக நெறிமுறைக் கொள்கையிலே வரையறுத்திருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட மக்களுக்கு கல்வி, பொருளாதார முன்னேற்றம் பற்றிக் குறிப்பிடுகிற நேரத்திலே—

“The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker sections of the people, and, in particular, of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes, and shall protect them from social injustice and all forms of exploitation.”

4th August 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

என்று நம்முடைய விதிமுறையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதனை இன்னும் நல்ல வகையிலே அறிவுறுத்தும் வகையில் நம் மாநில சர்க்கார் கல்வி நிலையங்கள், வேறு தொழில் கல்லூரிகள் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்—ஜி.ஓ. நெ. 1247—எஜுகேஷன், 15—7—1955. இந்த ஜி.ஓ.விலே—
“The Government have directed that 16 per cent of the seats in educational institutions be reserved for candidates belonging to Scheduled Castes, Scheduled Tribes and 25 per cent of the seats be reserved for candidates belonging to other Backward Classes listed in the Madras Educational Rules. They have also directed that the reservations will apply to all class of institutions like Arts and Professional Colleges, Technical Institutions, Secondary and Training Schools, etc., under public management and under aided managements and that the reservation of seats as required above shall be a condition for aid to the Institution.”

என்று இருக்கிறது. 10 ஆண்டுகளாக நடைமுறையிலும் இருந்து வந்திருக்கிறது. சமீபத்திலே இங்கு நம்முடைய கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பில் இருக்கிற சட்டக் கல்லூரியில் மாலை நேர சட்டக் கல்லூரி ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். உத்தியோகத்தில் இருக்கிறவர்கள் மாலை நேரத்தில் வக்கீல் வேலைக்குப் படிக்க கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்திலும் இருக்கிறது. ஜி.ஓ.-வும் இருக்கிறது. இந்தக் கல்லூரிக்கு 874 பேர்கள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள். இந்த 874 பேர்களிலே, இந்த ஜி.ஓ.-படி, சட்டப்படி ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு 32 இடங்களை ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். 16 சதவிகிதம் ஒதுக்கவேண்டும் என்பது விதிமுறை. 25 சதவிகிதம் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் முரணாக, முறைக்கு மாறாக, பாரபட்சமாக, உயர் ஜாதிகாரர்களுக்குச் சாதகமாக 199 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முறைகேடாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லுவதற்குக் காரணம், இதன்படி ஆதித்திராவிட மாணவர்களுக்கு 32 இடங்களை ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். சுப்பராமன் என்ற மாணவர் ஆதித்திராவிட மாணவர், போலீஸ் அமைச்சர் மாவட்டத்தைச் சேர்த்தவர். ரெயிலிலே இலாகாவில் ஆடிட்டிபார்ட்மென்ட்டில் வேலை பார்ப்பவர். அவர் விண்ணப்பித்தார் இன்றைய தினம் ஹரிஜன மக்கள் 18-20 பேர்கள் வக்கீல் வேலையில் இருப்பார்கள்—அவ்வளவுதான். 16 சதவிகிதம் மாணவர்களுக்குக்கூட கொடுக்காமல் அவருடைய விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் போல இன்னும் பல விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி விதிகளுக்கு நேர்மாறாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எங்கே? விஸ்டைக் கொடுக்கட்டும். 32 பேர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா? ஹைக் கோர்ட் ஜட்ஜ் ஆக விருப்பிக்கொண்டிருக்கும் திரு. ரங்கராஜன் தலைவராக இருந்து நிர்வாகம் செய்த லட்சணம் இந்த நிலையில் இருக்கிறது. கோபித்துக்கொள்ளுகிறார்களே. 16 சதவிகிதம் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன். இதே மாதிரித் தான் மெடிகல் காலேஜ் பற்றிச் சொன்னார்கள் பல குற்றச்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th August 1966]

சாட்டுக்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 1,000 பேர்களைக் கூர்ந்து கவனித்தால் பெரும்பாலானவர்கள் டாக்டர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். டாக்டர் மகன் டாக்டர் ஆகவேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. நானும் டாக்டர். என் பிள்ளை டாக்டர், என் மகள் டாக்டர், என் தங்கை டாக்டர் என்று கொத்துக் கொத்தாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் 1,000 பேர்கள் லிஸ்டை எடுத்துக் காட்டட்டும். சோஷல் இன்ஜஸ்டிஸ் கூடாது. பொருளாதாரத் துறையில் பரவலாக ஆகவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். ஏழைக் குடியாளவர், பொற்கொல்லர் பிள்ளைகளுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். இதே ஒழுங்கினும் என்ஜினியரிங் கல்லூரிகளில் நடந்திருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் 50 சதம் போதும் என்று சொன்னார்கள். இங்கே 120 மார்க்குகள் என்று வைத்தார்கள். ஒழுங்கினம் இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா? 60-ம், 60-ம் வாங்கவேண்டும், இரண்டு 'ஏ' வாங்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் 'ஏ'-க்குக் குறைவாக வாங்கியவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா? பட்டியலைக் காட்டுங்கள். நாட்டுப்புறத்தில் இருக்கிற மக்களையும் விவசாய மக்களையும் வாழவிடாமல் மேட்டுக் குடியினர் வாழ்வதற்கு சாக்குப் போக்கைத் தவிர எங்கே கல்வி நிலையங்கள் ஏழைகளுக்குப் பயன்படுகின்றன? எங்கே சாதாரண மக்களுக்குப் பயன்படுகின்றன? சாதாரண கலைக் கல்லூரிகளைத் தான் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இந்த ஆண்டு பாஸ் செய்தார்கள். 30-40 ஆயிரம் பேர்களுக்கு இடம் கொடுத்தார்கள். எவ்வளவு பேர்கள் எப்படி எப்படி அலைந்தார்கள்? பி.யு.ஸி. கல்லூரிகள் ஆரம்பித்திருக்கக் கூடாதா? ஷிஃப்ட் முறை ஆரம்பித்திருக்கக் கூடாதா? லட்சம் மானவர் களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருந்தும் சிடைக்காத நிலைமையைப் பார்த்தோம். இந்த முறைகேடு கல்வி இலாகாவில் நடைபெற்றிருக்கிறது. முன்சொன்னதையே தொடர்ந்து போகிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் 47-வது விதியில்--

"The State shall regard the raising of the level of nutrition and the standard of living of its people and the improvement of public health as among its primary duties and, in particular, the State shall endeavour to bring about prohibition of the consumption except for medicinal purposes of intoxicating drinks and of drugs which are injurious to health."

என்று இருக்கிறது. நல்ல திடகாத்திரத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும், சுகாதாரத்தைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்ற ஒரு பெரிய கடமை இதிலே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. சுகாதார இலாகாவைப்பற்றிய சம்பவங்களை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் முன்னிலையிலே ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். போலி மருந்துகள், கொலை பாதுகாச் செயல்கள் என்பதாக மந்திரிமார்க்கள் பேசுகிறார்கள். போலி மருந்து பற்றி பஞ்சாபில் நடந்துகொண்டிருக்கிற ஒரு சம்பவத்தை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர

4th August 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

விரும்புகிறேன். வுட்வர்ட்ஸ் கிரைப் வாட்டர் என்பது குழந்தைகளுக்கு கொடுக்கிற ஓமநீர். இதிலே மூன்று வகையான பாட்டில் களை புவனேசுவரத்தில் உள்ள ஓரிசா சர்க்கார் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பு தடை செய்திருக்கிறார்கள். வுட்வர்ட்ஸ் கிரைப் வாட்டர், நெம்பர் 72 எம். 463, நெம்பர் 4 எம். 463, நெம்பர் 80 எம். 762 ஆகிய மூன்று வகைகள் அடங்கிய பாட்டில்கள் ஸ்பிரியஸ், அன்பிட், உபயோகப்படுத்தக் கூடாதவை; பயங்கரமானவை என்று பொது மக்களை எச்சரித்தார்கள். புவனேசுவரத்தில் இருக்கிற ஓரிசா சர்க்கார் அங்கு இருக்கிற வியாபாரிகளைப் பார்த்து 'டிசக்ஸ் ஆக்டின் கீழ் உங்கள் மீது பயங்கரமான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்' என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால், வுட்வர்ட்ஸ் கிரைப் வாட்டர் என்று சொல்லப்படுகிறதே, அந்த ஓமநீர் தயாரிக்கிற இடம் இந்த மாநிலம். வியாபாரிகள் அங்கே எச்சரிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால், அதைத் தயாரிக்கிறார்கள் இங்கே. வுட்வர்ட்ஸ் கிரைப் வாட்டரில் போட்டிருக்கிற விலாசத்தில், லேபலில், தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, ஆங்கிலோ தாய் கார்பரேஷன் என்று. அந்த நிறுவனத்தினால் சென்னையில் தயாரிக்கப்படுகிறது என்று அந்த சீட்டிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எங்கே இருக்கிறது அந்த நிறுவனம் என்று தேடிப் பார்த்தால் 129-131, நயினியப்ப நாயக்கன் தெரு, மதராஸ்-3 என்ற இடத்தில் இருக்கிறது. அந்த விலாசத்தில் பார்த்தால் ஒரு பித்தளை பிளேட்டில் எழுதப்பட்ட விலாசம் தான் இருக்கிறது. வேறு ஆள் ஒருவரையும் காணோம். ஸ்டாண்டர்டு டிசக்ஸ் அண்டு கெமிகல்ஸ் என்ற மருந்துக் கடை உள்ளது. அவர்களைக் கேட்டால், 'டி.டி.கே கம்பெனி இதைத் தயாரிக்கிறார்கள், அங்கே போய் கேளுங்கள்' என்று சொல்லுகிறார்கள். பெயர் ஆங்கிலோ தாய் கார்பரேஷன் என்று போட்டிருந்தாலும், இதைத் தயாரிப்பது டி.டி.கே. கம்பெனி. அங்கே போய் உள்ளே நுழைந்து விவரத்தை விசாரித்தால், இது ஆங்கிலோ தாய் கார்பரேஷன் என்ற ஒரு போலிப் பெயரிலே தான் நிலவுகிறது என்று தெரிகிறது. ஓரியண்டு பார்மா என்ற ஒரு ஸ்தாபனம் தான் இதை உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்ற விவரம் நமக்குத் தெரிகிறது. ஓரிசா சர்க்கார் இதனால் மக்களுக்கு ஆபத்து, உயிரைக் கொண்டு போய்விடும் என்று ஒரு வருஷமாகத் தடை செய்திருக்கிறார்கள். நயினியப்ப நாயக்கன் தெருவிலே ஒரு போலி போட்டு போடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு போய்க் கேட்டால் டி.டி.கே. கம்பெனிக்குப் போங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். டி.டி.கே. அவர்களின் பேர்லி ஊழல்கள் நிறுவனங்களில் ஒன்றான ஓரியண்டு பார்மா இதைத் தயாரிக்கிறது. ஒரு வருஷ காலமாக இதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதா? ஆங்கிலோதாய் கார்பரேஷன் என்று ஒரு நிறுவனம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தார்களா? அது உண்மையா? எப்படி விளையாடுகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். இவ்வளவு பயங்கரமான கொலைபாதகங்கள், மருந்து விற்பனையில் அல்லோல கல்லோலம் நடந்திருக்கிறது. குழந்தைகள் செத்திருக்கின்றன. ஊழல் மன்னன் என்ற பெயர் பெற்ற தேர்தல் மன்னன் இதிலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், எங்கே

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th August 1966]

அடுத்த தேர்தலில் தங்களுக்கு டிக்கெட் கிடைக்கிறதோ, இல்லையோ என்ற பயத்தினால் இந்த அரசாங்கம் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இந்த அரசாங்கம் இதுவரையிலே இந்த வுட்வர்ட்டஸ் கிரைப் வாட்டர் பாட்டில்களைப் பற்றி என்ன செய்தது? நடவடிக்கை எடுத்தது என்ன? சொல்ல முடியுமா? இது எவ்வளவு முறைகேடானது? ஒரிசா சர்க்கார் இதனுடைய விற்பனையைத் தடை செய்ய முயற்சித்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு கொலைபாதகச் செயல் நடந்திருக்கிறது? எவ்வளவு 'மர்டர்ஸ் செயல்', எவ்வளவு தவறான நிலைமைகள்?

இதே மாதிரியாகத் தான் பல அப்பாயிண்ட்மெண்டுகள் விஷயத் திலும். அறைத்த மாவையே அறைக்கிறார்கள் என்று சொல்லு கிறார்கள். அறைக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது மாலை. ஊழல் கள் இல்லையா? முறைகேடுகள் இல்லையா? பாரபட்சம் இல்லையா? இதே மன்றத்தில் நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். முதல் அமைச்சர் தேர்தல் வழக்கில் வக்கீலாக இருந்த திரு. வி. பி. ராமனை பப்ளிக் பிராவிச்யூட்டராக ஏற்கனவே நியமித்தார். திரு. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அட்வகேட்-ஜெனரல் இடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார். திரு. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் நீதிபதி யாகிற நேரத்தில் 'என்னுடைய விருப்பத்திற்கு மாறாக என்னை அட்வகேட் ஜெனரலாகப் போட்டார்கள்' என்று சொல்லியிருக் கிறார். அப்படித்தான் அந்த நியமனம் வந்திருக்கிறது. திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் என்ற ஒரு பெரிய உயர்ந்த வக்கீல் அட்வகேட்-ஜெனரலாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் என்னுடைய தலைசிறந்த நண்பரும் கூட. அவருடைய திறமையைப் பற்றிக்கூட நான் சொல்ல வரவில்லை. அப்பாயிண்ட்மெண்டைப் பற்றி அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? 'திறமை மட்டுமல்ல, எங்களுக்கு நம்பிக்கையும் வேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். நேற்று வரையில் விரோதமான கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவரிடத்தில் அவ்வளவு நம்பிக்கை எப்படி பிறந்தது திடீரென்று? எப்படி நம்பிக்கை வந்தது அரசாங்கத்திற்கு? நான் அரசியல் லஞ்சம் 'பொலிடி கல் கரெப்ஷன்' என்று சொன்னேன். போன வருஷம் திருமதி விஜயலட்சுமியைக் கெடுத்துவிட்டார்கள், திரு. ராதாகிருஷ்ணனைச் சேர்த்துக்கொண்டார்கள். முன்பு எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்திருந்த திரு. வி. பி. ராமனை சேர்த்துக்கொண் டார்கள். இதெல்லாம் முறைதானா? இதெல்லாம் பொலிடி கல் பொல்யூஷன் இல்லாமல் வேறு என்ன என்று சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அங்கத்தினர் அவர்கள் உருக்க மாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது நான் குறுக்கிட விரும்ப வில்லை. இருந்தாலும், மன்னிக்கவேண்டும். 'ஒரு பெண்மணியைக் கெடுத்துவிட்டார்கள்' என்று சொல்வது நல்லது அல்ல.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்களுடைய அரசியல் வாழ்க்கை யைக் கெடுத்து விட்டதாகத்தான் நான் சொன்னேன். அது தான் அப்படி உள்ளே நுழைந்திருக்கிறது. அவர்கள் கற்பனை அந்த அளவுக்குப் போகவேண்டியதில்லை. நான் அப்படிச் கருதவில்லை. நான் அப்படிச் சொல்ல மாட்டேன். அப்படியிருந்தால் அவர்கள்

4th August 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மன்னிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தச் சகோதரி அவர்களையும், மன்னிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு முன்னு் மெம்பர்கள் தான் இவ்வளவு நாட்கள் போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது நான்காவது மெம்பராக திரு. அப்பண்டராஜாவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய டிபார்ட்மெண்டில் அவர் இருந்தார். சர்வீஸ் கமிஷன் மெம்பர்களை கவர்னர் அபாயிண்டு செய்கிறார் என்று சொல்வார்கள். ஏன் இது நடந்திருக்கிறது? எப்படி வந்திருக்கிறது? துஷ்பிரயோகம் தான். துஷ்பிரயோகத்தினால் தான் நடக்கிறது. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அவர்களுடைய மருமகன் ஆர்.டி.ஓ-வாக ஆகியிருக்கிறார். போன வருஷம் ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீசர். இப்பொழுது அவருக்கு ஆர்.டி.ஓ. வேலை ஆகியிருக்கிறது. சொல்லட்டுமே, இல்லையென்று நிலைமை அப்படி இருக்கிறது. அவருடைய இன்னொரு மருமகன் கூட எச்.ஆர்.ஈ. டிபார்ட்மெண்டில் சாதாரணமாக எக்சிசுயூடிவ் ஆபீசராக இருந்தார். அவர் 7, 8 வருஷங்களுக்கு முன்பு எக்ஸிசுயூடிவ் ஆபீசராக இந்த அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாகாவில் சேர்ந்தார். இப்பொழுது அவருடைய நிலை என்ன? அவர் இப்பொழுது அஸிஸ்டெண்டு கமிஷனர். அவர் பெயர் ஆதித்யலம் என்று கருதுகிறேன். இப்பொழுது அவர் அசிஸ்டெண்டு கமிஷனர், பிறகு டெப்யூட்டி கமிஷனர், இப்படி நிலைமை போய்க் கொண்டே இருக்கும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: விவரம் என்னவென்று தெரியவில்லை. ஆதித்யலம் அஸிஸ்டெண்டு கமிஷனர் என்று சொன்னார். விஷயம் என்னவென்று சொல்லவேண்டும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அவர் சாதாரணமாக எக்சிசுயூடிவ் ஆபீசராக இருந்தார். அவருக்கும் திடீரென்று உத்தியோகம் உயருகிறது. இதற்கெல்லாம் விவரம் கூறவேண்டும் என்று தேவையில்லை. தெரியாமல் இல்லை. இல்லையென்றால் மறுக்கட்டும். தலைவணங்குகிறேன். நியாயத்திற்கு விரோதமாக நடக்கிறது, அது முறை தானா? உத்தியோக உயர்வில் இரட்டை மண்டலம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அஸிஸ்டெண்டு கமிஷனர், டெப்யூட்டி கமிஷனர் என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார். அப்படி பிரமோஷன் கொடுக்கப்பட்டதா?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அதற்கு வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. முன்பு திரு. வி. பி. ராமன் அவர்களைப் பற்றிக்கூட எச்சரிக்கையாகச் சொன்னேன். அதனால் அதுவரை நின்றது. சாதாரணமாக எக்சிசுயூடிவ் ஆபீசராக இருந்தவர் அஸிஸ்டெண்டு கமிஷனராக ஆகியிருக்கிறார். அதற்கெல்லாம் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அவர்களுடைய மருமகனாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னேனே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

அதே மாதிரித்தான் திரு. ஐனாத்தனம் என்பவரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் எஜுகேஷன் என்று வைத்திய இலாகாவிலே கதவு பூட்டிக்கிடக்கிறது. மூன்று மாத காலமாக, குமாரி மாக்காயரும் அங்கு இல்லை. எல்லாம் துக்கங்கள்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th August 1966]

தர்பார் போல நடக்கிறது. சிவகாமி சபதம் போல மூன்று மாதமாக மெடிகல் டைரக்டர் ஆபீஸ் சாத்திக் கிடக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான் இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

செய்தித் துறை அமைச்சரைக் கேட்கிறேன். அங்கே பெரும் ஒழுங்கீனங்கள், முறைகேடான காரியங்கள், ஒரு நல்ல அரசாங்கத் திற்கு லாயக்கற்ற காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன. 14 பேர்களை மாவட்ட பப்ளிகிடி ஆபீசர்களாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். தங்கள் இஷ்டம் போலப் போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குச் சம்பளம் ரூ. 300 முதல் 600 வரை. சர்வீஸ் கமிஷன் நியமனம் கிடையாது. போட்டிருக்கிறார்கள். பெயர்களைப் படிக்கிறேன், சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கேளுங்கள். நாகபூஷணம் என்பவரை வேலூரில் போட்டிருக்கிறார்கள். பிறகு மதுரையில் ராதாகிருஷ்ணன் என்பவரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். வீரப்பன் திருச்சியில். வைகுண்டம் தஞ்சாவூரிலே. ராஜாமாணிக்கம் என்பவர் திருநெல் வேலியில். ஜோஷுவா டேலியல் என்பவர் நாகர்கோவிலில். ஹரிகிருஷ்ணன் சேலத்தில். இன்னும், காந்திகாசன் காஞ்சி புரத்தில். குமாரசுவாமி மதுரையில். நாமதேவன் சென்னையில். ராமசாமி கோவையில். ஐயாக்கண்ணு ராமநாதபுரத்தில். ராஜாராம் தர்மபுரியில். இப்படிப் போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுள்ளும் கெஜட் போஸ்டுகள், சர்வீஸ் கமிஷன் கிடையாது, இவர்களுள்ளும் யார்? கட்சிக்காரர்களும், வேண்டியவர்களும் தான். இந்த ஐயாக்கண்ணு என்பவர், எங்கள் கட்சி உறுப்பினர் வெங்கல் மணியால் பெரம்பலூரில் தோற்கடிக்கப்பட்டவர். காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர். இந்த ராதாகிருஷ்ணன் என்பவர் என்னுடைய கல்லூரித் தோழர். காங்கிரஸ் கட்சியிலே தொண்டாற்றுகிறவர். பாராளுமன்றத் தேர்தலில் தோற்றவர்; காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்; இவருக்கு ரூ. 400 சம்பளத்தில் கெஜட் உத்தியோகம். கனம் கக்கன் அவர்களுக்குத் தெரியும். நாகப் பட்டினம் தொகுதியில் திரு. ஐயாக்கண்ணு ஏற்கனவே ஒரு தடவை போட்டியிட்டார்கள், ஆதித்திராவிட வாலிபர். அரசியலில் இருந்தால் ஏதாவது மாறிவிடப் போகிறார் என்று, ஒரு உத்தியோகத்தில் போட்டுவை என்றுகூட செய்திருப்பார்கள். காந்திதாசன் என்பவர் காமராஜருக்கு உறவினர். அவர்களையும் இப்படிப்பட்ட உத்தியோகத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். கிராஜு வேட்டுக்குக் குறைவாக இருக்கக்கூடாது என்று இருக்கிறது இந்த உத்தியோகத்திற்கு. ஆனால், இதில் இரண்டு பேர்கள் கிராஜு வேட்டுகள் அல்லர். இருந்தும் அவர்களையும் போட்டு இருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூரில் காளியப்பா என்பவரை செய்தித் துறை அதிகாரியாக, அஸிஸ்டெண்ட் டைரக்டர் ஆப் ரீசஸ் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இது என்ன சாதாரண உத்தியோகமா? இங்கே குமாஸ்தாக்கள், பியூன்களைக் குறைக்கிறார்கள். ஆனால், இவர் அஸிஸ்டெண்ட் செக்ரடரி அளவில் போடப்பட்டிருக்கிறார். இவர் யார்? காங்கிரஸ் கட்சித் தொண்டர். காங்கிரசிலே வேலை செய்கிறவர். இதெல்லாம் பாரபட்சம் இல்லாமல் செய்யப்பட்டனவா? இதெல்லாம் 'நெபாடிஸம்' இல்லையா? (மணியடிக்கப்பட்டது).

4th August 1966]

SRI K. A. MATHIALAGAN I have taken twenty minutes. I request that I may be given ten minutes more. We will cut out one speaker from the list of speakers on the opposition side.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: May I suggest to you, Sir, if you will not mistake me, that you may kindly show some indulgence to the hon. Member?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒன்றும் வித்தியாசமாகச் சொல்லவில்லை. உங்களுக்குச் சாதகமாகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

SRI K. A. MATHIALAGAN: It is very kind of you. Thank you, Sir.

அதே மாதிரி நாட்டுக் காரியங்களிலும் நடக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உடைமைக்கு, உயிருக்கு பாதுகாப்பு இருக்கிறதா இவர்களுடைய அரசியல்? ஐ.ஜி. ஆபீசுக்கு எதில்லையே மெயில் பத்திரிகை ஆசிரியர் பெண்ணின் சங்கிலியைத் திருடிக் கொண்டு போனார்கள். உடைமைக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. ஐ.ஜி. ஆபீஸ் உள்ளே போய்ச் சொன்னால், மைலாப்பூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில். சொல்லுங்கள் என்கிறார்கள். இவர்கள் மைலாப்பூர் போலீஸ்குள். அவன் மகாபலிபுரம் ஓடி விட்டான். பத்திரிகையில் தலையங்கம் வந்தது. அங்கே பக்கத்தில் என்ன நடந்தாலும் ஐ.ஜி. ஆபீஸ் காரர்கள் கவனிக்க மாட்டார்கள் போலும். சட்டம் இருக்கிறதா? அமைதி இருக்கிறதா? என்ன சொல்லுகிறார்கள்?

'Editor's daughter' losses a chain, Mail's standard goes down the drain'.

இப்படி ராஜரத்தினம் ஸ்டேடியத்தில் ஒரு போர்டில் எழுதியிருந்தார்கள். இப்படி போலீஸ்காரர்கள் சொல்லுவதா? சட்டம், ஒழுங்கு இருக்கிறதா?

அதேபோலத்தான் மாதவரத்திலும், பாலில் 20 சதவிகிதம் தண்ணீர் கலக்கிறார்கள். திண்டிவனத்தில் சமீபத்தில் ஒரு தோழர். ஆறுமுகம் என்பவர் இரண்டு படி பாலில் அரைப்படி தண்ணீர் கலந்தார் என்று தண்டனைக்குள்ளாகியிருக்கிறார். இங்கே பஃபலோ மில்கில் இவர்கள் கலக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : 'டோன்ட்' மில்க் என்றால் தண்ணீர் கலக்க வேண்டும். அசல் பாலில் கலந்தால் குற்றம். மாதவரத்தில் தண்ணீர் கலப்பது 'டோன்ட் மில்க்'. ஆகவே, அது வேறு விஷயம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாதவரத்தில் செய்தால் அது டோன்ட் மில்க், ஆறுமுகம் செய்தால் அது கலப்படப் பால். இதற்கெல்லாம் யாரைத் தண்டிப்பது? அதே போலத்தான் ஏரியா சுமிட்டிகளிலும். நேற்று சொன்னார்கள். மலேசியா தமிழ் மாநாட்டிற்குப் போனவர்கள் பற்றி. யார் யார் போனார்கள்? "ஸ்ரீ. பக்தவத்சலம்,

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th August 1966]

ஃ. கார்த்திகேயன், ஸ்ரீ. ஞானசம்பந்தன், இன்னும், பேராசிரியர் ஆறுமுக முதலியார், ஸ்ரீ. பி. டி. ராஜன், திருமதி ராஜன், ஸ்ரீ. வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியார், ஸ்ரீ. பழனியப்ப முதலியார், ஸ்ரீ. என். டி. சுந்தரவடிவேலு, ஸ்ரீமதி சரோஜினி வரதப்பன்” இப்படி பலபேர்கள். இவர்களுையெல்லாம் பார்த்தால் இது என்ன தொண்டை மண்டல துளுவ வேளாளர்களாகப் போனார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பெயரை மட்டும் சொல்லிவிட்டு, “touch and go” என்று பேசினால் சரியாகாது. சரோஜினி வரதப்பன் என்னுடைய பெண்தான். ஆனால், அவருக்காக அரசாங்கத்தில் ஒரு பைசாக்கூடச் செலவழிக்கவில்லை. பிராயசச் செலவெல்லாம் ரீஜினல் கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எப்படியாவது உடல் நலத்தைப் பார்த்துக் கொண்டால் சரி.

அடுத்தபடியாக கடலூரில் கோவில் கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் யார் யார் இருக்கிறார்கள்? திரு. சிவசுப்பிரமணியம். எம். எல்.ஏ. சரி, இருக்கட்டும். அடுத்து, திரு. என். ஜங்கல் ரெட்டியார், மேல்சபை அங்கத்தினர், எம்.எல்.சி. அதன் பிறகு, எஸ். கருப்பையா, காங்கிரஸ் ஓர்கர். இந்த விவரங்களை மேசையில் வைக்கப்பட்ட பேப்பரினிருந்து சொல்லுகிறேன்.

“In exercise of the powers conferred by sub-section (1) of section 16 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959), the Governor of Madras hereby appoints the following persons as members of the Area Committee, Cuddalore :—

(1) Sri S. Sivasubramaniam, M.L.A., Omankulam, Chidambaram taluk.

(2) Sri N. Jangal Reddiar, M.L.C., Modaiyur village, Gingee taluk, South Arcot district.

(3) Sri S. Karuppiyah, Congress Worker, Tittagudi, South Arcot district.”

இதே மாதிரித்தான், மதுரையிலும், சிதம்பர முதலியார் இருக்கிறார். அதேபோல கள்ளழகர் கோவிலில் அருணாசல முதலியார் இருக்கிறார். அங்கே ‘பக்தவத்சலம் ஹால்’ என்று ஒன்றும் கட்டி இருக்கிறார்கள். அதற்கு செலவான பணம் முறையாக நிதியிலிருந்து செலவழிக்கப் படவில்லை. இப்படி ஆலையங்கெல்லாம் பிரசாரத்திற்கு உபயோகப்படுகின்றன. இலங்கையிலே புத்த பிட்சக்கள் போலும், வேறு நாடுகளில் கிறிஸ்தவ மதக்கோயில்கள் போலும் இங்கேயும் ஆலையங்கள் அரசியலுக்கு அரங்கமாகப் போய்விட்டன.

அதே மாதிரி தொழில் துறையிலும், ஆளுகைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பர்மிட்டுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா? சேலத்தில் அலுமினிய தொழிற்சாலையை பெரிய மில் முதலாளி கோவை திரு. பி. ஆர். ராமகிருஷ்ணனுக்குக்

4th August 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கொடுத்திருக்கிறார்கள். சேஷசாயி பேப்பர் கம்பெனிக்குக் கொடுத்தார்கள். 300 பேர்கள் அப்ளிகேஷன்கள் போட்டார்கள், நூற்று ஆலைகளுக்கு. 13 பேர்களுக்குத்தான் லைசென்ஸுகள் கொடுத்தார்கள். பட்டியலைப் படிக்கிறேன். கேளுங்கள். இதிலே பாரபட்சம் கிடையாது, முறைகேடான காரியம் இல்லை என்று சொல்லட்டும். 300 பேர்கள் மனுப் போட்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறியாளர்களுக்காவது லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கலாம். அல்லது அரசாங்கமே கூட நடத்தியிருக்கலாம். தேசிய மயமாக்கப் போகிறோம், ஜனநாயக சோஷலிசம் என்று எல்லாம் பேசிக்கொண்டு, 13 பேர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. பி. ராஜகோபால் நாயுடு, எம்.எல்.ஏ. (குடியாத்தம்) அவர்களுக்கு ஆரணியில் நூற்று ஆலை வைக்க லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. பி. எஸ். ரங்கசாமி (பனைமரத்துப்பாளையம், கோயமுத்தூர் ஜில்லா) என்பவருக்கு செஞ்சியில் நூற்று ஆலை வைப்பதற்கு லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி முன்னாள் காரியதரிசிகளில் ஒருவர். அவர் கோயமுத்தூரைச் சேர்ந்தவர். திருமதி குழந்தையம்மாள் அவர்கள் ஊருக்குப் பக்கத்து கிராமத்துக்காரர். அவருக்குச் செஞ்சியிலே மில் வைப்பதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. அடுத்து ஹரிநாம் சேட் என்பவர். அவர் முக்கடலைச் சேர்ந்தவர். முக்கடல், கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய ஊருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அவருக்கு ஆலங்குளத்தில் மில் வைக்க லைசென்ஸ் தரப்பட்டிருக்கிறது. திரு. ஆர். ஸ்ரீனிவாசன் என்பவருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் ஆத்தூரைச் சேர்ந்தவர். அவருடைய இடம் நாசரத்தேட்டைக்கு எதிரில் இருக்கிறது. அவர் வார் என்று தெரியவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நாசரத்தேட்டைக்கும் ஆத்தூருக்கும் நாற்பது நாற்பத்தைந்து மைல் இருக்கிறது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதுவும் உள்ளே நுழைந்தால் டி.டி.கே.-யில் வந்து முடியும். விருதுநகரை அடுத்த சூலக்கரையில் உள்ள பழனியாண்டவர் டெக்ஸ்டைல்ஸுக்கு ஒரு லைசென்ஸ் தரப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் ஊரைச் சேர்ந்த திருமதி பார்வதி அர்ஜுனன், எம்.எல்.ஏ. அவர்களுக்கு அரியலூரில் ஒரு மில் வைக்க லைசென்ஸ் தரப்பட்டிருக்கிறது. 12,000 ஸ்பின்டில்கள் உள்ள மில்லுக்கு லைசென்ஸ் தரப்படுகிறது. பாவம்! அவர்களுக்கு ஏராளமாக சொத்து இருக்கிறது. அதைப் பலருக்கும் விநியோகித்தால் கூட சொத்துக் குறையாது. அப்படியிருக்கும்போது பர்மிட் கொடுத்து அவர்களையே கெடுக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். விபரீதமான பொருளில் சொல்லவில்லை. அவர்கள் புனிதமான வாழ்க்கையையும் பொதுவான காரியங்கள் செய்யும் தன்மையையும் இவர்கள் கெடுக்கிறார்கள் என்று கொள்ள வேண்டும். அடுத்து, திரு. ஏ. மாரியப்பன், சேலம் முன்னாள் எம்.எல்.ஏ. அவர் வீரபாண்டி தொகுதியில் திரு. ஆறுமுகம் அவர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டவர். அவருக்கு ஓசூரில் மில் வைக்க ஒரு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திரு. தாமஸ் என்பவருக்கு கன்னியாகுமரியில் உள்ள தக்கலையில் மில் வைக்க

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th August 1966]

ஸைன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் திரு. காமராஜ் அவர்களுக்கு நெருங்கியவர்கள். இப்படி 13 பேர்களுக்கு மில்கள்வைக்க ஸைன்ஸ்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே பாரபட்சம் இல்லை என்று இந்த ஆட்சியினரால் நிரூபித்துவிட முடியுமா? அருள்கூர்ந்து சொல்லட்டும்.

பொருளாதார நிலைமையைக் குறித்து திருமதி குழந்தையம்மாள் அவர்கள் வீராவேசமாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் வளர்த்தார்கள். அது தெரியும். ஆனால், மக்கள் வளம் பெருகியதா? கட்சியை துஷ்பிரயோகம் செய்தார்கள். இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா? மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு அவர்கள் இருந்த நிலைமை தெரியும். ஸ்பீக்கர், ஐ.ஓ.சி. ஏஜன்சி . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member should not refer to personalities.

SRI K. A. MATHIALAGAN: It is not a question of personalities. பல்லேறு பர்மிட் கொடுத்ததைத் தெரிவாகச் சொல்லுகிறேன்.

MR. SPEAKER: What ever it is, the hon. Member need not refer to individual members.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அவரவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய பொருளாதாரக் கணக்கை ஸ்பீமிட் செய்யட்டும் என்று திரு. மாதவன் அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். அதை ஏன் இந்த அரசு செய்யக்கூடாது? ஜனநாயகத்தைக் குழிப்பறிக்கிற காரியம் செய்வதற்குத்தான் இந்த அரசாங்கத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்களே தவிர, ஏழை எளியவர்களுக்கு, உணவு கொடுக்கக்கூடிய சாதாரண கடமையைக்கூடச் செய்ய முன்வரவில்லை. புதிது புதிதாகச் சட்டங்கள் போடுகிறார்கள். பொது செக்ட்ரிடி ஆக்ட் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழகத்தைக் கடந்த ஆண்டு இரத்தத் தடாகம் ஆக்கியதைக் குறித்து விசாரிப்பதற்கு விசாரணைக் குழு போட்டார்கள். அவர்கள் அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்களா? நிரபராதி மக்களைச் சுட்டுத் தள்ளினார்களே, அதைப்பற்றி விசாரணை செய்வதற்குக் குழு போட்டார்கள். அது என்ன ஆயிற்று? போலீஸ்காரர்கள் குழந்தைகளைச் சுட்டுத் தள்ளி, வெறித்தனமாக நடந்தார்கள். வெறித்தனமான பெரிய அடக்குமுறை வெறியாட்டம் தாண்டவம் ஆடியது. அதற்கெல்லாம் என்ன செய்தார்கள்? இன்றைக்குப் புதிதாகச் சட்டம் வேண்டும் என்கிறார்கள். ஹிட்லரைப் போல, முசோலினியைப் போல, மக்களை நசித்து, ரத்தக் காடாக செய்து விடவேண்டுமா? இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எதிராக, அரசியல் சட்டத்திற்கு எதிரான சதியிலே முதல் அமைச்சர் சட்டம் வேண்டும் என்கிறார். பொதுத் தேர்தல் வருகிற சமயத்தில், துப்பாக்கி மூலமாகவும், அடக்குமுறை மூலமாகவும் இந்த நாட்டு மக்கள் தங்களுடைய ஜனநாயக உரிமையைச் செலுத்த முடியாத அளவிற்குத் தடுத்து நிறுத்த சட்டம் கொண்டுவரப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இன்று நாட்டிலே ஏழை எளியவர்கள்,

4th August 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பாட்டாளி மக்கள், மக்கள் மன்றம் இந்த ஆட்சிக்கு எதிராகவும், முதல் அமைச்சருக்கு எதிராகவும் கருத்தைத் தெரிவித்து விட்டார்கள். இப்பொழுது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் இங்கே நிறைவேறாமல் போனாலும், மூன்றரை கோடி மக்களும் இந்த ஆட்சிக்கு எதிராக தங்களுடைய எதிர்ப்பை ஏற்கனவே தெரிவித்துவிட்டார்கள். அதைக் கூடிய சீக்கிரம் பிரகடனப் படுத்திவிடுவார்கள் என்று கூறி, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நேற்றையதினம் இந்தச் சபையில் பிரேரேபித்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நான் மிகக் கூர்ந்து நோக்கி வந்தேன். அதைப் பிரேரேபித்த கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. நெடுஞ் செழியன் அவர்கள், தங்களுக்கே உரித்தான உயர்ந்த, கண்ணியமான பாஷையில், தங்களுடைய பிரசங்கத்தை நிகழ்த்தியதைக் குறித்து உண்மையிலேயே நாம் அவரைப் பாராட்ட வேண்டும். ஏனென்றால், அதே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள் சட்டசபையிலும் பாராளுமன்றத்திலும் பிரேரேபிக்கப்பட்டு, அந்தத் தீர்மானங்களின் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட பல பிரசங்கங்களை நான் கேட்டிருக்கிறேன் ; நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால், கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே நேற்று நிகழ்த்தியதைப் போன்ற இவ்வளவு கண்ணியமான முறையில் அமைந்த ஒரு பிரசங்கத்தை நான் இதுவரைக் கேட்டதில்லை.

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரவேண்டுமானால், அதற்கு ஒரு அடிப்படையான காரணம் இருக்கவேண்டும். முதன் முதலில் இதுபற்றிய செய்தியை நான் பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். இந்த மன்றத்தின் அங்கத்தினர், எதிர்க்கட்சி நண்பர் திரு. அன்பில் தருமலிங்கம் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் ஒன்றைக் கொண்டுவரப் போவதாகச் சொன்னார்கள். நான் மிக்க ஆச்சரியம் அடைந்தேன். 1964-ஆம் வருஷம், இந்தச் சபையில் இதே மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்தது. அப்பொழுது ஏராளமான பெரிய பிரசங்கங்கள் பேசித் தீர்க்கப்பட்டன. அதன் பின்னர், மறுபடியும் அதே கட்சி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் ஒன்றைக் கொண்டுவருகிறது என்று சொன்னால், ஏதோ பெரிய சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துவிட்டன, பெரிய ஊழல்கள் நடைபெற்றுவிட்டன, 'கரப்ஷன்', 'நெபாடிஸம்' ஏதோ இந்த மந்திரிசபையில் சிலர் செய்துவிட்டார்கள், அதைத் தெரிந்துதான் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவருகிறார்கள் என்று உண்மையிலேயே அச்சம் அடைந்தேன். ஆனால், நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்ட பிறகு, அதுவும் மிகவும் கண்ணியமான பிரசங்கத்தைக் கேட்ட பிறகு, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு எந்த ஒரு காரணமும், எந்த ஒரு அவசியமும் இல்லை என்பதை யாரும் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

நேற்றையதினம் என்னுடை நண்பர் ஒருவரிடம் நான் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, அந்தப் பிரசங்கத்தைப் பத்திரிக்கையில் பார்த்தார். அவர் சொன்னார்—“ நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம்

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [4th August 1966]

வரப்போகிறது என்று சொன்னார்களே, ஏதோ பயங்கரமான ரூத் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஆகையால்தான் எதிர்க்கட்சியினர் எல்லோரும் சேர்ந்து—அதிலும் இந்தச் சபையில் உள்ள எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் சேர்ந்து—நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ என்று நினைத்தேன். ஆனால், பிரசங்கங்களைப் பார்த்தபோது, சாதாரண பட்ஜெட் பிரசங்கங்களாகத்தான் இருக்கின்றனவே தவிர, புது 'பாயின்ட்' ஒன்றும் இல்லை. இதற்காக ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வேண்டுமா? என்று அரசியல் அதிகம் தெரிந்த நண்பர் ஒருவர் என்னைக் கேட்டார். அவருக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரே பதில்தான் நான் சொன்னேன். சமீபத்தில் தேர்தல் வரப்போகிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியும். எல்லோரும் தேர்தலைப் பற்றியே நினைக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த மட்டில், அதாவது காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த மட்டில், தேர்தல் உங்களுக்குச் சகஜமாகிவிட்டது. தேர்தல் வரும்போது வரட்டும், அப்பொழுது பார்த்துக் கொள்ளுவோம் என்று நிதானமாகத்தான் இருப்போம். எதிர்க் கட்சியினருக்கு இப்போதே தேர்தல் ஜூரம் ஏற்பட்டுவிட்டது. தேர்தல் ஜூரம் காரணமாக 'பொலிடிகல் ஸ்டான்ட்' என்று சொல்லுவார்களே, அந்த மாதிரி இந்த சந்தர்ப்பத்திலே ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் நாட்டிலே ரூபாய் மதிப்பைக் குறைத்தார்கள். அதனால் விலைவாசி ஏறிவிட்டது, இதை ஒரு சந்தர்ப்பமாக வைத்துக்கொண்டு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து, எல் பிரசங்கங்கள் செய்து, எதிர்க்கட்சிகளை ஒன்று சேர்க்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கி, அதன் மூலம் ஏதாவது ஆதாயம் கிடைக்கும் என்ற ஒரே நம்பிக்கையில் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களே தவிர, ஏதாவது ஒரு ஸப்ஸ்டன்ஸ் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், ஒன்றும் இல்லை. அது மட்டுமல்ல. ரூபாய் மதிப்புக் குறைப்பால் நாட்டில் விலைவாசி ஏறிவிட்டது, ரூபாய் மதிப்பைக் குறைத்ததைத் தவறு என்று எதிர் தரப்பிலிருந்து பேசப்பட்டது. எதிர்த் தரப்பிலுள்ள கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். ரூபாய் மதிப்பைக் குறைத்தது தவறு என்று காங்கிரஸ் தலைவரே கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நாட்டிலே பத்திரிகையிலே ஏதேதோ வருகிறது. ஆனால், அதற்கு என்ன பொருத்தம்? மார் பேசினார்கள்? ஆதாரம் இல்லாத செய்தியை எடுத்துக் கொண்டு கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள். அதை நேற்றே மறுத்தோம். ஆனால் ஒன்றை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்த நாட்டிலே ரூபாய் மதிப்பைக் குறைப்பதற்கு எவ்வளவு துணிச்சல் வேண்டும். எவ்வளவு துணிச்சலான காரியத்தை இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது என்பதை முதலில் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ரூபாய் மதிப்பைக் குறைப்பது என்பது சாதாரண காரியம் அல்ல. நாட்டில் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டாலும், பலவிதமான அபிப்பிராய பேதங்கள் ஏற்பட்டாலும், நல்லது கெட்டது என்ன என்ன ஏற்படும், சாதக பாதகம் என்ன என்ன என்பதையெல்லாம்

4th August 1966] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

தெரிந்தும், தேர்தல் வரக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு காரியம் செய்வது என்று சொன்னால், எவ்வளவு துணிச்சல் காங்கிரஸ் மந்திரிசபைக்கு இருக்கவேண்டும் என்பதை எதிர்க்கட்சியிலே உள்வாங்கக் முதலில் தெரிந்து கொள்வோண்டும். அது மட்டுமல்ல, எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும், கொள்கை இல்லாத கட்சியும் கூட, ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு காங்கிரஸை எதிர்ப்பதற்கு முனைத் திருக்கும் இந்த தேர்தல் நேரத்தில், ரூபாய் மதிப்பைக் குறைப்பது என்கிற காரியத்தைக் காங்கிரஸ் மந்திரிசபை செய்கிறது என்றால், அவர்களுக்குத் தேசத்தின் நலன்தான் பெரிது, கட்சி கூட அவ்வளவு முக்கியம் அல்ல, தேர்தல் அவ்வளவு முக்கியம் அல்ல என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது.

தேசத்திற்கு ஜனநாயக முறையைக் கொடுத்திருக்கிறோம். பொருளாதார முன்னேற்றம் வேண்டும் என்பதற்காக துணிச்சலான காரியங்களை இந்த அரசாங்கம் மேற்கொண்டது. அதற்காக இந்த நாட்டில் உள்ள எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டும்.

அதைவிட்டு விலைவாசிகள் உயர்ந்துபோகும், உயர்ந்துபோகும் என்று சொல்லிக்கொண்டே வந்தார்கள். பத்திரிகைகளும் எழுதின. நீங்கள் ரொம்ப ஜாக்கிரதையாகப் பார்க்கவேண்டும். ரூபாய் மதிப்பைக் குறைத்தவுடன் விலைவாசிகள் ஏறவில்லை. ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், பத்திரிகைகள் எல்லாம் விலைவாசி ஏறி விடும், ஏறிவிடும் என்று சொல்வதைக் கேட்ட வியாபாரிகள், கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள் 'விலைவாசியை உயர்த்தவேண்டும் போல் இருக்கிறது' என்று உயர்த்தினார்கள். இல்லை என்றால் இந்த நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற காய்கறிகள் கூட விலை ஏறுவானேன்? இவை விலை ஏறுவதற்கு அவசியமே இல்லை; இருந்தும் விலை ஏறியிருக்கின்றன என்றால் அதற்குக் காரணம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : உங்களைப் ப்ளானிங் கமிஷனில்தான் போடவேண்டும்!)

திரு. கலியாணசுந்தரம் மந்திரி சபை அமைத்தால் எனக்கு மந்திரி பதவி கொடுக்கமாட்டார்கள். ப்ளானிங் கமிஷனில் சில எக்ஸ்பர்ட்டுகளைப் போட்டாகவேண்டும் அல்லவா? அதற்காவது போடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு)

ஆக, இன்றைக்கு உள்நாட்டுப் பண்டங்களின் விலைகள் கூட ஏறியிருப்பதற்குக் காரணம் ரூபாய் மதிப்பைக் குறைத்தது காரணம் அல்ல. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் செய்த துண்டுதல்களின் காரணமாகத்தான் விலைகள் ஏறிவிட்டன.

அடுத்து, திரு. மதியழகன் அவர்கள் ஆவேசமாகப் பேசினார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொல்வதற்கு எனக்கு நேரம் இல்லை. அவர்களுக்கு முதல் மந்திரி அவர்களே சிபார்சு செய்து நேரம் வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். (சிரிப்பு).

மலேசியாவில் நடந்த தமிழ் மகாநாட்டுக்கு முதல் அமைச்சரின் பெண்ணையும் ஒரு பிரதிநிதியாக அனுப்பியது பற்றிக் குறிப்

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [4th August 1966]

பிட்டார்கள். அது மிகவும் அன்ச்சாரிடபின் ரிமார்க், நாற்பது, முப்பது பிரதிநிதிகள் அனுப்பப்பட்டபோது அவர்களையும் ஒரு பிரதிநிதியாக அனுப்பியது ஒரு குற்றச்சாட்டா? ஓரளவுக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப்போல் கௌரவமான முறையில் இருந்திருக்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களை நம் பார்விலி மெண்டரி சங்கத்தின் பிரதிநிதியாக லண்டனுக்கு அனுப்பவில்லையா? அதுவும் ஏக பிரதிநிதியாக அனுப்பினார்களே? நாற்பது ஐம்பது பேர்களுடன் ஒருவரை, அதுவும் தமிழ் மகாநாட்டுக்கு அனுப்பியது ஒரு பெரிய குற்றமா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்களை லண்டனுக்கு அனுப்பினார்களே, ஏக பிரதிநிதியாக அனுப்பினார்களே, அதை ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்திற்கு என்ன அவசியம் இருக்கிறது? எப்படியோ எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், கம்யூனிஸ்டு கட்சி—அதில் இடதுசாரி, வலதுசாரி,—சுதந்திரக் கட்சி, டி.எம்.கே. கட்சி—இப்படி நாட்டில் உள்ள எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து எப்படியாவது வரப்போகிற தேர்தலில் காங்கிரஸைத் தோற்கடிக்கவேண்டும் என்பதுதான் திட்டம். தேர்தலில் எப்படியாவது ஜெயிக்க வேண்டும் அவ்வளவுதான். சித்தாந்த அடிப்படையில் அவர்கள் ஒன்று சேரவில்லை. கொள்கை உடன்பாடு கூட இல்லை. தேர்தல் வரப்போகிறது என்றவுடன் ஏற்பட்ட தேர்தல் ஜாரம். காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தேர்தலைப் பற்றிக் கவலையில்லை.

1948-ஆம் வருடம் இந்தியா, பாகிஸ்தான் பிரிவினை வந்தது. அதனால் எத்தனையோ குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. அந்தக் கஷ்ட காலத்திலும் சமாளித்தோம். காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றது. 1962-இல் நம்முடைய நாட்டின் ஜனநாயகத்தைக் குலைப்பதற்கு கம்யூனிஸ்ட் சீனா படையெடுத்தது. அதனால் எத்தனையோ கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. அந்தச் சூழ்நிலையையும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளப் பார்த்தார்கள். அந்தத் தேர்தலிலும் வெற்றி பெற்றோம். இன்றைக்கு வெளிநாடுகளில் இந்தியாவுக்கும், இந்திய ஜனநாயக அமைப்புக்கும், ஜனநாயகம் இங்கே வேருன்ற பாடுபட்டு வருகிற காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் எவ்வளவு மதிப்பு, கௌரவம் இருக்கிறது என்பதை கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் லண்டனுக்குச் சென்று வந்தார்களே, உணர்ந்து கொள்ளவில்லையா? உலகநாடுகளில் எல்லாம் நமக்குள்ள பெருமைகளை அவர்கள் உணர்ந்துதான் வந்திருப்பார்கள். ஆனால், இப்போது கட்சி நலனை உத்தேசித்து ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம். நாம் முன்பு ராணுவத்திற்காக 400 கோடி செலவிட்டுவந்தோம். சீன, பாகிஸ்தான் படையெடுப்பினால் இன்றைக்கு ஆயிரம் கோடிக்குமேல் செலவு செய்கிறோம். இதனால் நமக்குள்ள கஷ்டம் எவ்வளவு தெரியுமா? இயற்கை வேறு பொய்த்து அதனால் பலவித கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகிறோம். இதையெல்லாம் எதிர்க்கட்சிகள் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முயல்கிறார்கள். சாதாரணமாக நான் ஒரு

4th August 1966] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

உதாரணம் சொல்வேன். யாரும் தப்பாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. ஜனங்களுக்கு எத்தனை கஷ்டம் வந்தாலும், கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள் வருந்தமாட்டார்கள். எப்படியாவது அந்தக் கஷ்ட நிலையிலும் கூட தங்களுடைய சொந்த லாபத்தையே பெருக்கிக்கொள்ளப் பார்ப்பார்கள். எதிர்க்கட்சிகளின் செயல்கள் அப்படித்தான் இருக்கின்றன. மக்களுடைய கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்யவும், அவர்களுக்கு நல்லது செய்யவுமே காங்கிரஸ் கட்சி பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மக்கள் நன்றாக உணர்ந்து தான் இருக்கிறார்கள்.

நேற்று நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தைப் பிரேரித்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் பேசும்போது என்ன குறிப்பிட்டார்கள்? விவசாயிகளுக்கு, மக்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் கடன் வழங்க, போதுமான வசதிகளைச் செய்ய இந்த அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்றார்கள். ஆனால், அதே கட்சியைச் சேர்ந்த புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசும்போது “கூட்டுறவுத் துறையை எடுத்துவிடுங்கள், தேர்தலில் உங்களால் ஜெயிக்க முடியுமா? தர்மபுரித் தேர்தலில் அதை வைத்துத்தானே ஜெயித்தீர்கள்?” என்றார்கள். ஒருவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இன்னொருவர் திராவிடக் கட்சி என்பது கூட இல்லை. இரண்டு பேரும் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். இருந்தும் ஒருவர் கூட்டுறவுத் துறையை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்கிறார். இன்னொருவர் எடுத்துவிடவேண்டும் என்றால் என்ன பொருள்? அவர்களுக்குள்ளேயே கருத்து ஒருமைப்பாடு இல்லை. காரணம், அவர்களிடம் உண்மையான கருத்துக்கள் இல்லை. குற்றம் சாட்டவேண்டும் என்பதற்காக அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் பேசுகிறார்கள்.

நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் முதல் அமைச்சரின் திறமையை ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்கிறார்கள். ஆனால், மந்திரி சபையில் உள்ளவர்கள் தான் தவறு செய்கிறார்கள் என்றார்கள். புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் ‘முதல் அமைச்சர் திறமைசாலி. ஆனால் தைரியம் இல்லாதவர்’ என்றார்கள். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களா தைரியம் இல்லாதவர்கள்? 1964-ஆம் ஆண்டிலே இந்தி என்ற பெயரைச் சொல்லி, நாட்டிலே உள்நாட்டுப் புரட்சியே வந்துவிட்டதோ என்று ஜனங்கள் மிரளும்படியாக எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் செய்தார்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தைரியத்தை இழந்துவிட்டார்களா? நாட்டிலே ஏற்பட்ட அராஜகச் செயல்களுக்கு அஞ்சி காங்கிரஸ் கட்சியின் உள்ளே இருந்தவர்களே அஞ்சினார்களே, சில மந்திரிகள் ராஜீநாமாச் செய்ய முன்வந்தார்களே?

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: On a point of information, Sir ராஜீநாமாச் செய்ய முன்வந்த அமைச்சர்கள் யார் யார்?

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்: Please do not disturb me நான் சொல்வதை நான் சொல்கிறேன். ‘ஜயோ, நீங்களும் ராஜீநாமாச் செய்துவிடுங்கள்’ என்று சொன்னார்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பயந்தார்களா? நாட்டிலே ஜனநாயகத்தை

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [4th August 1966]

அழிக்க, எதிர்க்கட்சிகள் ஒன்று திரண்டு, குழப்பத்தை விளைவித்த போதிலும் தைரிய புருஷராக நின்று நாட்டிலே மீண்டும் சமாதானத்தையும், ஜனநாயகத்தையும் நிலைநாட்டியவர் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள். (பலத்த ஆரவாரம்) ஐயாயிரம் பேர்களாகத் திரண்டு வந்தார்களே, நான்கு போலீஸ்காரர்களை வைத்துக் கொண்டு சமாளித்திருக்க முடியுமா? வருவது வரட்டும் என்று உறுதியாக நின்று அதனைச் சமாளித்த தைரிய புருஷர் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள். தைரியம் இல்லாத ஒருவராக இருந்தால் இன்று பதனியில் இருந்திருக்க முடியுமா? அவரைப் போய் தைரியம் இல்லை என்கிறார்களே, அவரா தைரியம் அற்றவர்? எவ்வளவு தைரியமாக நின்று நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய பிரச்சினைகளை எல்லாம் சமாளித்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியாதா?

10-30
a.m.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன் . . .

SRI R. V. SWAMINATHAN : Sir, I am not yielding. Unless a point of order is raised, I am not going to yield.

(புலவர் கா. கோவிந்தன் மறுபடியும் எழுந்தார்.)

கனம் சபாநாயகர் : அவர் சொல்வது கிளியராகத்தான் இருக்கிறது. அவர் சொல்வதை இல்லையென்று சொல்லவேண்டுமானால், பின்னால் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : அடுத்த குற்றச்சாட்டாக அவர்கள் விவசாயத்திற்கு நல்லபடியாக எதுவும் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த தேசத்திலும் சரி, இந்த மாகாணத்திலும் சரி, பிளாஸிங் கமிஷனிலும் சரி, விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் விவசாய முன்னேற்றத்திற்காகச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை யெல்லாம் நிதானத்தோடு யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நிதானம் இடிந்து யோசித்துப்பார்க்காமல் பேசவேண்டுமானால், எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் பேசலாம். இந்த நாட்டிலும், இந்த மாகாணத்திலும் விவசாயத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணம் வேறு எந்த நாட்டிலும் கொடுத்தது இல்லை. விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை தவறு—செய்யலாம், எந்தக் கட்சியில் உள்ளவர்களும் தவறு செய்யலாம்—ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நன்றாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். பல வருஷங்கள் கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்கள் விவசாய மந்திரியாக இருந்து இருக்கிறார்கள். அது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். நீங்கள் பழைய எடுகளையெல்லாம் புரட்டிப்பார்க்கவேண்டும். அப்படிப்புரட்டிப் பார்த்தால், அவர் என்ன செய்திருக்கிறார் என்பது தெரியும். ஆத்திரத்தில் பேசிவிடலாம். நான்கு முன்னால் இந்த சட்டசபையில் இருந்திருக்கிறேன். அப்பொழுது இந்த நாட்டினுடைய விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக, இந்த நாட்டினுடைய விவசாயிகளுக்காக, அவர்கள் செய்துள்ள நன்மைகளுக்காக திரு. பக்தவத்சலம்

4th August 1966] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

அவர்களுக்கு அவர்கள் எல்லாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு விவசாயக்குடிமகனும் அவருக்கு ஒரு சிலைசெய்து வைக்கவேண்டும். ஆகவே, விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு கனம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் எவ்வளவோ பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர் முதல்மந்திரி என்ற காரணத்திற்காக அல்ல, விவசாய மந்திரி என்ற காரணத்திற்காக இந்த நாட்டு விவசாய மக்கள் அவருக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். முன்பு விவசாயிகளுக்காக எவ்வளவு நன்மைகள் செய்யப்பட்டன, இப்பொழுது எவ்வளவு நன்மைகள் செய்யப்படுகின்றன, முன்பு எவ்வளவு உற்பத்தி செய்தோம், இப்பொழுது எவ்வளவு உற்பத்தி செய்கிறோம் என்பதையெல்லாம், புள்ளிவிவரத்தைப் பார்த்தால் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க முடியும்.

ஒரு நண்பர் சொன்னார், பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு கான்ஸ்டிடியூஷனில் சொல்லப்பட்டிருப்பதைக்கூட இந்த அரசாங்கம் கொடுக்கவில்லை என்று. அவர் தனிப்பட்ட கேஸ்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவற்றைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், இந்த அரசாங்கம் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு எவ்வளவோ செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. 1948-வது வருஷம் என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுது இந்தச் சட்டசபை யிலே பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு நன்மைகள் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் இதற்காகக் கிளர்ச்சி செய்தார்கள், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு நன்மைகள் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். அப்பொழுது திரு. கோபால் ரெட்டி அவர்கள் தான் பைனான்ஸ் மினிஸ்டராக இருந்தார்கள். அவர்களும் இதற்காக அப்பொழுது என்ன செய்யலாம் என்று யோசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு திடீரென்று பிற்பட்டவர்களின் நன்மைக்காக என்று ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினோம். இதைத்தவிர, ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் தனியாக ஒதுக்கப்பட்டது. அதற்காக உடனடியாக ஒரு கமிட்டிபோட்டு என்ன செய்யலாம் என்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது பிற்பட்ட வகுப்பிலுள்ள ஏழை மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கலாம் என்று யோசனை தெரிவித்தோம். அதேமாதிரி அந்த ஒரு லட்சம் ரூபாயும் பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புக்காகக் கொடுக்கப்பட்டது. 1947-48-லே ஒரு லட்சம் ரூபாய் இந்த ஸ்காலர்ஷிப்புக்காகக் கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது ஒரு கோடி ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப்படுகிறது. யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும், ஒரு லட்சம் என்கே, ஒரு கோடி என்கே? அதை யோசித்துப் பார்க்காமல் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை. செய்யவில்லை என்று சொல்வது நியாயமா, தர்மமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதிகமாகச் செய்யவேண்டுமென்று வேண்டுமானால் கேட்கலாம். அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான்குடக் கேட்கிறேன், நானும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவன்தான். ஆனால், ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்வது தர்மமா என்று பார்க்கவேண்டும்.

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [4th August 1966]

இப்பொழுது இவர்கள் கொடுத்துள்ள குற்றச்சாட்டுக்களைப் பார்க்கும்பொழுது நம்பிக்கை இல்லாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் சொன்னார்கள், நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் இல்லாமலேயே ராஜினாமாச் செய்துவிடுங்கள் என்று. ஆனால் நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்திற்கு எந்த விதக் காரணமும் இல்லாத காரணத்தால் அதைக் கொடுத்து அவர்களுக்கு ஒரு கேட்டபெயர் வரவேண்டாம். ஆகவே இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்: கனம் தலைவரவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை எதிர்த்து ஒரு சில கருத்துக்கள் கூறுவதற்கு நான் முற்படுகிறேன். அவர்கள் எட்டுக் குற்றச் சாட்டுக்களை இங்கே பட்டியலாகத் தொகுத்துப் பிரசங்கம் நிகழ்த்தினார்கள். அவர்கள் அதிலே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பது விலைவாசி அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது என்பதுதான். அதற்கு மேற்கோளாக மார்ச் மாதத்திலிருந்து உள்ள வாழ்க்கைப் புள்ளிவிவரத்தைச் சான்றாகக் கூறினார்கள். மார்ச் மாதத்திலிருந்து ஜூன் முடிய 59 பாரிண்ட் புள்ளி விவரத்தில் கூடுதலாக வந்திருக்கின்ற காரணத்தால், விலைவாசி அதிகமாகியிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். விலைவாசி கொஞ்சம் ஏறியிருக்கிறது, இல்லை என்று யாரும் மறுக்கவில்லை. அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. முதன்முதலாக, அதை விளக்குவதற்கு நான் விரும்புகிறேன். திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்திலே, வளர்ச்சியடைகின்ற சமுதாயத்திலே விலைவாசி சாதாரணமாக உயருவது வழக்கமாக இருக்கிறது. மூன்று திட்டங்கள் காரணமாக மக்கள் கையில் வருவாய் பெருகியிருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. மிக அதிகமாக மக்கள் கையில் பணப்புழக்கம், வாங்கும்சக்தி இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்து அதுவும் ஒரு காரணம் என்பதையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் அடுத்ததாக 1962-லேயும், அதற்குப் பிற்பாடும் நம்மீது வெளிநாட்டார்கள் படை யெடுத்ததின் காரணமாகப் பாதுகாப்புச் செலவு அதிகமாகிவிடக் கூடிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது. பாதுகாப்புக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து அதிகப்பணம் ஒதுக்கவேண்டியிருந்ததால், அரசாங்கத்திற்குச் செலவு அதிகரித்தது. அரசாங்கச் செலவு அதிகரித்தது என்று சொன்னால் மக்கள் கையில் பணம் வந்திருக்கிறது. "One man's expenditure is another man's income" என்ற அந்த அடிப்படையிலே பாதுகாப்புக்கு பணம் செலவழிக்கப்பட்டது என்று சொன்னால், அது மக்களுக்கு வரக்கூடிய நிலையிலே ஒரு சகஜமான சூழ்நிலை இருந்ததின் காரணமாகப் பணம் அதிகமாக வந்துவிட்டது. பணவிக்கம் வந்துவிடுமோ என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் பயப்படக்கூடிய நிலையிலே இருந்தது. ரூபாயின் மதிப்புக் குறைவை ஏற்றுக்கொண்டதின் காரணங்களைப்பற்றியும், ரூபாயின் மதிப்புக் குறைக்கப்பட்டது சரியா, இல்லையா என்பதைப்பற்றியும், பொருளாதார நிபுணர்கள் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கூறிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையைத்

4th August 1966] [திரு. இர. பொன்னப்ப நாடர்]

துருவித்துருவி ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுது, ரூபாயின் மதிப்புக் குறைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு கூட விலைவாசி 1 சத விகிதம் ஏறியிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொண்டாலும், பெரும் அளவிலே ஏறவில்லை என்பதை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். மேல்நாடுகளுக்குப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்வது நல்லமுறையில் உற்சாகப்படுத்தப்படவேண்டுமென்ற காரணத்தால் அரசாங்கம் இந்த முடிவை கைக்கொண்டிருக்கிறது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இதைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமா என்று ஆராய்ந்து இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. பாராளுமன்றத்திலே இதைப் பற்றி வெளியிடவில்லை, மக்களுக்கு இதைப்பற்றி வெளியிடவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுகளை மத்திய பாராளுமன்றத்தில் உள்ளவர்களும், பல தலைவர்களும் எடுத்துக்கூறி யிருக்கிறார்கள். ஆனால், நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை ஏக காலத்தில் பாராளுமன்றத்திலும், சட்டசபையிலும் கொண்டுவருவதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால், 1967-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலிலே காங்கிரஸை முயிடியடிக்க வேண்டுமென்பதுதான். அதற்காகத்தான் மேற்கோள்கள், சான்றுகள் இவற்றையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டி இந்தப் புகார்களை எடுத்துச்சொல்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் அதிகமாக விலைவாசி ஏறுவதைத் தடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எடுத்துக்கூறினார்கள். நாம் நிதானமாக இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 13 கோடி ரூபாய் உணவுதானியக் கொள்முதலுக்கு ஒதுக்கப்படும் என்று துணைமதிப்பீட்டின்கீழே காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. சென்னையிலே உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டபொழுது மந்திரிகள் நஞ்சாஷர், இன்னும் ஏனைய இடங்களுக்கும் விரைந்துசென்று, சென்னையிலே இருக்கும் மக்களுக்கு அத்தியாவசிய உணவுப் பண்டங்கள் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதற்காக என்னென்ன முயற்சிகள் செய்தார்கள் என்பதை இந்தச் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் பலரும் உணர்ந்திருப்பார்கள். ஒரு பிரதி மனப்பான்மை ஏற்பட்டபோது நம்முடைய அரசாங்கம் தகுந்த முறையில் குறிப்பாக, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் இயங்கும் அரசாங்கம் காலாகாலத்தில் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்கள். அதற்காக எப்போதும் நன்றியும், பாராட்டுதலும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். பஞ்சப் பிரதேசங்களில் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு பட்டியலே இருக்கிறது. அதைப்பற்றியெல்லாம் விரிவாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய தேவை இல்லை என்று கருதுகிறேன். முன்பு, உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை நான்கு ராஜ்யங்கள் கொண்ட மண்டலத்தில் ஒரு பகுதியாக நம்முடைய ராஜ்யம் இருந்தது. தமிழ் நாடு தனி மண்டலமாகப் பிரிக்கப்படுவதற்கு அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். உணவு தானியங்களைப் பொறுத்தவரை நமது ராஜ்யமானது மார்ஜினல் சர்ப்ளஸ் ஸ்டேட் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். பக்கத்திலே இருக்கிற ஏனைய சமஸ்தானங்களுக்கும், உதாரணமாகக் கேரள ராஜ்யத்திற்கு அங்கு மக்கள் அவதிப் பட்டுக் கொண்டிருந்த

[திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்] [4th August 1966]

நேரத்தில், இன்னல் பட்டுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் இந்த அரசாங்கத்தார் தாராளமாக அரிசியை அனுப்பி வைத்தார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அவ்வாறு அண்டையில் இருக்கும் சமஸ்தானங்களுக்கும் காலாகாலத்தில் அனுப்பிய பெருமையும், நல்ல மனப்பான்மையும் இந்த அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவுக் கொள்முதலைப் பற்றிப் பலவிதமான கருத்துக்கள் கூறப்பட்டன. சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணவுக் கட்டுப்பாடு தேவையில்லை. மகண்டிரோல் அவசியம் என்ற கருத்தைக் கூறுகிறார்கள். டி.எம்.கே. கட்சியினர் கட்டுப்பாடு வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி மாற்று ஆலோசனை கூறுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், விலைவாசி ஏறிக் கொண்டே இருக்கிறது; தமிழ் நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று கூறினார்கள். ஸ்டாச்சுடரி ரேஷன் வேண்டுமென்று கூறுகிறார்களா அல்லது சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற மகண்டிரோல் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களா என்பதைப் பற்றி ஆணித்தரமான கருத்தை இந்தச் சபையின் முன் வைக்க வில்லை.

வியாபாரிகளும் சரியான முறையில் நடந்து கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு இங்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டது. குறிப்பாக, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஊழல்கள் மலிந்துவிட்டன என்ற குற்றச் சாட்டு பரவலாக இங்கு பலராலும் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. ஆனால் அரசாங்கக் கொள்கையின் அடிப்படையில் கூட்டுறவு முறையிலே மத்தியக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வாயிலாக சிறு சிறு கூட்டுறவு அடிப்படையில் சுன்ஸ்யூமர் கோவாப்போட்டிவ்ஸ் ஏற்படுத்தி உணவு தானியங்களையும் அத்தியாவசியப் பண்டங்களையும் வீநியோகம் செய்ய அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். முன்னாள் டைரக்டர் ஆப் ஹாண்ட் லாம்ஸ் ஆக இருந்தது உயர் திரு. மகாதேவன் அவர்களை ஸ்பெஷல் ஆபீசராகப் போட்டு அதற்கு வேண்டிய எல்லாக் காரியங்களையும் அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இப்போதுள்ள உணவுப் பற்றாக்குறைக்கும், விலைவாசி உயர்வுக்கும் பலவிதமான காரணங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, பருவமழை தவறியதன் காரணத்தால் விலைவாசி ஏறிற்று என்பதையும் ஒரு காரணமாக எடுத்துக் கூற வேண்டும். தென் மேற்குப் பருவமழை தவறி பலர் கட் ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் மின்சாரம் கிடைக்காத காரணத்தால் ஓரளவு உற்பத்தியைப் பாதித்தது. விலைவாசி ஏறுவதற்கு ம-வால்யூவேஷனை ஒரு காரணமாகச் சொன்னாலும் அதைத் தவிர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும்

4th August 1966] [திரு. இரா. பொன்னப்ப நாடார்]

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியான விலை கிடைக்க அரசாங்கம் போனஸ் என்ற முறையில் ஆவன செய்திருக்கிறது. குறிப்பாக, கிணறு வெட்டுவதற்காக மானியங்களும், உதவிகளும் செய்ய அரசாங்கம் வழிவகை செய்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். 1961-62-ல் இந்த அரசாங்கம் கிணறு வெட்டுவதற்கு 56 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருந்தது; 1966-67-ல் 300 லட்சம் ரூபாய் கிணறு வெட்டுவதற்காக மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளை ஊக்குவிப்பதற்காக இந்தச் செலவை அரசாங்கம் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

கதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணவு உற்பத்தியைப் பாதிக்கிற முறையிலே கரும்பைச் சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். டிபென்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்ஸ் அனுசரித்து உணவுக் கட்டுப்பாடுச் சட்டங்களை எல்லாம் செய்தார்கள். அதை இப்போது மாற்றி எஸ்சென்ஷியல் காமாடிட்டீஸ் சப்ளைஸ் ஆக்டின் கீழ் விதிகளைத் திருத்தி அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டப்படி ஒருவன் தன்னுடைய நிலத்திலே கரும்பைச் சாகுபடி செய்வதன் உரிமையைச் சட்ட பூர்வமாகப் பறிக்க முடியாது. சட்ட பூர்வமாக அந்த மாதிரித் தடை செய்வதற்கு இப்போது நெருக்கடி நிலைமை இல்லாத காரணத்தால் இதிலே நிர்ப்பந்தப் படுத்துவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதிலே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கரும்பு சாகுபடி செய்தால்தான் சீனி ஆலை சரியானபடி இயங்கும். கரும்பு சாகுபடியால் பற்றுக்குறையாக உள்ள சீனி மக்களுக்குக் கிடைக்கிறது. பணம் கொடுக்கக்கூடிய பொருள் அது. கரும்புச் சாகுபடி இவ்வாறு உதவியாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் அதுவும் தேவை என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகச் சர்க்கார் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நாட்டிலே விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டே இருக்கின்றன என்ற குற்றச்சாட்டை ஆளுந் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் கூட மறுப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏறியிருக்கிற விலைவாசிக்கேற்ப நாட்டு மக்களின் ஊதியம் பெருகியிருக்கிறது என்று பரவலாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பித்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றிய புத்தகத்தைத் திருவிப் படித்தவன் நான். அதிலே நான் ஒன்றைப் பார்த்தேன். 'நாட்டில் பொதுவாக தேசிய வருமானம் பெருகியிருக்கிறதென்றாலும் ஏழை, நடுத்தர மக்களின் வருமானம் பெருகவில்லை; அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை' என்று முதலமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களே அதை ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். தேசிய வருமானம் பெருக

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [4th August 1966]

யிருக்கிறது, ஆனால் ஏழை நடுத்தர மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை என்ற உண்மையை கனம் முதலமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது எதைக் காட்டுகிறது? விலைவாசி ஏறுகிற அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுகிற மக்களுக்கு ஊதியம் இல்லையென்று சொன்னால் அது யாருடைய குற்றம் என்பதை இந்த மன்றத்தில் எழுப்ப விரும்புகிறேன். ஏறி இருக்கிற விலைவாசிகளால் பாதிக்கப் படுகிறவர்கள் ஏழை நடுத்தர மக்கள் என்பதை இந்த அரசாங்கம் மறந்துவிட்டது என்ற குற்றச் சாட்டைச் சாட்ட விரும்புகிறேன். ஏழை நடுத்தர மக்கள் வாழ்க்கையில் மறுமலர்ச்சி இல்லை; அவர்கள் பரவலாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டை இந்த அமைச்சரவை மீது சாட்ட விரும்புகிறேன். விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்பதற்கு நான் ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொன்னால் மந்திரியவர்கள் வருத்தப்படமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உயர் திரு. கனம் கக்கன் அவர்களுடைய துணைவியார் 'நாட்டில் இருக்கும் விலைவாசி ஏற்றத்தால் நானும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன்' என்று ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசியதாகப் படித்தேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: முந்தாநாளா பேசியது? எப்போது நடந்த கூட்டத்தில் பேசப்பட்டது? அதைச் சொல்வதற்கு இதுதான் சந்தர்ப்பம்?

திரு. ப. உ. சண்முகம்: உண்மையைச் சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டால் அதிலே தவறு இல்லை.

கனம் சபாநாயகர்: காய்கறி விலை ஏறிவிட்டது என்று சொன்னார்கள்.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: 'என்னைக் காட்டிக் கொடுக்க வேண்டாம்' என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் விட்டு விடத் தயாராக இருக்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: எப்போதும் உண்மையைக் கண்டு பிடிப்புகிறவன் அல்ல நான். பொருத்தமாகச் சொல்ல வேண்டும்; இடம், பொருள் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டும். 'நீ இல்லையென்றால் உன் பாட்டன் செய்திருப்பான்' என்ற முறையில் பேசக் கூடாது.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: தேனும்பேட்டையில் டி. டி. கே. அவர்கள் தலைமையில் நடந்த கூட்டத்தில் பேசியதைத்தான் குறிப்பிட்டேன். இப்போது சொல்ல வேண்டாமென்று சொன்னால் அதை நான் குறிப்பிட வேண்டிய இடத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசி ஏற்றத்தால் நாட்டு மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை இந்த அமைச்சரவை ஒத்துக் கொண்டே தீரவேண்டும். சுமத்தப்பட்டிருக்கிற குற்றச்சாட்டுகள் கொஞ்ச நஞ்சுமல்ல. அவற்றிலிருந்து அமைச்சரவை தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. கடந்த வாரம் நான் ஒரு சி.ஐ.டி. இன்ஸ் பெக்டரோடு பேசிக் கொண்டிருந்தேன். ஏன் அவருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன் என்பதைப் பற்றிப் பின்னால் சொல்லுகிறேன். அவருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, 'வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலிருந்து நெல்லும் அரிசியும் கோவை மாவட்டத்

4th August 1966] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

திற்கும், சேலம் மாவட்டத்திற்கும் கள்ளத்தனமாகப் போகிறது; வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு மூட்டை அரிசி 80 ரூபாய் என்றால் சேலத்தில் அதன் விலை 150 ரூபாய்; கோவையில் அதன் விலை 200 ரூபாய்' என்று சொன்னார்கள். சொன்னவர் சி.ஐ.டி. அதிகாரி; இப்படிப்பட்ட பயங்கரமானதொரு நிலை ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது? இதே மன்றத்தில் அரிசி லிட்டர் ஒன்றுக்கு 1¾ ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்று திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்கவில்லை. 'அதற்கு ஏதாவது பரிகாரம் தேடுகிறேன்' என்று கூடச் சொல்லவில்லை. ஒரு லிட்டர் அரிசி ஒன்றேழுமுக்கால் ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது என்று இந்த மன்றத்தில் ஒரு மன்ற அங்கத்தினர் குறிப்பிடுகிறார். அதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்கவில்லை. அதற்கு என்ன பரிகாரம் தேடப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இதுவரை ஒரு பரிகாரமும் தேடவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டிலிருந்து அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. பயங்கரமான இந்த நிலையை அரசாங்கம் ஒத்துக் கொண்டேயாக வேண்டும்.

உணவு அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். போலீஸ் இலாக்காவிடம் உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்டத்திற்குள்ளே போகிற அரிசியாக இருந்தால் அதைத் தடுக்க வேண்டாம், இன்னொரு மாவட்டத்திற்குப் போவதாக இருந்தால் தடுங்கள் என்று சி.ஐ.டி.-க்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ராஜாத் தோப்பு என்ற ஊர், அது வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஊர். அங்கு பச்சைமுத்து கவுண்டர் என்பவர் ஆறு மூட்டை நெல்லை இரட்டை மாட்டு வண்டியில் வைத்துக் கொண்டுபோக, சரவணன் என்ற வி.ஐ.டி. அதிகாரி அவரைத் தடுத்து நிறுத்தி எங்கே கொண்டு போகிறாய் என்று கேட்டார். திருவண்ணாமலைக்குப் போகிறேன் என்று அவர் சொன்னார். இருந்தும் அவரைப் பிடித்து, வண்டிக்காரனுக்கும் அவர்களுக்கும் தகராறு நடந்தது என்று சொல்லி பிடிவாதமாகப் பிடித்து இழுத்துச் சென்று அவை கென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலிருந்து வந்ததாக எழுதி உள்ளே தள்ளிவிட்டார்கள். விற்பனைத் தடைக் கட்டி விட்டார்கள். சப்-ஜெயிலில் நிரபராதிகள் 12 நாட்கள் இருந்து விட்டு ஹைக்கோர்ட்டிலிருந்து விடுதலை பெற்றார்கள். மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு நடந்த சம்பவம். இதை நான் குறிப்பிடக் காரணம், நிரபராதிகள் எப்படிப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். அதே நேரத்தில் கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலிருந்து நெல்லைக் கொண்டு செல்கிறார்கள். அப்படிக் கொண்டு செல்லக் காரணம் என்ன? கள்ள மார்க்கட் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை இல்லை, ஆனால், ஒரு சில மாவட்டங்களில் இருக்கிறது. அவர்களும் திராவிடர்கள்தானே, ஏன் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்வார்கள். கொடுப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. தமிழ்நாட்டில் பசியும், பட்டினியுமாக வைத்துக் கொண்டிருப்பது நியாயமா? இங்கு பற்றாக்குறை இல்லை என்று சொல்கிறார் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். மாவட்டங்கள் சிலவற்றில் பற்றாக்குறை இருப்பதினால்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [4th August 1966]

தான் கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள் ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து இன்னொரு மாவட்டத்திற்குக் கொண்டு போகிறார்கள். அவர்களைப் பிடித்து வழக்கு போட இந்த அரசு தவறிவிட்டது என்ற குற்றச் சாட்டைச் சுமத்துகிறேன்.

ஹரிஜன நல இலாக்காப் பற்றி ஒரு செய்தி. சுவையானதொரு செய்தி. துரிஞ்சாபுரம் பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று ஒரு யூனியன் இருக்கிறது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நடைபெற்ற சம்பவம் இது. இதை நான் குறிப்பிடக் காரணம், அந்த ரிக்கார்டுகளைப் பார்த்து விட்டு வந்து சொல்கிறேன். ஹரிசன நல இலாக்கா கொடுக்கின்ற மான்யத்தைக் கொண்டு வீடு கட்டும் காலம் அது. அங்கு ஒரு காங்கிரஸ்காரர் சேர்மனாக இருந்தார். பூதமங்கலம் என்ற இடத்தில் 12 வீடுகள் கட்ட வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டார்கள். சர்க்காரும் அனுமதி அளித்தது. வீடு கட்ட காண்ட்ராக்ட்டுக்கு விட்டார்கள். கட்டிவிட்டதாக பில்களும் தயாரிக்கப்பட்டன. கட்டி முடித்தாகிவிட்டது என்று திறப்பு விழாவிற்கும் ஏற்பாடு செய்தார்கள். அழைப்பிதழ் அச்சடிக்கப் பட்டு யாரோ ஒருவர் திறப்பதாகவும் போட்டார்கள். அதுவும் முடிந்து விட்டது. ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு போய்ப் பார்க்கிறேன், அங்கு ஒரு வீடு கூடக் கிடையாது. கட்டவே இல்லை. இது பகிரங்கமான குற்றச்சாட்டு. அதுபற்றி அரசாங்கத்திற்குப் பல மனுக்களும் அனுப்பியாகிவிட்டது ஆனால், நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுக்கவில்லை. வீடே கட்டவில்லை. இந்த அக்கிரமம் உண்டா? 12 வீடுகள் கட்டியாகிவிட்டது என்று பைனல் பில்லும் போட்டுப் பணம் வாங்கியாகிவிட்டது. அந்த அதிகாரிகள் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள்? இப்படிப்பட்ட அக்கிரமம் இந்த ஆட்சியில்தான் நடைபெற முடியும். யார், யார் குடித்தனம் போனார்கள் என்று பட்டியல் எழுதி வைத்தார்கள். இன்று வேண்டுமானாலும் ரிக்கார்டை எடுத்துப் பார்க்கலாம். இது நடைபெற்றது இந்த ஆட்சியில்தான். உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோபித்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இவ்விதம் நடைபெற்றது ஹரிஜன மக்களுக்குச் செய்த பச்சைத் துரோகமாகும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அங்கத்தினர் அவர்கள் தொகுதியில் இந்தச் சம்பவம் நடந்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அன்றே சொல்லியிருந்தால் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கலாம்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவசரப்படுகிறார்கள். அது என் தொகுதி அல்ல. தொகுதி யாருடையதாக இருந்தாலும் கவலையில்லை. இப்படி ஒரு பயங்கரமான சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. பஞ்சாயத்து அலுவலகத்தில் இருந்தே மனு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது என் பார்வைக்கு வரவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. ஒரு இலாக்காவிற்கு ஒரு மனு அனுப்பினால் அது அமைச்சர் அவர்களின் மேற்பார்வைக்குப் போகும் என்றுதான் அனுப்பப்படுகிறது. அதைப்பற்றி இலாக்காவிடம் கேளுங்கள். இப்போது இதுகுறித்து விசாரணை நடத்துவார்களா?

4th August 1966] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கோவை மாவட்டத்தைப் பற்றிய ஒரு செய்தி. ஹ்யூம் பைப்ஸ் 19 லட்சம் ரூபாய்க்குத் திருட்டுப் போயிருக்கிறது. திருடியவர் காங்கிரஸ்மூரர். வழக்குப் போடாமல் விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். காரணம் என்ன? இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான நிலை ஏற்படலாமா? அது மட்டுமல்ல. கவர்னர் உரை மீது பேசும்போது சூறிப்பிட்டேன். கள்ளக்குறிச்சி சர்க்கரை ஆலையில் பச்சை மோசடி நடைபெற்றது. என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள்? பங்குப் பணத்திற்கு ஷேர் பாண்ட் கூட கொடுக்கவில்லை. ஒழுங்காக பணம் கட்டவில்லை. கொடுத்திருக்கிற காண்ட்ராக்ட் டென்டரில் மோசடி நடைபெற்றிருக்கிறது. என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள்? ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. கூட்டுறவு இலாக்கா மோசடி என்று சொன்னால் கொஞ்சநஞ்சமல்ல; அங்கு நடைபெற்றிருக்கிறது. ஒருவர் பண மோசடி செய்தார். வழக்கு மன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்தார்கள். அந்த ஆலை ஏன் வழக்குமன்றத்தில் நிறுத்தினார்கள் என்பதன் காரணத்தைக் குறித்து நான் விவாதிக்கவில்லை. அவர் எனக்கு இடைத் தேர்தலில் வேலை செய்தவராக இருக்கலாம். அவரைக் குற்றவாளியாக நீதிமன்றத்தில் நிறுத்திவிட்டு அவர் குற்றவாளியல்ல என்று நீதிமன்றம் முடிவு செய்வதற்கு முன்பே அதே ஆலைக் கூட்டுறவு இலாக்கா, தாலுக்கா மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிக்கு நியமிக்கிறது. அவர் குற்றவாளியில்ல என்றால் ஏன் அவர் மீது வழக்குப் போட்டார்கள்? அவர் அயோக்கியன் என்றால் ஏன் அவரைத் தாலுக்கா மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியில் நியமிக்கிறார்கள்? இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். குற்றவாளி என்று ஒருவரை நீதிமன்றத்தில் நிறுத்துகிறார்கள், அப்படி நிறுத்திய அவரைத் தாலுக்கா மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியில் கொண்டுபோய் போடுகிறீர்கள். அந்த ஆலை சந்தேகிப்பதா, அந்த இலாக்காவை சந்தேகிப்பதா? இப்படிப்பட்ட மோசடிகள் நடைபெறலாமா? கருமார் சொஸைட்டியில் 18,300 ரூபாய் எடுத்துப் போய் 37 நாட்கள் மோசடி செய்ததற்காக வழக்குப் போடலாமா என்பதுபற்றிக் கேட்டபோது ஏ.பி.பி. நம்பர் 1, கலியாணசுந்தரம், வேலூர் வழக்குப் போடலாம் என்று கூறினார். பின்னர் அதை ஏ.பி.பி. நம்பர் 2-க்கு அனுப்பி அவரிடம் பேப்பர் வருகிறது. அந்த நேரத்தில் திரு. மஜீத் திருவண்ணாமலைக்கு வந்திருந்தார்கள். இரண்டையும் முடிச்சப் போடுகிறேன் என்று கருத வேண்டாம். டி.ஆர்.ஓ. திருவண்ணாமலை அவரைப் பார்க்க வந்திருந்தார்கள். அவரைத் தனியாகக் கூப்பிட்டுப் பேசி, ஏ.பி.பி. நம்பர் 2-ஐக் கூப்பிட்டு வழக்குப் போட வேண்டாமென்று சொல்லவில்லையா, இல்லை என்று அவர்கள் மறுக்கலாம்.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: ஆதாரம் இல்லாமல் இம்மாதிரி குற்றச்சாட்டு சொல்வது பொருத்தமல்ல. திருபிக்கவேண்டும்.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: போட்டோ பிடித்தா வைத்திருக்க முடியும்? உண்மையா, இல்லையா? ஏ.பி.பி. 2 வழக்குப் போடுவதற்கில்லை என்று எழுதினார்.

[4th August 1966]

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : அந்த இலாக்காவிற்கும் எனக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இந்த விஷயம் அவர் சொல்லித்தான் எனக்குத் தெரியும்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : டி.ஆர்.ஓ.ஐக் கூப்பிட்டு அவர் ஏ.பி.பி. 2-வை மிரட்டி வழக்கு இல்லை என்று எழுதினாரா இல்லையா? அப்போது திருவண்ணாமலை டெப்டி ரிஜிஸ்ட்ராராக இருந்தவர்; சொன்னதைக் கேட்காததால் தந்தி கொடுத்து அவரை மாற்றி விட்டார்கள். அவரை இராமனாதபுரத்திற்கு மாற்றி விட்டார்கள். அவர், ஏ.பி.பி. நம்பர் 1 கொடுத்ததை நம்புகிறேன், நம்பர் 2-இன் ஒப்பினியை நம்பவில்லை' என்று எழுதினார். வழக்கு இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள். 18,300 ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு 37 நாட்கள் மோசடி நடந்திருக்கிறது. 1,900 ரூபாய் பிண்ணைக்கு வாங்க எடுத்துபோய் 22 நாட்கள் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு இருந்ததற்காக அவருக்குத் தண்டனை ஆறு மாதம். காரணம் இடைத் தேர்தலில் அவர் என்னோடு இருந்தவர் 37 நாட்கள் 18,300 ரூபாயை வைத்திருந்தாரோ அவர் இடைத் தேர்தலில் என்னை எதிர்த்தவர். அவர் காங்கிரஸ்காரர், விட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மோசடி நடைபெறவில்லை என்று சொல்ல முடியுமா? இப்படியிருக்கிற அரசாங்கத்தின் மீது நாட்டு மக்களுக்கு எப்படியும் பிழைக்க பிறக்கும்? சேலம் உருக்காலை அமையவில்லை, விலைவாசி கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை, வரிப்பளு குறையவில்லை, இப்படிப்பட்ட அரசாங்கத்தின் மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கையிಲ್ಲ என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

11-00
a.m.

* திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நம்முடைய சர்க்கார் மீது நம்பிக்கையிಲ್ಲ என்று கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, இந்தத் தீர்மானம் அவசியமற்றது என்றும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டில் காங்கிரஸ் கட்சி கடந்த மூன்று தேர்தலிலும் வெற்றி பெற்று ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறது. இதை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்துள்ளவர்கள் முதலில் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு கடந்த மூன்று பொதுத் தேர்தல்களிலும் ஏதோ விலைவாசி உயர்ந்திருந்தாலும், வேறு எந்தத் துறையிலும் சர்க்கார் எப்படிச் சென்றிருந்தாலும் சர்க்காரின் பேரில் நம்பிக்கை வைத்து மக்கள் வாக்களித்து இருக்கிறார்கள். நான்காவது தேர்தல் வரவிருக்கிறது. அதையும் நடத்தப் போகிறோம். அதிலும் நாங்கள்தான் வரப்போகிறோம். இப்போது மட்டுமல்ல, இன்னும் 30 ஆண்டு காலத்திற்கு நாங்கள் தான் வரப் போகிறோம். நான்காவது பொதுத் தேர்தல் நெருங்க நெருங்க இப்படிப்பட்ட நிலைமை வருகிறது. இது ஒரு தேர்தல் ஸ்டான்ட் என்று எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்று சொல்வதற்கில்லை. சர்க்கார் மீது நம்பிக்கையிಲ್ಲ என்று போட்டிருக்கக்கூடிய இத் தீர்மானத்தில் சர்க்கார் மீது நம்பிக்கையிಲ್ಲ என்று சொல்லக்கூடிய அளவில்

4th August 1966] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

ஒன்று கூட இல்லை. ஆகவே இது வெறும் தேர்தல் ஸ்டண்ட், இதை நாம் பல முறை பார்த்துவிட்டோம். இதே மன்றத்தில் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆரம்பத்தில் விலைவாசிப் போராட்டம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம், இப்படி பல ஸ்டண்ட்கள். 1962-வது வருஷத்திற்கு முன்பு விலைவாசிப் போராட்டம் என்று போராட்டத்தை நடத்தி அரை நாள், ஒரு நாள் ஜெயிலுக்குப் போய்விட்டு வந்தார்கள். மக்களிடத்தில் எப்படியாவது நாங்களும் ஜெயிலுக்குப் போய்விட்டு வந்தவர்கள் என்று சொல்லி வேட்டு வாங்க வேண்டும். சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் எப்படிக்காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜெயிலுக்குப் போய்விட்டு வந்தார்களோ அதே போன்று நாமும் எந்தக் காரணத்திற்காகவாவது ஜெயித்குக்குப் போய்விட்டு வர வேண்டும் என்ற நினைப்பில் இப்படி ஏதாவது விலைவாசிப் போராட்டத்தை நடத்த முன் வருகிறார்கள். . . .

திரு. மு. கருணாநிதி: 1962-வது வருடத்திய தேர்தல் முடிந்து நாங்கள் 50 எம்.எல்.ஏ.க்கள் இங்கு வந்த பின்னால்தான் விலைவாசிப் போராட்டம் நடந்தது என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: தேர்தலுக்கு முன்பும் பல போராட்டங்கள் நடத்தினார்கள். திரு. மதியழகன் அவர்கள் ஜெயிலில் இருந்ததை நானே போய்ப் பார்த்திருக்கிறேன். எப்படியாவது நாமும் ஜெயிலுக்குப் போய்விட்டு வந்தாலாவது, இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற மக்கள் வேட்டு அளிக்க மாட்டார்களா என்று எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜெயிலுக்குப் போனார்கள் என்றால், இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காக ஜெயிலுக்குப் போனார்கள், அவர்களை நாட்டு மக்கள் நம்புகிறார்கள். அதே போன்றுதான் இவர்களும் ஏதாவது போராட்டம் நடத்தப் பார்க்கிறார்கள். உங்களுக்கு ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நீங்கள் நடத்துகின்ற போராட்டங்களை எல்லாம் பார்த்து மக்கள் நம்பிவிட மாட்டார்கள், நீங்கள் செய்த காரியங்களை எல்லாம் மக்கள் மறந்துவிட மாட்டார்கள். . . .

கனம் சபாநாயகர்: நான் ஒன்றும் செய்யவில்லையே! அவர்கள் செய்ததைச் சொல்லுங்கள் . . .

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: அவர்கள் செய்ததைத்தான் சொல்லுகிறேன். இவர்கள் தர்மபுரி தேர்தலில் என்ன நினைத்தார்கள். எப்படியாவது தர்மபுரி தேர்தலில் நாம் ஜெயித்துவிட்டால், மக்களிடம் போய், 'பாருங்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த கொடூரத்திற்கு எதிராக தர்மபுரி மக்கள் வாக்களித்து விட்டார்கள். ஆகவே நீங்களும் 1967 தேர்தலில் எங்களுக்கே வேட்டு போடுங்கள் என்று சொல்லலாம் என்று நினைத்து, தர்மபுரி தேர்தலில் குட்டிக்கரணம் போட்டுப் பார்த்தார்கள், முடியவில்லை. அதற்குப் பிறகு இப்படிப்பட்ட தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு என்ன அவசியம் இருக்கிறது?

[4th August 1966

திரு. எஸ். முருகையன் : திருவண்ணாமலையில் என்ன நடந்தது என்பதையும் கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : எப்படியாவது போராட்டம் என்கிற பாம்பை மக்களுக்குக் காண்பிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள் இவர்கள். அந்தப் பாம்பு செத்த பாம்பாக இருக்கிறது. அந்த செத்த பாம்பை கழுத்தில் சுற்றிப் போட்டுக் கொண்டு இருக்கின்ற முறையில்தான் இப்போது இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. இதை யெல்லாம் பார்த்து மக்கள் நிச்சயமாக ஏமாற மாட்டார்கள் என்பதை உங்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1967 தேர்தலில் அவர்களுக்குத் தகுந்த பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி இல்லாததை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற திறமை நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்திருக்கிற காரணத்தினாலே என்னவோ, அதிலும் எல்லோரும் சேர்ந்து இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வு பற்றிய புள்வி விவரங்களை எல்லாம் சொல்லிக் கொடுக்கின்ற வாத்தியார் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள். இல்லாத புள்வி விவரங்களை எல்லாம் சேகரித்து இந்த மன்றத்தில் அதைப் பெரிதாக எடுத்துக்காட்டி, சர்க்காரிலும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி, மக்களிடத்திலும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியவர். இன்றைக்கு இவர்களும் அவரைப்பற்றி விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்லி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்ற கொடுத்திருக்கிறார்கள். நேற்றுப் பேசிய கனம் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள், இதன் காரணமாக காங்கிரஸ்காரர்கள் தேர்தலில் ஜெயித்துவிடுவார்கள். கூட்டுறவு இயக்கத்தை விட்டுவிட்டுத் தேர்தலில் நின்று பார்க்குட்டும். அப்போது பார்க்கலாம் என்று இந்த மன்றத்தில் சவால் விட்டார்கள். ஒரு குறிப்பை மட்டும் இச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு மாவட்டம் வேறு விதமாக இருக்கலாம். என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் எல்லாம் என்னை எதிர்த்தவர்கள். சென்ட்ரல் பாங்க் பிரசிடென்ட், மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி பிரசிடென்ட், இவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் அல்ல. கழிந்த சபையில் அங்கத்தினராக இருந்தவர், கடந்த தேர்தலில் என்னை எதிர்த்தவர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருக்கிறார்கள். லான்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்கில் இருப்பவர்களும் காங்கிரஸ்காரர்கள் அல்ல. இத்தனை பேர்களும் என்னை எதிர்த்தவர்கள்தான். நானும் கூட்டுறவு இயக்கத்திலில்லை. ஒன்றை நான் கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்களுக்கு உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனது தொகுதியில் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் யாரும் இல்லை, தைரியம் இருந்தால் என்னுடைய தொகுதியில் வந்து என்னோடு போட்டி போட்டிடும், அவருடைய ஜாமின்

4th August 1966] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

தொகையைச் சர்க்காருக்குச் சேர்த்துவிடுகிறேன் . . .
(குறுக்கீடு).

கனம் சபாநாயகர் : அவர் தொகுதிக்குப் போட்டியிட உங்களைக் கூப்பிடுகிறார்கள் . . .

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : ஏதோ கூட்டுறவு இயக்கத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆதலால் தேர்தலில் ஜெயித்து விடுவார்கள் என்று இவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். எங்கள் பகுதியில் இருக்கின்ற கூட்டுறவு இயக்கத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் யாரும் இல்லை. ஆகவே அந்த இடத்தில் வந்து போட்டியிடுங்கள் என்று தான் சொல்லுகிறேன். அப்படித் தோற்றுப் போனால் ஜாமீன் தொகை 250 ரூபாயையும் சர்க்காருக்கு நிச்சயமாகச் சேர்த்து விடுகிறேன். அதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஏதோ சட்டசபையில் மட்டும் சொல்லிவிடுவதால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் யார், யார் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏதோ கூட்டுறவு இயக்கத்தை யெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள், ஜீவரத்தினம் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தம் அல்ல என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். தேர்தல் நெருங்க நெருங்க எப்படியாவது இந்த நாட்டு மக்களை ஏமாற்றி விட வேண்டும் என்று பார்க்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அந்தப் பக்கம் இருப்பதற்கு ஆசையில்லை, இந்தப் பக்கம் வர வேண்டும் என்று ஆசை, அதற்கு இங்கே என்ன செய்வது? இந்த நாட்டிலுள்ள மகா ஜனங்கள் அல்லவா விரும்ப வேண்டும். ஜனநாயகம் அப்படியல்லவா இருக்கிறது, அதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டாமா, நாட்டிலுள்ள மமக்கள் தீர்மானிக்கும் வரையிலும் நீங்கள் அந்தப் பக்கம் தான் இருக்க முடியும்.

நகரசபைகளைக் கலைத்துவிட்டார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அருப்புக்கோட்டை, திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களிலுள்ள நகரசபைகளைக் கலைத்துவிட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார்கள் இருப்பதால் கலைத்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். திருநெல்வேலியை எடுத்துக் கொண்டால், அதனுடைய தலைவர் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அல்ல, இண்டிபென்டென்ட்டாக—சுயேச்சையாக இருந்தவர். இவர்களுடைய ஆதரவினால் நகரசபைத் தலைவராக வந்தார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அவரைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்ததால் நகரசபைத் தலைவராக வந்துவிட்டார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார்கள் இருக்கின்ற நகரசபைகளைக் கலைத்து விட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான் இவ்விதமாக அரசாங்கம் அழித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று உண்மைக்குப் புறம்பாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதற்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களை எடுத்துக் கொண்டால், எத்தனையோ இடங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று காங்கிரஸ்காரர்

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [4th August 1966]

களும் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தலைவராக இருக்கக் கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களைச் சர்க்கார் கலைக்கவில்லையா? சேடப்பட்டி பஞ்சாயத்து யூனியனைக் கலைக்கவில்லையா? இதனுடைய தலைவர் தீவிர காங்கிரஸ்வாதி. எருமைப்பட்டி பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் மாஜி ஜில்லா போர்ட் தலைவர், மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டி அங்கத்தினர். அப்படியிருந்தும் அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனைக் கலைத்து விடவில்லையா? பஞ்சாயத்து யூனியனை சரியாக நடத்த முடியவில்லை என்று ஏரும்போது அதில் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றோ தி.மு.க.-காரர்கள் என்றோ பாகுபாடு செய்வதில்லை. நன்றாக நடைபெறுகிறதா இல்லையா என்பது தான் முக்கியம். இதற்காக காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியனைக் கலைத்துவிட்டார்களே என்று நாங்கள் சொல்லப் போவதில்லை. நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறவில்லை யென்றால், நகரசபையைக் கலைத்துவிடுகிறார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு மக்களிடத்தில் போய் 'பார்த்தீர்களா வேண்டுமென்றே—தி.மு.க.-காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக, அரசாங்கம் நகரசபையைக் கலைத்து விட்டது' என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி யென்றால் கூட நாம் நாற்றம் அடிக்கும் அளவுக்கு இருக்கக்கூடிய சென்னை கார்ப்பரேஷனைக் கலைத்திருக்க முடியுமா? அதற்கான சட்டத்தை இந்தச் சர்க்கார் இயற்றி இருக்கிறது. அவ்விதம் ஒன்றும் செய்வதில்லை. மக்களுக்கு நன்மை செய்யாத நகரசபையை வைத்திருப்பதைவிட கலைத்துவிடுவதே மேல் என்ற நோக்கம் தான் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதே தவிர எதிர்க் கட்சிக் காரர்களை அழித்துவிட வேண்டும் என்ற நோக்கம் சிறிதும் கிடையாது. ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு என்ன எண்ணம் என்றால், எப்படியாவது இந்த நாட்டில் பஞ்சம் வர வேண்டும் என்பது தான். இது கம்யூனிஸ்டுகாரர்களுடைய நோக்கம். எப்படியாவது பஞ்சம் வந்துவிட்டால் அதன் பிறகு எப்படியாவது தங்கள் ஆட்சியை ஸ்தாபிக்க முடியும் என்பது தான். இப்போது தி.மு.க.-காரர்களும் பஞ்சம் வர வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்டினிச் சாவு வர வேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சாவை முன் வைத்து ஓட்டு வாங்க வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நோத்தில் நமது முதல் அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் என்னென்ன முறையிலே உற்பத்தி செய்ய முடியுமோ அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது கூட 2,000 கிணறுகளுக்குப் பணம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி யெல்லாம் செய்கிறார்களே, பஞ்சத்தைத் தீர்த்துவிட்டால் வேறு கதி இல்லையே என்ற எண்ணம். எரிகிற விட்டில் பிடுங்கியது ஆதாயம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்டினியில் யார் செத்தால் என்ன? சாவை வைத்து ஓட்டு வாங்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் மக்கள் ஏமாந்து விட மாட்டார்கள் . . . (மணி அடிக்கப் பட்டது).

4th August 1966]

* திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் எதிர்க் கட்சியினர் கொண்டு வந்திருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை முழு மனத்தோடு எதிர்க்கிறேன். இந்தத் தீர்மானம் தேர்தலுக்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானமே தவிர இது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் அல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். வெளியிலே இருக்கிற சில நண்பர்கள், அரசியல் சம்பந்தமில்லாத நண்பர்கள், இதைப் பேப்பரில் படிக்கும்போது பார்த்துவிட்டு, இந்த நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் பற்றிக் கேவலமாகச் சொல்கிறார்கள். 'நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் என்று சொல்லுவது வியப்பாச இருக்கிறது ; அரசாங்கம் என்ன தவறி விட்டது ; நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் என்றால் பெரிய காரியத்தைச் செய்யத் தவறி விட்டால், அல்லது பெரிய குற்றத்தைச் செய்து விட்டால், அல்லது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ குற்றத்தைச் செய்து விட்டார்கள் என்றால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வா வேண்டுமே தவிர, சாதாரணமாக வரக் கூடாது; கூறப் பட்டிருக்கிற எட்டுக் காரணங்களும் அவசியம் இல்லாத காரணங்களாக இருக்கின்றன' என்று சொன்னார்கள். அதோடு சென்ற இரண்டு நாட்களாகக் கவலிக்கும்போது எதிர்க்கட்சியினர் பட்ஜெட் உரையில் பேசுவது போல, மேடையில் பேசுவது போல பேசுகிறார்களே தவிர, எந்தக் குற்றமும் சாட்டவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலில் நம்முடைய முதல் அமைச்சரைப் பற்றிச் சொல்லி விட்டுப் பிறகு சொல்லப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக மட்டுமல்லாமல், 15-20 ஆண்டுகளாக அமைச்சராகவும் இருந்திருக்கிறார். காலாகாலத்தில் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைக் காலாகாலத்தில் செய்யக் கூடியவர். எந்தக் காரியத்தையும் சமாளிக்கும் ஆற்றல் உள்ளவர் என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இதை எதிர்க் கட்சியினரும் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். சென்ற ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்பின் போது வேறு யாராவது முதல் அமைச்சராக இருந்தால் விட்டுவிட்டுப் போயிருப்பார்கள். நெருக்கடியை நல்ல முறையில் சமாளித்து, எதிர்க்கட்சித் தூண்டுதலாக இருந்தாலும் பொறுத்துக் கொண்டு காரியங்களைச் செய்து வேறு ராஜ்யங்களுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கினார்.

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திலே கல்லூரிகளைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்—வைத்தியக் கல்லூரிகளைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் மற்ற ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் நம் ராஜ்யத்தில் கல்லூரிகளிலே சேர்ப்பதிலே பாகுபாடு இல்லாமல் செய்கிறார்கள். கமிட்டி வைத்து செய்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் அமைச்சர்களுக்குச் சில இடங்கள் இருக்கும். வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுப்பார்கள். இப்போது அமைச்சர்களுக்கு ஒரு ஸ்தானம் கூட இல்லாமல் பொதுக் கமிட்டி வைத்துச் செய்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு முதல் வைத்தியக் கல்லூரி மட்டுமல்ல, என்ஜினீயரிங் கல்லூரியிலும் நியாயமான அடிப்படையில்

[திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்] [4th August 1966]

கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தனக்குச் சொந்தத்திற்காக எந்தக் காரியமும் செய்வதில்லை. அவர் செய்திருக்கிற நல்ல காரியங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

கல்வித் துறையில் வருஷத்துக்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளில் 1,000 அதிகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வருஷத்திற்கு 200 அதிகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கல்லூரி களில் வருஷத்திற்கு 15-16 அதிகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றியெல்லாம் எதிர்க்கட்சியினர் சிந்திக்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் மாதா கவுடர் அவர்கள் சொன்னது போல, நான் மட்டும் சொல்லவில்லை, எந்தக் கட்சியிலும் இல்லாதவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், மூன்று நாட்கள் விவாதம் வைத்துக் கொண்டு அரசியலில் உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லுவதாக தேர்தல் பிரசாரமாக இருக்கிறது.

சில நாட்களுக்கு முன் கனம் அங்கத்தினர் நல்லசிவம் கூட ஒரு பிரச்சனையைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஈரோடு பகுதியில் வரட்சி ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எங்கள் ஜில்லாவிலேயே ஈரோடு, பவானி, கோபிச்செட்டிப்பாளையம் பகுதிகள் நல்ல நன்செய் பூமிகள் இருக்கக் கூடிய பகுதி. சென்ற மாதத்தில் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே தாசாபுரம், உடுமலைப்பேட்டை தாலுக்காக்களில் வரட்சி இருந்தது. நான் கூட திரு. நல்லசிவம் பகுதியிலிருந்து என்னுடைய மாடுகளுக்கு மூன்று லாரி புல் வாங்கி வந்தேன். பேப்பரில் நல்லசிவம் வெளியேற்றப்பட்டார் என்று வந்தால் நல்லசிவம் நமக்காகத் தியாகம் செய்தார் என்று அங்குள்ள மக்கள் நினைப்பார்கள் என்ற முறையில் தான் செய்தார். இங்கே கோயம்புத்தூர் அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் சொல்லுவதைப் பற்றிக் கேட்கலாம். கலைக்டர் அவர்களும் சுற்றுப் பிரயாணம் வந்து வரட்சி நிலையைப் பார்த்தார். திருப்பூர் பகுதியில் வரட்சி இல்லை என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றார். ஈரோடு பகுதியில் கீழ்பவானி, மேல் பவானி எல்லாம் பாய்கின்றன. தேர்தல் பிரசாரமாகத் தான் செய்கிறார்களே தவிர, இது உண்மையாக மக்களுக்குச் செய்கிற சேவை இல்லை என்று நான் வன்மையாகக் கண்டித்துச் சொல்லுகிறேன்.

இன்றையதினம் நகரசபை பற்றிச் சொன்னார்கள். நெல்லை நகர சபையைக் கலைத்து விட்டதால் ஒன்றும் முழுவிடவில்லை. கோளாவில் மந்திரி சபையையே கலைத்து விட்டதால் காரியம் நடக்காமல் இல்லை. திருநெல்வேலி, அருப்புக்கோட்டை நகர சபைகளைக் கலைத்து விட்டது ஒன்றும் பெரிய குற்றச்சாட்டல்ல. நெல்லை நகர சபையின் நிர்வாகம் சரியாக இல்லை என்று சேம்பர் கூட—நகரசபை சம்மேளனம் கூட—ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆந்த வகையில் பார்க்கும்போது இன்றைய தினம் சென்னை கார்ப்பரேஷன் பற்றி பேப்பரில் பார்த்தேன். லஞ்ச ஊழல்கள், வேண்டியவர்களுக்குச் சலுகைகளைச் செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பத்திரிகையில் கூடப் படித்தேன். சென்னை கார்ப்பரேஷன் விவகாரம் மத்திய சர்க்கார் வரையில் போயிருக்கிறது—அவ்வளவு

4th August 1966] [திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்]

தூரம் போயிருக்கிறது. பாராளுமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். தங்களிடம் உள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லாமல் ஆளும் கட்சியை குறை சொல்லுகிறார்கள். இதையெல்லாம் மேடையில் சொல்லிக் கொள்ளலாம். மக்கள் பேப்பர் படிக்கிறார்கள். மக்கள் எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

உணவுப் பிரச்சனை பற்றிச் சொன்னார்கள். விலைக் கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்து விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பால் முதல் நெய் வரையில் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இல்லை யென்றால் அரிசி மூட்டை 250 ரூபாய்க்கு விற்கும். சர்க்காரை குறை கூறுவதை விட விவசாயத்தின் அடிப்படையைப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயி வாங்கக் கூடிய பண்டங்களின் விலையெல்லாம் உயர்ந்திருக்கிறது. மாட்டுத் தீனி 25 ரூபாய்க்கு வாங்கியது இன்றையதினம் 250 ரூபாய்க்கு வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. பருத்திக்கொட்டை விலையும் உயர்ந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் யோசிக்கவேண்டும். குற்றம் சொல்லும்போது அவைசியமாகச் சொல்லக்கூடாது. நகரசபை, கல்லூரி எல்லாம் சிறு விஷயங்கள். பெரிய காரியமாக திரு. மதியழகன் எடுத்துச் சொல்லும்போது தவறு நடந்துவிட்டதாக ஆவேசமாகப் பேசினார்கள். அப்படிப் பேசாமல் இருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது கனம் முதல் அமைச்சரை எடுத்துக் கொண்டால் எதையும் தனக்காகச் செய்யக் கூடியவர் அல்ல; மிக நன்றாகச் செயலாற்றக் கூடியவர். ஏதாவது தவறு ஏற்பட்டால் மத்திரிசபை மட்டுமல்ல. அத்தனை காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் ராஜீனாமா செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காக எனது வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மத்திரிசபை மீது கொண்டு வந்திருக்கும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றி இங்கே பலர் குறிப்பிட்டார்கள். விலைவாசி உயரவில்லை என்று யாரேனும் சொல்ல முடியுமா? என்று கேட்கிறேன். விலைவாசி ஏற்றத்தால் மக்கள் எல்லோரும் அகதிகளாக மாறுகிற நிலை இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை கொஞ்சம்கூட இந்த அரசாங்கம் கவனிக்காமல் இருப்பதனாலே இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று கூறுகிறோம். விவசாய அபிவிருத்தி ஏராளமாகச் செய்திருக்கிறோம் என்று கூறினார்கள். அம்மையார் அவர்கள் கூட பேசும்போது எத்தனையோ லகையான கடன்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். விவசாயிகள் என் எடன்காரர்களாக ஆகியிருக்கிறார்களே தவிர, விவசாயிகள் மேம்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலையை யாரும் சொல்ல முடியாது. விவசாயிகளுக்கு மெயினாக என்ன வேண்டுமோ அது இல்லை. விவசாயிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி மிக மிக அவசியம். எங்கள் பகுதியைப் போன்ற பிற்பட்ட கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியிலே

[4th August 1966]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் மிக மிக அவசியம். இதற்கு ஏதாவது அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. இந்த மன்றத்தில் இதுபற்றி எத்தனையோ தடவை எடுத்துக்கூறி வருகிறோம். எல்லா நதிகளையும் தேசியமயமாக்கவேண்டும். எங்கு எங்கே லைவல் கிடைக்கிறதோ அங்கெல்லாம் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். எத்தனையோ தடவை சொல்லியும் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்யத் தவறிவிட்டது இந்த அரசாங்கம். ஆகவே, இந்த அரசாங்கத்தின் பேரில் நம்பிக்கை இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரைக்கும் தேவ கோட்டை என்ற இடத்தில் ஒரு கோட்டாட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது பல குற்றச்சாட்டுகள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவர் மீது உள்ள குற்றச்சாட்டுகளை கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து நேரிடையாகச் சொன்னேன். அவர் அதைச் சரியாகக் கூட கேட்கவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எடுத்துக் கூறினேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக அவர்களை மாற்றினார்கள். அவர்களுக்குப் பதிலாக அங்கே ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீஸரைப் போட்டார்கள். போட்ட உடனேயே அங்கு இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் 10, 12 பேர்கள் படை எடுத்தார்கள் சென்னைக்கு. உடனே அந்த ஆர்டர் மாற்றப்பட்டுவிட்டது. அந்த ஊழல் செய்த அதிகாரி இப்பொழுது அங்கேயே இருக்கிறார். இது நியாயமா என்று நான் கேட்கிறேன். நிர்வாகத்தில் இவ்வளவு மோசமான நிலை இருந்ததால், இந்த நாட்டிலே நல்ல நிலை நிலவ முடியுமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இரண்டு தடவைகள் மாற்றப்பட்ட அந்த அதிகாரியை திரும்பவும் அங்கேயே போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கிறவர்கள் 'ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து உடனே ஆர்டரை திருப்பிவிட்டோம்' என்று கூறுகிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு நிலை நாட்டில் இருக்கலாமா? எத்தனையோ ஊழல் களுக்கு ஆளாகியிருப்பவரே அங்கே திருப்பி போடப்பட்டிருக்கிறார். நிர்வாகம் இவ்வளவு சீர்கேடான நிலைமையில் இருப்பதினால், நாங்கள் இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று கூறுகிறோம்.

எனது தொகுதியில் ஏராளமான கையாடல்கள் செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள்தான். ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களின் தலையீட்டின் காரணமாக பல பேர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. குறிப்பாக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் சொல்கிறேன். ஒரு கிராம முன்சீப் ரசீது புஸ்தகத்தையே புதிதாக அச்சடித்து, பணத்தை கையாடினால் என்ற குற்றச்சாட்டு. அதற்கு வேண்டிய ரெகார்டுகளெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முன்பிருந்த ஆர்.டி.ஓ. அவரை சஸ்பெண்டு செய்து வைத்திருந்தார். இப்பொழுது இருக்கிற ஆர்.டி.ஓ. அவரைத் திரும்பவும் வேலைக்கு

4th August 1966]

[திரு. கேஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

எடுத்துக்கொண்டு, அவர் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இதுவரையில் எடுக்கவில்லை. இப்படி எத்தனையோ குற்றச்சாட்டுகள். ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்கிறேன். எங்கேயாவது காங்கிரஸுக்கு அனுசூலம் இல்லாத கிராம முன்சிப், கர்னம் இருந்தார்களேயானால் அவர்கள் மீது தப்புத் தவறான இரண்டு பெட்டிஷன்களை வாங்கிக்கொண்டு, உடனே அவர்களை சஸ்பென்டு பண்ணிவிடுகிறார்கள். புதியதாக ரசிது புத்தகம் அடித்து பணம் கையாடல் செய்தவரை இந்த அரசாங்கம் வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொண்டு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இது நியாயமா? இது தர்மமா? இம்மாதிரி ஒரு ஆட்சி இருக்கலாமா? எப்படி இருக்கிறது என்று நன்றாக யோசித்துப் பாருங்கள். அரசாங்கத்தின் மீது சரியான குற்றச்சாட்டுகள் கூறவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நண்பர் ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் கூறின ஒரே குற்றச்சாட்டு போதாதா? அரசாங்கம் ராஜிநாமா செய்வதற்குப் போதுமான காரணம் அது இல்லையா? அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள்? அதற்குத் தகுந்த பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டிலே தங்கக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவந்தீர்கள். என்ன ஆயிற்று உங்களுடைய நிலை?

கனம் சபாநாயகர்: 'அவர்களுடைய நிலை', 'கொண்டு வந்தார்கள்' என்று சொல்லுங்கள். ஏன் 'நீங்கள்', 'நீங்கள்' என்று நேடியாகப் பேசுகிறீர்கள்? அந்தப் பக்கத்திலும் சரி, இந்தப் பக்கத்திலும் சரி சிலர் அப்படிப் பேசுகிறார்கள். கொண்டு வந்தார்கள்' என்று பேசுங்கள்.

திரு. கேஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: அவர்கள் தங்கக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வந்தார்கள். நிலைமை என்ன ஆயிற்று? விலை அதிகமாயிற்று. தங்கம் கிடைப்பது கஷ்டமாகி விட்டது. வேறு ஒன்றும் நன்மை ஏற்படவில்லை. அரசாங்கம் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது. என்ன ஆயிற்று? எங்கு பார்த்தாலும் மது மயமாக ஆகியிருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம். ஜபர்தஸ்துக்காக இந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் ஏன் அரசாங்கம் வைத்துக்கொள்வேண்டும்?

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: கள்ளுக்கடை, சாராயக்கடைகளை யெல்லாம் திறந்துவிடவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்கிறார்களா? அது தான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய அபிப்பிராயமா?

திரு. கேஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: எதைச் செய்தாலும் சரியாகச் செய்யவேண்டும். மக்களைக் கஷ்டப்படுத்தி, கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வரிப்பணமாக வசூல் செய்து, ஏன் அப்படி நஷ்டப்படவேண்டும்? அமல் நடத்தினால் சரியாக அமல் நடத்தவேண்டும். கள் எங்கும் கிடைக்கிறது. ஒன்று அதைத் தடுத்து, சட்டத்தை ஒழுங்காக அமல் நடத்தவேண்டும் அல்லது வருகிற வருமானத்தை வரப்படுத்தவேண்டும். இரண்டும் இல்லை யென்றால் என்ன பிரயோசனம்?

[4th August 1966]

[திரு. கேஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

கோவாபரேஷனைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். கோவாபரேஷன் துறையில் மோசம் இல்லை என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா? அப்படிச் சொன்னால் முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றில் அழுக்கு அம்மாதிரி அல்லவா இருக்கிறது இது. ப்ளாட்பாரத்தில் கோவாபரேஷன் துறையைப்பற்றி பேசுகிறார்கள் . . .

திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு : முழுப் பூசணிக்காயையும் நாங்கள் சாப்பிடுகிற சோற்றில் அழுக்க முடியாது.

திரு. கேஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : அதை அழுக்குகிற ஆள்கள்—பெரும் பெருச்சாஸிகள்—இருக்கிறார்கள், பழைய ஆள்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் முழுப் பூசணிக்காயைக் கூட சோற்றில் மறைப்பார்கள். அதைத்தான் சொல்கிறேன். கோவாபரேஷன் என்பது கூட்டுக் கொள்ளை. முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றில் அழுக்குகிற மாதிரிதான் இருக்கிறது. இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா, முடியாது. இதையெல்லாம் மூடி மறைக்க ஒருகாலும் முடியாது. ஆகவே, இந்த மந்திரிசபை மீது நம்பிக்கையில்லை என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Mr. Speaker, Sir, I rise to oppose the Motion of No-Confidence moved by the hon. Leader of the Opposition against the Hon. Chief Minister and his colleagues. Sir, it is a fact which cannot be contradicted that if at all there is any one Ministry in our whole country which is considered to be most efficient and the State being well-administered, it is the Madras Ministry and the Madras State. This is a statement made not by me but by the various leaders in different walks of life not only in our country but abroad. This Ministry has done remarkable work during the last three Five-Year Plan periods in every field of administration and they have achieved a tremendous success. So, when the No-Confidence Motion was announced, I thought that this Ministry should have done such acts of commission and omission that would have caused a great calamity and greatly inconvenienced the people. But now I find that the charges given by the hon. Leader of the Opposition are absolutely trivial and not at all serious as to warrant the moving of a No-Confidence Motion.

Now, let me come to the charge relating to the failure of the Government to keep down the prices of commodities particularly foodstuffs. Sir, our State is a marginally surplus State. We have to help the neighbouring State of Kerala and also take the help of another neighbouring State of Andhra Pradesh. There has been a successive failure of monsoons, with the result that the production of foodgrains has been affected to a very considerable extent. This failure of monsoon was not only in our State but it was prevalent in almost all the other States in our country. This failure of monsoon has made the marginally surplus State into a deficit State and even the large surplus States have been completely

4th August 1966] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

affected. Such being the case, naturally the law of supply and demand began to operate. If the supply is less than the demand, there will be fluctuations in prices. So, to avoid all these things and avoid inconvenience to the people, the Government have resorted to the import of foodgrains from overseas. The steamers have been rushed to every port and the imported foodgrains have been distributed not only to towns and cities but also to the remotest corners of the villages so that the people may not be inconvenienced. But what has happened? Did the Opposition give co-operation to the Government? Instead of giving co-operation to the Government, they sponsored strikes in the Madras Port which had resulted in the consumers' foodstuffs not being moved for nearly ten days. Mr. Speaker, Sir, I make a serious charge against the Opposition, particularly the Communist-led Opposition for having fomented this strike on the plea that the wages are not adequate. Thousands of uneducated workers who are working there are receiving a salary ranging between Rs. 250 to 300 per month. I am not saying anything damaging against these workers but I am only pointing out that a worker who works for only five or six hours get a salary of not less than Rs. 250 per month. But he was misled to join the strike at a time when the country was in dire need of foodstuffs. Can we call this a National Party or can we call them as people who have got the interests of the people at heart or can we call these people who had shown such a callousness in a matter affecting the lives of the millions of our people as having no conscience? About half a dozen steamers were in the harbour to discharge foodgrains and fertilisers. There were some steamers also waiting for loading iron ore for taking it to far-off countries. If the steamers are operated speedily the country will earn more foreign exchange, if the steamers are delayed the country will have to pay heavily through foreign exchange. Instead of helping the Government to see that loading and unloading is done in a most efficient manner, they organised a strike with the result that the port was completely affected for about a week. One can imagine the great loss which the country has suffered by payment of foreign exchange on these vessels. The strike has also created much confusion in trade and commerce. If the Opposition really want to help the people to overcome their difficulties and make their lives happy, I appeal to them to co-operate with the Government.

11-30
a.m.

Another charge that is levelled against the Government is their failure to make satisfactory arrangements for admission in schools and colleges, particularly in technical colleges and more particularly in the medical colleges. Where exactly have the Government failed? We have increased the number of medical colleges and the number of seats. Compared to what the position was ten years ago, there are at present more number of colleges and more number of seats. The Opposition cannot say that the Government have failed in their duty by not providing more colleges and more seats. Year after year the demand for admission is becoming more and more,

[Sri K. S. G. Haja Sheriff]

[4th August 1966]

and this results in some difficulties. Only people who are in the actual know of things will realise the difficulties.

Another charge is that the Government have not made Tamil as the medium of instruction. I know more details about it. In colleges, more boys prefer to go to English medium than to Tamil medium. I had the painful experience of being charged that boys were compelled or coerced to study through the Tamil medium. Every parent whose boy was put in the Tamil medium afterwards came and worried the Principal or the committee members to transfer his boy to the English medium. Even those who have struggled for the development of Tamil and taken up the cause of Tamil education come to the Principal and say: 'For Heaven's sake, please change my boy to the English medium'. I used to ask them why they were anxious that their children should study in the English medium when they themselves were agitating for the introduction of Tamil medium, one parent told me:

“இதெல்லாம் ஊருக்கு, சார். இது நம்ம சொந்தப் பிள்ளை விஷயம். ஊருக்கு பிரசாரம் வேறு, சொந்தக் காரியம் வேறு” என்று.

I am telling this in a very frank manner. Let the Members of the Opposition understand what the exact feeling is. Let them not bring this no-confidence motion simply because there is a general election ahead. If they have got sufficient reasons to prove that the Government have failed in their duty, that the Government have not created favourable conditions for economic improvement then I can understand their charging the Government. But in the conditions prevailing to-day, if the Opposition brings forward this motion, the people will give the reply. The previous *modus operandi* was to take up some issues, agitate, court arrest and after release go round the State parading that they have come out victoriously. Unfortunately there are no such issues to-day to which they can cling. So they thought that this was the best and perhaps the only opportunity to move this no-confidence motion on these trivial matters. A charge was also made that the agriculturists were made more and more debtors. I am not an agriculturist. I am a very humble merchant. I know from facts and figures to what extent the Government have created favourable conditions for more production. I hope the hon. Members of the Opposition will read the note circulated during the budget session on வேளாண்மை துறை மானியங்கள். 1966-67-ம் ஆண்டு கோரிக்கை. There they have printed a statement containing facts and figures for a period of about fifteen years relating to the extent of cultivation and the yield. Take the extent of cultivation and quantity of production of each commodity about fifteen years ago and compare them with the present position. You will find that there has been a considerable increase. If there is a general failure of monsoon and therefore lesser production, who can be held responsible for that? They can only hold God responsible for that. Have they

4th August 1966] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

got any suggestion to bring rain in this State? I hope they will make research to give us suggestions in this matter.

If we take the general improvement effected by our Ministry on the economic side, we should not only congratulate them but also express our fullest confidence in their doing their work in future in a very efficient manner. I do not think any other State has created so many industries in the private sector, public sector and State sector as the Madras Government have created. Again I would like to bring to the notice of the Members two pamphlets published by the Madras Government 'Industrial Development in Madras State 1965-66' and a very small note on 'Industrial Development in Madras State'. They explain to what extent our State has benefited by the actions of the Ministry. Simply because there is some delay in bringing out the Salem iron ore, a charge is being made. It is going to be an investment of Rs. 100 crores. Before making the investment, a very careful and serious study has to be made to see whether the investment will be economical and will be beneficial to the State and to the particular region. All these things have to be considered before embarking upon the project. All these things take time. One of the grounds for bringing forward this no-confidence motion is delay in regard to that project. I am sure that want of confidence is only with the Opposition and not with the Government.

I feel that the Madras Government have done a tremendous work and they deserve to be congratulated and I only hope that our Friends in the Opposition will make out points with facts and figures and not oppose simply because they should oppose. Thank you, Sir.

* திரு. எம். எஸ். மணி : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் எங்கள் கட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்துள்ள நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை ஒட்டி நானும் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு, 18 ஆண்டுகாலமாக ஆட்சி நடத்திய பிறகு, அரிசி கேட்டால் புத்தகத்தைக் காட்டுகிறார்கள். புத்தகத்தைக் காட்டினால் பசி தீருமா, வயிறு நிறையுமா?

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

திட்டங்களைக் காட்டுகிறார்கள். ஆஸியார் திட்டம், பாலாறு திட்டம், பாம்பிக்குளம் திட்டம், குந்தா திட்டம், கொடகனறு திட்டம் என்று போட்டிருக்கிறேன் பின் கூப்பன் அரிசி திட்டம் ஏன்? இதை அமைச்சரவை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். இன்னும் கூப்பன் அரிசி வாங்கும் நிலைதான் இருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏழு அவுன்ஸ் அரிசிக்கு மேல் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். நான் கேட்பது இந்த ஏழு அவுன்ஸையும் ஒழுங்காகக் கொடுக்கிறார்களா என்பது தான். பதினைந்து மூட்டை வேண்டிய வியாபாரிக்கு 10 மூட்டையே கொடுத்தால், அவர் பாதிப்பேருக்கு அரிசி கொடுத்து விட்டபிறகு மற்றவர்களுக்கு இல்லை என்கிறார். அப்படிப்பட்ட

[திரு. எம். எஸ். மணி] [4th August 1966]

நிலைமை திருச்சியில் இருக்கிறது. இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அரிசிக்கு கூப்பன், அல்காவிற்ரு கூப்பன், ரவாவிற்ரு கூப்பன், மைதாவிற்ரு கூப்பன், மண்ணெண்ணெய்க்கு கூப்பன், இப்படி எதை எடுத்தாலும் கூப்பன் தான். இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கலாமா? முன்பெல்லாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். காலையிலே எழுந்ததும், பெண்கள் தன்னுடைய பையனை சீவி முடித்துச் சிங்காரித்து, பொட்டிட்டு, பூசுதுட்டி, கையில் புத்தகம் சிலேட்டு கொடுத்து, “பள்ளிக்கூடம் போய் வாடா, மகனே!” என்று வழியனுப்பி அவன் பின்னழகைப் பார்ப்பான். இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது? காலையில் தாய்மார்கள் எழுந்ததும், பொட்டிட்டு, பூசுதுட்டி, கையில் கூப்பனைக் கொடுத்து, “அரிசிக்குப் போய் வாடா மகனே!” என்று சொல்ல, பையன் போய் அரிசி கிடைக்காமல் திரும்பி வருகிறான். மாலை யில் சீமை எண்ணெய்க்குப் பையனை அனுப்பி வைக்கிறான் அந்தத் தாய். இந்த நிலைமை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்று நாங்கள் சொன்னால், அது சூழ்மமா? எனவேதான், இப்படிப்பட்ட நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிற காரணத்தால், இந்த ஆட்சி ராஜ்யமே செய்பவனேயும் என்று நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல. உற்பத்திக்கு வசதி செய்து கொடுக்கிறோம் என்று அரசு சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், உணவு உற்பத்திக்காக ஒரு நாற்பது ஏக்கர் நிலத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்காத காரணத்தால் திருச்சியில் ஒருவர் ‘உண்ணாவிரதம்’ ஆரம்பிக்கிறேன் என்று சொல்லும் நிலைமையைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம்.

எதைச் சொன்னாலும் இவர்கள் கேட்பதில்லை. தங்களுக்கும் தெரிவதில்லை, சொல்வதையும் கேட்பதில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. இந்தியப் பிரதம மந்திரி ஒன்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். “செலவைச் சிக்கனமாகச் செய்ய வேண்டும், ஆகவே, சிறிய காரைத்தான் நான் பயன்படுத்துகிறேன்” என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களும் பின்பற்றவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கிருக்கும் ஷெட்டைப் பார்த்தால், பெரிய பெரிய கார்கள் இருக்கும் நிலைமையான் இருக்கிறது. எனவே, இந்தியப் பிரதம மந்திரியின் பேச்சைக்கூட கேட்காத போது, நான் சொல்லியதே இவர்கள் கேட்கப்போகிறார்கள் என்ற ஒரு எண்ணம்தான் எனக்கு இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. இந்த ஆட்சியிலே காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஒரு நிதி, எதிர்க் கட்சிக்கு ஒரு நிதி என்று இருக்கிறது. இரவு பத்து மணிக்கு மேல் யாரும் கூட்டம் நடத்தக் கூடாது என்று இருக்கிறது. நான் கேட்டும் அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், காங்கிரஸ்காரர்கள் இரவு 12 மணி வரையில் கூட்டம் போட்டு நடத்துகிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியினர் நடத்தும் கலை நிகழ்ச்சிகள் இரவு ஒரு மணி வரையில்கூட நடப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால், எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், “ரெஃப்யூஸ்” என்று எங்களுக்கு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. எங்கள் மாநாட்டை பத்து மணிக்கு மேல் நடத்தக்

4th August 1966] [திரு. எம். எஸ். மணி]

கூடாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகும் நடத்து வேன் என்று சொன்ன பிறகு, மாநாடு முடிகிறபோது இரவு 12 மணிக்கு, 12-ந் தேதி எங்களுக்கு உத்தரவு வருகிறது. இந்த நிலைமை மாற்றியமைக்க வேண்டாமா? இப்படிப்பட்ட மந்திரி சபை மீது எங்களுக்கு எப்படி நம்பிக்கை இருக்கும்?

நெல்லை நகராட்சியில் ஏதோ தகராறு நடந்துவிட்டது என்று அதைக் கலைக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காரணம் என்ன? நெல்லையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கிடையாது. மேல்சபை உறுப்பினர்களும் கிடையாது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் கிடையாது. ஆனால், நெல்லை நகராட்சி மட்டும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கையில் இருக்கிறது என்ற ஒரே ஆத்திரத்தில் இன்றையதினம் அதைக் கலைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் கலைத்தவர்கள் மற்ற வற்றையும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நேற்றையதினம் தூத்துக்குடியில் செருப்பு வீச்சு நடந்திருக்கிறது. மதுரையில் செருப்பு வீச்சு நடந்திருக்கிறது. அங்கே உள்ளவர்களுக்குள்ளே எப்படிப் பங்கு போட்டுக்கொள்ளலாம் என்ற தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறதே, அந்த நகர மன்றங்களையெல்லாம் இதுவரையிலும் கலைக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று இந்த அமைச்சரவை இங்கே கூறமுடியுமா?

அது மட்டுமல்ல, ஆளும் கட்சியினர் தங்களுடைய கட்சிக் காரர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கிறார்கள். நகராட்சி மன்றம் பொருட்காட்சி நடத்த அதற்கு அனுமதி கிடையாது. ஆனால், திருச்சியில் தனியார் ஒருவர் பொருட்காட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த அரசாங்கம் அதற்கு இனாமாக 40 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது என்று அறிகிறேன். அது மட்டும் அல்ல, விளம்பர இலாக்கா, மற்ற இலாக்காக்களும் அங்கே பங்கெடுத்துக்கொள்ளுவதற்காக நாற்பதாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறது. காரணம், அவர் ஒரு காங்கிரஸ் காரர். அது மட்டும் அல்ல. அவர் மேலும் ஒரு தந்திரத்தைக் கையாண்டிருக்கிறார். மாநாட்டு துழைவு வாசலுக்கு என்ன பெயரிட்டிருக்கிறார் தெரியுமா? “காமராஜ் துழைவு வாசல்” என்று பெயரிட்டிருக்கிறார். அந்தக் கலையரங்கிற்கு என்ன பெயர் வைத்திருக்கிறார். “பக்தவத்சலம் கலையரங்கம்” என்று பெயரிட்டிருக்கிறார். இப்படி அமைச்சர்களுக்கு ஐஸ் வைத்துத் தங்களுடைய காரியங்களைப் பல பேர் இன்றையதினம் சாதித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இதைத்தான் பார்க்கிறோம்.

நிர்வாகத் திறமையாவது சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா, நாணயமாகச் சரக்குக் கொள்முதல் செய்கிறார்களா என்று பார்த்தால் வேதனைப்பட வேண்டிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. இங்கே உணவுப் பஞ்சம் என்று சொல்லி, உத்தரப் பிரதேசத்தில் போய் உருளைக் கிழங்கு கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு உருளைக் கிழங்கு? ஆயிரம் டன் கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள். நிலகிரியில் நமக்கு ஏராளமாக உருளைக் கிழங்கு கிடைக்கிறது.

[திரு. எம். எஸ். மணி] [4th August 1966]

ஆனால், உத்தரப் பிரதேசத்திலிருந்து ஆயிரம் டன் வாங்கி வந்தார்கள். திருச்சிக்கு அதில் 100 டன் அனுப்பினார்கள். கலெக்டர் பெருமையாகச் சொன்னார், “உருளைக் கிழங்கு வந்திருக்கிறது, எல்லோருக்கும் விநியோகம் செய்யுங்கள்” என்று நாமும் நம்பிக்கொண்டிருந்தோம். மூன்று நாட்கள் கழித்து உருளைக் கிழங்கு வந்தது. ரயில்வே வாகனிலிருந்து அவற்றை இறக்க ரயில்வே ஊழியர்கள் மறுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு சென்று பார்க்கிறபோது, அதிலே ஏற்பட்ட நாற்றத்தின் காரணமாக நாங்கள் இறக்க முடியாது என்று தொழிலாளர்கள் தகராறு செய்தார்கள் என்று தெரியவந்தது. ஒரு வழியாக அதை இறக்கி யாயிற்று. நாங்கள் சென்று பார்த்தபோது, அது உருளைக் கிழங்காக இல்லை, தயிர் வடையாக இருந்தது. (சிரிப்பு). அவ்வளவு கொள கொளத்துப் போயிருந்தது. அதைப் போய் நாம் பர்ச்சேஸ் செய்யலாமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு பெண் கடைக்குப் போனால் நல்ல சாமானாக, அழகல் இல்லாத சாமானாகப் பார்த்து வாங்கக் கூடிய திறமை பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்தத் திறமையைக்கூட நம்முடைய சர்க்கார் இன்றையதினம் பெறவில்லையென்றால் இந்த சர்க்கார் மீது எப்படி நம்பிக்கை இருக்கமுடியும்? அது மட்டுமல்ல. அந்த உருளைக் கிழங்கை விற்பதில் எவ்வளவு நட்டம் காட்டியிருக்கிறார்கள்? அதில் நட்டம் வந்திருக்கிறதே என்று கேட்டால் “கடலைப் பருப்பில் லாபம் வந்திருக்கிறது” என்கிறார்கள். நாற்பது சதவிகிதம் பஞ்சாபிலிருந்து வாங்கிய கடலைப் பருப்பு வியாபாரத்தில் லாபம் வந்திருக்கிறது. அந்த லாபம் உருளைக்கிழங்கு வியாபார நஷ்டத்தை அட்ஜஸ்ட் செய்து விடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். என்ன வியாபாரம் இது? அரசாங்கமே 40 சதவிகிதம் லாபம் வைத்து வியாபாரம் செய்தால், தனியார் அதைவிட அதிகமாக லாபம் வைக்க யாரைக் கேட்கவேண்டும்? இப்படித்தான் விலை ஏறுகிறது. விலை ஏற்றத்திற்கு உடந்தையாக இருக்கும் இந்த சர்க்கார்மீது எப்படி நம்பிக்கை இருக்கமுடியும்?

அடுத்து, ஆடு வாங்கிய கன்தையப் பார்ப்போம். நேரம் இல்லாத காரணத்தால் அதிகம் சொல்ல முடியவில்லை. திருவண்ணாமலையில் ஆடு செத்தது பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒன்றே ஒன்று, கண்ணை கண்ணு என்று ஒன்றுதான் இன்று உயிரோடு இருக்கிறது. நாம் ஊட்டியில் ஆட்டுப் பண்ணை வைத்திருக்கிறோம். அங்கே என்ன நிலைமை? அங்கும் இதே நிலைமைதான். ஆடு செத்துக்கொண்டே வருகிறது. அதற்குப் பிறகு, வடக்கு மாநிலத்திலிருந்து எக்ஸ்பர்ட் டாக்டர்கள் வந்து பார்க்கின்றபோது, அவர்கள் புதுமையான கருத்தைச் சொன்னார்கள். வடக்கே அந்த ஆடுகளை மேய்க்கிறபோது, இலையிலே சில புழுக்கள் பூச்சிகள் இருக்குமே, அவை ஆடுகளின் வயிற்றிலே சென்று, கோடிக்கணக்கான பாக்டீரியா கிருமிகளாகப் பெருகி, அந்தக் கிருமிகள் ஆடு இலையைத் தின்றவுடனே அதை மசிய வைத்து ஆட்டுக்கு ஆகாரமாக ஆக்குகிறது. அங்கே பிழைத்துக்கொண்டது. இங்கே கீழ்முடைய நாட்டில் இலைகளைத் தின்றால் அந்தக் கிருமிகளால் இலைகளை மசிய வைக்க முடியவில்லை, அதனால் ஆடுகள் இறந்து

4th August 1966] [திரு. எம். எஸ். மணி]

விடுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. வடக்கே இருக்கும் சீதோஷ்ண நிலை வேறு, இங்கே இருக்கும் சீதோஷ்ண நிலை வேறு. இங்கு வரவழைக்கப்பட்ட ஆடுகள் அந்தக் கிருமிகளைச் சமாளிக்க முடியாத நிலையில், இவர்கள் மண்ணைக் கொடுக்க, அதுவே கட்டியாகி, ஆடுகள் செத்துக்கொண்டிருப்பதற்குக் காரணமாக அமைந்துவிடுகிறது. இதை யோசிக்க வேண்டாமா? இந்த நிலையில் எப்படி ஆடுகள் வளர முடியும் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? இப்படிப்பட்ட ஏராளமான நட்டங்களைச் சொல்ல முடியும்.

பசி பசி என்று வரிசையாகக் க்யூவில் நிற்கிறார்களே, சற்று வாழைப்பழத்தையாவது சாப்பிடலாம் என்றால், வாழைப் பழத்தையும் இத்தாலி நாட்டுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அதுவும் ஒழுங்காகப் போய்ச் சேருகிறதா என்று பார்த்தால், அதுவும் சரியில்லை. அங்கே அவர்களுக்கு வாழைப்பழம் வேண்டுமென்றால், நாம் இங்கிருந்து வாழைக்காயாக அனுப்ப வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அங்கு இறங்கும்போது அவை பழத்திருக்கும். அப்படிச் செய்யாமல் இவர்கள் வாழைப் பழத்தையே அனுப்பி விட்டார்கள். அங்கே போய்ப் பார்க்கின்றபோது அவ்வளவும் பஞ்சாமிர்தமாக இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு, அதை இத்தாலியில் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இருபத்தையாயிரம் ரூபாய்க்குத்தான் எடுத்துக்கொள்வோன் என்றார்கள். கப்பலிலிருந்து இறக்க முடியாத அளவிற்கு, அதற்கு டெமரேஜ் கேட்டார்கள். இந்திய சர்க்காருக்குச் சொன்னதற்குப் பிறகு, இந்திய சர்க்கார் அந்த நாட்டுக் கூலி ஆட்களை விட்டு சீமூத்திரத்தில் கொட்டச் சொன்னது. அதற்கு லட்ச ரூபாய் செலவு. இந்த வகையில் நாலரை லட்ச ரூபாய்க்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வருமானம் 25 ஆயிரம் ரூபாய். இப்படி இங்கே உணவுப் பண்டத்தை மக்களுக்குக் கொடுக்காமல் வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பிவிட்டு, அதன் காரணமாக எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது? நஷ்டத்திற்கு யார் பொறுப்பாளி? இப்படிப்பட்ட ஆட்சியை எப்படி நீடித்து வைக்கமுடியும்?

அடுத்து, மின் பண்ணை என்று சொல்லுகிறார்கள். மின் பண்ணை யில் தண்ணீர் இருக்கிறது, மீனைக் காணோம். பல பண்ணைகளில் பார்க்கும்போது தவளை இருக்கிறது. இன்னும் சில பண்ணைகளில் பார்க்கிறபோது, மாடு படுத்திருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் அதை வளர்க்கட்டும். அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலை இல்லை. அதே நேரத்தில், மனிதனை வளர்க்கவேண்டாமா? அதற்கான நல்ல திட்டத்தைப் போட வேண்டாமா? கோழிக்கு ஏர்-கண்டிஷன் லும் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், மதுரையில் இருக்கும் பேரிய ஆஸ்பத்திரியில் உள்ள ஆப்ரேஷன் தியேட்டர் ஏர்-கண்டிஷன் செய்யப்படவில்லை. திருச்சியில் கோழிக்கு ஏர்-கண்டிஷன். அதை நான் குறை சொல்லவில்லை. மனிதனுக்கு ஆப்ரேஷன் தியேட்டருக்கு ஏர்-கண்டிஷன் இல்லை. மனிதனையும் பார்க்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறோம்.

[திரு. எம். எஸ். மணி] [4th August 1966]

மரம் நடு விழா. அதிலும் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களுக்கும் பி.டபிள்யூ.டி. அமைச்சருக்கும் என்ன தகராறே எனக்குத் தெரியாது. பி.டபிள்யூ.டி. இலாகாவின் மரம் நடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே மரம் நடுகிறார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் எலெக்ட்ரிஸிட்டி போர்டார் வெட்டிக் கொண்டே போகிறார்கள். ஒருவர் வளர்க்கிறார், மற்றவர் வெட்டிக்கொண்டே இருக்கிறார். ஆகவே, இதைக் கவனிக்க வேண்டாமா? இதற்காக எவ்வளவு செலவு? ஆகவேதான், இப்படிப்பட்ட ஆட்சியை நாம் ஆட்சிபிடித்திலிருந்து இறக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம்.

இந்தப் பதினெட்டு ஆண்டு ஆட்சியில் வரி குறைந்ததா என்றால், இல்லை. விலைகள் இறங்கியதா என்றால், இல்லை. லஞ்சம் ஒழிந்ததா என்றால், இல்லை. விவசாயிகளின் வருமானம் பெருகிறதா என்றால், இல்லை. உழுபவனுக்கு ஊதியம் உயர்ந்ததா என்றால், இல்லை. ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்பட்டதா என்றால், அதுவும் இல்லை. சோஷலிசம் வளர்ந்ததா என்றால், இல்லை. மது ஒழிந்ததா என்றால், இல்லை. சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை வந்ததா என்றால், இல்லை. எனவே, இந்த ஆட்சியின்மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று கூறி, அமர்கிறேன்.

திரு. கே. பி. பழனி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து, இந்த அமைச்சரவையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று இந்திய நாடு முழுவதையும் பார்க்கிற நேரத்தில் அமைதியாக அரசாங்கத்தை நடத்திச் செல்வதிலும், அபிவிருத்தி வேலையிலும் முன்னணியில் இருக்கக்கூடிய நம்முடைய தமிழக அரசின் நல்ல பெயருக்கு ஊறு செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தோடு இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் அம்சங்களைப் பார்க்கிற நேரத்திலும், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற கருத்துக்களைப் பார்க்கின்ற நேரத்திலும் வர இருக்கின்ற தேர்தலை இதயத்தில் வைத்து இங்கே இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்ற முடிவுக்கே நாங்கள் வரவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

குறிப்பாக, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மொழிப் பிரச்சினை, உணவுப் பிரச்சினை, அகவிடை போன்ற முக்கியமான பிரச்சினைகளைத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினைகளில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு என்று திட்டவாட்டமான, தெளிவான கொள்கை இருக்கிறதா என்பதை நாம் முதலில் சிந்தித்துப் பார்க்கக்

4th August 1966] [திரு. கே. பி. பழனி]

கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மொழிப் பிரச்சினையைப்பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் மட்டும் அல்ல, மக்கள் மன்றங்களிலும், மகாநாடுகளிலும் நாள் தோறும் பேசிக்கொண்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். இந்த மொழிக் கொள்கையில் காங்கிரஸ் இயக்கமானது கடந்த பத்து ஆண்டு களாகவே எவ்வளவு திட்டவாட்டமான ஒரு கொள்கையை வகுத்து கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சியைப் பொறுத்தவரை காலத்திற்குக் காலம், இடத்திற்கு இடம் மொழிப் பிரச்சினையில் அவர்கள் எவ்வாறு மாறுபட்டு வருகிறார்கள் என்பதையும் நாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சிந்தித்துப் பார்க்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1957-ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பு அவர்களுடைய முதல் மொழிக் கொள்கை என்னவென்று கேட்டால் 'எந்த ரூபத்திலும் இந்தியை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம். இந்தியை விடமாட்டோம்' என்பதுதான்.

அவர்களுடைய இரண்டாவது மொழிக் கொள்கை ஒரு மாற்றம் உடைய கொள்கையாக விளைந்தது. 11-3-1953-ல் இதே சட்ட மன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சித் தலைவர் திரு. அண்ணாதுரை இருந்த நேரத்தில் 'இந்தி மொழி, ஆங்கில மொழி ஆகிய இரு மொழிகளும் இணைப்பு மொழிகளாக இருப்பது' என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு இந்த மன்றத்தில் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

அதற்குப் பிறகு மூன்றாவது முறையாக மாற்றம் ஏற்பட்டது 5-9-1960-இல். இதே சட்டமன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சித் தலைவர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள், இருக்கின்ற மொழிகளில் ஒன்றோ, பல மொழிகளோ ஆட்சிமொழியாக ஆவதற்குத் தகுதி ஏற்படும் வரை ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்றார்கள். இது மூன்றாவது முறை ஏற்பட்ட கொள்கை மாற்றமாகும்.

அடுத்து, நான்காவது முறையாக மொழிக்கொள்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது 29-4-1963 இல். அன்று திருவல்லிக்கேணி கடற்கரையில் பேசிய திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் 'ஆங்கிலம் மட்டும் என்றென்றும் மத்திய ஆட்சி மொழியாக நீடிக்க வேண்டும்' என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, 1963-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக பொதுக் கழகத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் சொல்கிறது, 'பதினான்கு தேசிய மொழிகளும் மத்திய ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கவேண்டும்' என்பதாக. இப்படி இந்த மொழிக் கொள்கையில் கடந்த பத்து ஆண்டு காலத்தில் ஐந்து வகையான மாற்றத்தை அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்கிறபோது நம்மால் நிச்சயமாக உணர்ந்துகொள்ள முடியும், அவர்களுக்குத் திட்டவாட்டமான மொழிக் கொள்கை இல்லை என்று.

[திரு. கே. பி. முனி] [4th August 1966]

இன்று அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்கள் மத்தியிலும், மாணவர்களின் மகாநாடுகளில் பேசுகின்ற நேரத்திலும் 'இந்தி மொழி கட்டாயமாகத் திணிக்கப்படுகிறது, தமிழ்மொழி அழிக்கப்படுகிறது. இதற்கு இடம் கொடுக்காதீர்கள்' என்ற கருத்துப்பட பேசுகின்றார்கள்.

அதே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் ராஜ்ய மன்றத்தில் ஆற்றிய உரையில் 'திரு. பாஜ்பாய் போன்றவர்கள் பேசுகின்ற சுத்த இந்தியை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். போற்றுகிறேன். அதே நேரத்தில் கலப்பட இந்தியை எதிர்க்கிறேன்' என்று சொல்கிறார். அவர்களுடைய மொழிக் கொள்கை இப்படிக் காலத்திற்குக் காலம் மாறி வருகிறது, இடத்திற்கு இடம் மாறி வருகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் 1957-ஆம் ஆண்டு தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களுடைய அமைச்சரவை கேர் கமிஷனிடம் எட்டு அம்ச யாதாஸ்தைக் கொடுத்தது, இன்றைக்கும் அதே கருத்தைக்கொண்டு தான் காங்கிரஸ் இயக்கமானது செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அண்மையில் பாரதப் பிரதமர் 'இந்திரா காந்தி' அம்மையார் அவர்கள் உறுதியோடு இதே கருத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். நமது மதிப்பிற்குரிய பண்டித நேரு அவர்கள் முன்பு கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி, லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி, இந்தி பேசாத பகுதியில் உள்ள மக்கள் இந்தியை பொதுமொழியாக ஏற்றுக்கொள்கிற வரை ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இணைப்பு மொழியாக இருக்கும் என்பதை வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். எனவே, திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி அன்பர்களுடைய மொழிக்கொள்கை காலத்திற்குக் காலம், இடத்திற்கு இடம் மாறிக் கொண்டு வருகிறது என்பது மட்டும் அல்ல, அரசியலுக்கு இந்த ஒன்றையே பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகி விட்டார்களே என்று நாம் அனுதாபப்படும் நிலையில் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இரண்டாவது முக்கிய பிரச்சினை உணவுப் பிரச்சினை. உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் நிச்சயமாக ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த நாங்களும் இருக்கின்ற நிலையை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அதைச் சமாளிக்கிறோம். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அதே நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இந்த உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றி, இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற பண்டப் பற்றாக்குறையைப் பற்றி சமாளிப்பதற்கு திட்டவாட்டமான யோசனைகள் சொல்வார்களேயானால், அவர்களைப் பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சி என்று சொல்ல முடியும். அதற்கு மாறாக அவர்களுடைய பொறுப்புள்ள தலைவர்கள் எல்லோரும் என்ன சொல்கிறார்கள். "1967 வரை உணவுப் பஞ்சம் நீடித்தால் நிச்சயமாக நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்வோம்", என்பது தான். அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமரவேண்டும் என்பதற்காக

4th August 1966] [திரு. கே. பி. பழனி]

உணவுப் பஞ்சம், பற்றாக்குறை நீடித்தாக வேண்டும், அதை வளர்த்தாக வேண்டும் என்பதுதான் அவர்கள் ஆசை என்பது நன்கு தெரிகிறது. இதே சபையில் உழவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்த்தப்படவில்லை என்ற கருத்தைத் தேர்தலை இதயத்தில் வைத்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் நல்மதிப்பைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தில் குறித்திருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக அவர்களுக்கு உங்கள் வாயிலாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த தேர்தலில் ஒரு ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள் அல்லவா? அப்போது ‘மூட்டை என்ன விலைக்கு வெளியில் விற்கிறது’ என்ற அறிவு நம்முடைய விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு இருந்தது. ஆகவே இவர்கள் வெற்றி பெறவில்லை. வருகிற தேர்தலிலும் நல்ல பாடம் புகட்டுவார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

10-50
ஐ.ம.

அடுத்து முக்கியமாகச் சில அங்கத்தினர்கள் பேசிய நேரத்தில் ‘நாம் அன்னிய நாட்டில் இருந்து ஏராளமாகக் கடன் வாங்கி நம் நாட்டையே அடகு வைத்துவிட்டோம்’ என்ற கருத்துப்படச் சொன்னார்கள். இது குறித்து ஒருசில புள்ளிவிவரங்களை யாதாஸ்தாகக் கொடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த பதினைந்தாண்டுக் கணக்கை எடுத்துப் பார்க்கிற நேரத்தில் 1951-ஆவது ஆண்டு முதல் 1965-ஆவது ஆண்டு வரை நம்முடைய இந்திய அரசாங்கம் ௨௭ நாட்டில் இருந்து, மக்களிடத்தில் இருந்து பெற்ற வரி, மற்ற வாய்ப்புக்கள் வாயிலாகப் பெற்ற மொத்த முதலீடு பதினெட்டாயிரத்து, நூற்றுப் பத்துக் கோடியாகும். இந்த பதினெட்டாயிரத்து நூற்றுப் பத்துக் கோடி முதலீடாக தொழில் நிறுவனங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் நாம் வாங்கிய அந்நிய கடன் 3,688.2 கோடியாகும். இவைகளைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், நம் தொழில் நிறுவனங்களில் நம்முடைய மூலதனத்தில் 20.3 சத விகிதம் தான் அன்னியக் கடனாக வைத்திருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் இந்த நாட்டின் மக்களுக்கு அடிப்படை ஜீவாதாரமான தொழில்களாக நாம் என்ன என்ன ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பிலாய் உருக்காலை, ராஞ்சி கனரக இயந்திரத் தொழிற்சாலை, ஹரித் துவார் மின்சார தொழிற்சாலை, நெய்வேலி அனல் மின்சாரத் தொழிற்சாலை, நந்தம்பாக்கம் அறுவை சிகிச்சை கருவி உற்பத்தித் தொழிற்சாலை, மைசூர் நீர்விசைத் திட்டம் குந்தா திட்டம், தூர்க்காபூர் எல்குத் தொழிற்சாலை, ஸர்க்கேலா தொழிற்சாலை, ராஜஸ்தான் கால்வாய்த் திட்டம்—இப்படிப் பலவகையான திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். இவை எல்லாவற்றுக்குமாக நாம் கடனைப் பெற்றிருப்பது நம்முடைய மொத்த முதலீட்டில் 20.3 சத விகிதம் தான் என்று எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[Mr. Speaker in the Chair.]

மற்றொரு முக்கியமான செய்தி, அவர்களால் வலியுறுத்தப்பட்ட செய்தி—இன்று நமது பொருளாதார அறிஞருடைய சிந்தனையில் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றிருக்கக் கூடிய அது மத்திய அரசாங்கம் அண்மையில் ரூபாயினுடைய மதிப்பைக் குறைத்தது ஆகும்.

[திரு. கே. பி. முனி]

[4th August 1966]

12-00
noon.

அது குறித்து நாடே முழுகிவிட்டது போல எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசிக்கொண்டு வருகிற நேரத்தில், அதுபற்றி ஒருசில விளக்கங்களைக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஒரு நாடு தன்னுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக, முன்னேற்றத்திற்காக இந்த அளவுக்கு ரூபாய் நாணயத்தின் மதிப்பைக் குறைப்பது என்பது இந்திய நாட்டில் மட்டும் ஏற்பட்ட ஒன்றா அல்லது உலக நாடுகளில் ஏற்படுகின்ற சாதாரண நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உலக நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிபற்றி ஊன்றிப் படித்தவர்கள் இதை உணர்ந்திருக்கக்கூடும். பிரிட்டன் நாட்டில் இதுவரை மூன்று முறைகள் அந்நாட்டு நாணயத்தின் மதிப்பு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1931-ம் ஆண்டு 1939-ம் ஆண்டு, 1949-ம் ஆண்டு. ஆக இத்த மூன்று ஆண்டுகளில் மூன்று முறைகள் அந்த நாட்டினுடைய நாணய மதிப்பு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் அமெரிக்காவில் 1933-ம் ஆண்டு அதனுடைய நாணயத்தின் மதிப்பு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1958 ஆம் ஆண்டு பிரான்ஸ் நாட்டில் அந்த நாட்டினுடைய நாணயத்தின் மதிப்பு குறைக்கப்பட்டது. அதேபோல் ரஷ்யா, ஜெர்மனி, யூகோஸ்லேவியா, கனடா, அர்ஜன்டைனா, பிரேவில், இஸ்ரேல்; கிரீஸ்; துருக்கி ஆகிய நாடுகளில் இருபது ஆண்டுகளுக்குள்ளாக, அந்தந்த நாட்டு நாணய மதிப்பு குறைக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஒரு நாட்டினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் இறக்குமதியைக் குறைப்பதற்கும், செய்யக்கூடிய ஒரு சாதாரணமான நிகழ்ச்சிதான் இது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பல இடங்களில் முன் கூட்டியே அறிவிக்கப்படவில்லை, அதுபற்றி விவாதிக்கப்படவில்லை, இது மிகப் பெரிய தேசியப் பிரச்சினையாயிற்றே என்றெல்லாம் எதிர்க்கட்சியினர் கூறுகின்றார்கள். உலக நாடுகளின் பொருளாதாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இது பட்ஜெட் சீக்காட், அதாவது வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் ரகசியத்தைப்போலவே இது காக்கப் பட்டு வருகின்றது. இங்கிலாந்து நாட்டில் அந்த நாட்டினுடைய நாணய மதிப்புக் குறைக்கப்பட்டபோது முதல்நாள் இரவு பாராளுமன்றத்தில் உறுதியளித்திருக்கிறார்கள் நாணயத்தின் மதிப்பு குறைக்கப்படமாட்டாது என்று. அடுத்த நாள் காலை 6 மணிக்கு பத்திரிகைகளும், வானொலியும் இங்கிலாந்து நாட்டினுடைய நிதி அமைச்சர் அந்த நாட்டு நாணயத்தின் மதிப்பு குறைக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதை அறிவித்திருக்கிறார் என்று அறிவித்தன, என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே, இது நிதிநிலை அறிக்கையின் ரகசியத்தைப் போல பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 1948-49-ம் ஆண்டில் இறக்குமதியானது 643.8 கோடி ரூபாய்க்குச் செய்துவந்தோம். ஏற்றுமதியானது 458.7 கோடி ரூபாய்க்குச் செய்து வந்தோம். இதன் மூலம் 1948-49-ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட குறைவு 185.1 கோடி ரூபாய். ஆனால் 1964-65-ஆம் ஆண்டு கணக்கைப் பார்க்கிற

4th August 1966] [திரு. கே. பி. பழனி]

பொழுது, இறக்குமதி 1,296 கோடி ஆகவும், ஏற்றுமதியானது 447 கோடியாகவும், இரண்டிற்கும் இடையே உள்ள 800 கோடியை சரிகட்டுவதற்கு, அட்ஜஸ்ட்மென்ட் செய்வதற்கு ஒரு தீர்க்கமான செயலாகவும், சிறப்பான செயலாகவும் இருப்பதுதான் இந்த ரூபாய் நாணய மதிப்புக் குறைப்பு என்பது என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, மக்கள் மத்தியிலே ஒரு குழப்பத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்காக எதிர்க்கட்சிகள் எப்படியும் பேசிக் கொண்டு வரலாம், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மான ரூபத்திலே ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டு வரலாம், ஆனால் நாட்டு மக்களின் நம்பிக்கையும், நல்வாழ்த்தும் நிச்சயமாக எங்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப் பட்டது.)

* SRI A. KUNJAN NADAR : Mr. Speaker, Sir, I rise to support the No-Confidence Motion moved by the hon. the Leader of the Opposition. At the same time, I am almost inclined to bring in another No-Confidence Motion against the hon. the Leader of the Opposition because in his long list of charges against the Government he has deliberately omitted us, the Kanyakumari people. We are treated by this Government as aliens in an alien land. We are almost a Stateless people in the Madras State. We do not feel that the Government exist for us. No-Confidence is a very mild word to express our feelings. I may state that I have no political motive or axe to grind because I do not belong to any political party nor have I decided to stand for any election hereafter. But I have not decided about it; I may stand (laughter). •Anyhow, there is absolutely no political motive.

Sir, our only problem is the problem of our educated unemployed in the Kanyakumari district. We are a highly educated district. So far as education is concerned, we have gone even beyond the Fourth Plan target. At the same time, what we see is that we are denied jobs. There is almost a direction given by this Government to all the Departments not to give jobs to the Kanyakumari people. Lately, there is a tendency to squeeze out a few persons employed here and there by framing false charges against them. Also, in the matter of selection for the teachers training course, for the nurses and for the M.B.B.S. Course or the Engineering Course, we are deliberately ignored. Sir, I do not say that all that this Government have done is against our country or people but judging from the ultimate results of 20 years of Congress Rule—I am not against any Minister or Ministers but on the other hand, I have got the greatest respect for some Ministers—what we see is that the country is facing a thorough demoralisation in all spheres—the administrative sphere, the industrial sphere and even in the domestic sphere. Who is responsible for this state of affairs? Even the relationship between the father and son and that of the husband and wife has changed because of very faulty and wrong theories which have been projected before the public by this Government. I tell all these things for my hon. Friends sitting on the other side to think over.

[Sri A. Kunjan Nadar] [4th August 1966]

Now, there is a wave of communalism. Recently many communal parties have sprung up. I know that many hon. Friends here have condemned the communal parties. Who is responsible for this? Our Government are patronising certain people and certain communities. Communalism breeds communalism. Communalism can only excite communalism. The ruling party is responsible for this communalism.

Sir, there is a written order in the Transport Department, that the Madras Unit should not employ people belonging to the Kanyakumari district. This matter has been pursued by all our Kanyakumari friends including the Congresswallahs. We led deputations and made representations to the Ministers several times. When I raised this matter before this House some time ago, the Hon. Minister Mr. Venkataraman quoted certain percentage statistics regarding the employment of the Kanyakumari people. Sir, I honestly ask the Hon. the Chief Minister one question. Are the Government prepared to apply that percentage principle to the Chingleput district? Sir, in the Kerala State, while the Congress Government were functioning there, they had introduced the principle of communal representation. But here in Madras I see that the Government are for some privileged communities alone and that is the reason why there are communalism and communal parties in this State. The Government is reduced to the level of a huge Joint Stock Company to be exploited by certain privileged communities. The Government have not got rid of communalism even after 20 years of Congress Rule. I say, let the Government give all communities equal opportunities and their due share. Sir, you can—by 'you' I do not mean the Speaker, I mean the Government—fool some people for all time and all people for some time, but you cannot fool all people for all time.

MR. SPEAKER: The word 'you' refers to the Chair. The hon. Member can say 'The Government'. The 'third person' should be used.

SRI A. KUNJAN NADAR: It is a quotation. It is a general thing applicable to all.

As long as there are castes and communities, you have to face facts and do justice to all communities. That is what I am going to say. Newton's Third Law of Motion says that action and reaction are always equal and opposite. Your actions will have an equal and opposite reaction.

Regarding the Transport Department, some conductors were selected some two months back. About fifty or sixty persons turned up for interview. Eighteen candidates were selected in the final list. The matter went up to the Director. He struck off the names of two persons from the list because they do not belong to our State. One of them is a Nair from Malabar and the other is one belonging to Kanyakumari. I challenge the Government to appoint an impartial commission. I am prepared to prove my allegation. You are deliberately discriminating us and we also are

4th August 1966] [Sri A. Kunjan Nadar]

not going to leave you. We have come to Madras State for justice. We have fought for justice with the Travancore-Cochin Government for about ten years. We have suffered, we have paid very heavily in terms of fire and flood. We have come here for justice. We are determined to get justice from the Madras Government. This reminds me of an old Malayalam proverb. Fearing injustice from the Travancore-Cochin State Government, we ran to Madras. In our original place there was war only during day time. But here there is warfare during night also with lighted torches.

I now come to appointments. It is ten years since we merged with Madras. During these ten years, not even one single person from Kanyakumari has been appointed in group I and II. I challenge the Government to deny this fact.

MR. SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI A. KUNJAN NADAR: I may be allowed a few more minutes.

MR. SPEAKER: The hon. Member can take two more minutes.

SRI A. KUNJAN NADAR: I cannot persuade myself to believe that our educated young men from Kanyakumari are inefficient and they cannot compete with other people in competitive tests, etc. The whole thing started from 1956. Some officers came there from Madras State. They wanted our pens and clerks to wash their clothes and the clothes of their wives. Those people refused. The Madras officers passed against the Kanyakumari people the judgment: 'You are impertinent and inefficient fellows.'

Another thing is that they wanted to be called 'Dorais'. The Kanyakumari people refused. They were asked for an explanation. One gentleman gave the explanation "We do not call you 'Dorai' because the word denotes a white man. It is a word indicating slavery. We are now a free nation. We do not want to perpetuate slavery. Another reason why we refuse to call you 'Dorai' is" (The bell was rung).

* திரு. அ. சிதம்பரநாத நாடார்: சார், நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மந்திரிசபையின் மீது கொண்டு வந்த நம்பிக்கை யில்லாத தீர்மானத்தை எதிர்த்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமப்புறங்களில் ஒரு பழமொழி உண்டு. "முருங்கையை முறித்து வள; குழந்தையை அடித்து வள", என்று. அந்தப் பழமொழியை சரியான முறையில் நமது சர்க் கார் அனுசரிக்காத காரணத்தால்தான், நமது மந்திரி சபைக்கு இன்றைக்கு ஆபத்து வந்திருக்கிறது. எதிர்க்கட்சி நண்பர்களை அடிக்க வேண்டிய இடத்தில் அடித்து, மிதிக்க வேண்டிய இடத்தில் மிதித்து, கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் கொடுக்காததால் அவர் களுக்கு எப்படி புத்தி வரும்? அந்த முறையில் மந்திரிசபை

[திரு. அ. சிதம்பரநாத நாடார்] [4th August 1966]

நடந்து கொள்ளாததால்தான் இப்போது நமக்கு ஆபத்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் நமது மந்திரிசபை வருத்தப்பட எந்த விதமான சந்தர்ப்பமும் கிடையாது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு என்ன தேவை என்பதை சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாட்டில் குழப்பம் இல்லை; திப்பிடித்து விடவில்லை. ஆனால் பொதுத் தேர்தல் வந்து விட்டது. 1967 பொதுத் தேர்தலைக் கண்டு எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் பயப்படுகிறார்கள் என்று சகோதரி பேசும்போது சொன்னார்கள். நான் அதை விட ஒரு படி கூடச் சொல்வேன். “பொதுமக்களை போற்றும் படலம்” என்று. ஆனால் பொதுமக்கள் ஏமாற மாட்டார்கள். தருமபுரி இடைத் தேர்தலில் நீங்கள் கண்ட ‘வேற்றி’ யை நாங்கள் அறிவோம். இந்தியை எதிர்த்துப் போராட்டம் எப்படி வந்தது? அதற்குப் பொறுப்பு யார்? நீத்த உயிர்கள் யாரால் போயிற்று? மாணவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?

கனம் சபாநாயகர் : ‘அவர்கள்’ என்று சொல்லுங்கள். ‘நீங்கள்’ என்று சொல்லக்கூடாது. The ‘third person’ should be used.

திரு. அ. சிதம்பரநாத நாடார் : எனது தி.மு.க. தோழர்களுக்கு மேடைகளில் ஒரு பேச்சு உண்டு, நாங்கள் ஐந்தருவி என்று. இது தென் பகுதியைச் சார்ந்த மக்களுக்கு நன்கு தெரிந்த சம்பிரதாயம். கம்யூனிஸ்ட் இடது சாரி, வலது சாரி, டி.எம்.கே., சுதந்திரக் கட்சி, முஸ்லீம் லீக் எல்லாம் சேர்ந்து ஐந்தருவி என்கிறார்கள்.

உங்களுக்குத் தெரியும், ஐந்தருவியில் குளித்தால், சோப்பைப் போட்டு குளிப்பதற்கு முன் தண்ணீர் நின்றுவிடும். இவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், எந்த நிலையில் இருக்கும் என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை. சோப்பை போட்டுக் கொண்டு அதைக் கழுவுவதற்கு முன் தண்ணீர் நின்று விட்டால் எந்த நிலை இருக்குமோ, அந்த நிலைதான் வரும். இவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்து விட்டால் என்பதை நான் ஆணித்தரமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் ஊரில் இவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தனை பேர்களும் பணக்காரர்கள். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் பணக்காரர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எனக்கும் ஒரு எளிய குடும்பம் உண்டு. ஒரு வீடும் இருக்கிறது. சிறிது நிலமும் இருக்கிறது. நான் சுமார் 20 ஆண்டுகளாக அசெம்பிளி அங்கத்தினராக இருந்து வருகிறேன். திருவிதாங்கூர் சட்டசபையில் அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறேன். திருவிதாங்கூர்-கொச்சி சட்டசபையில் அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறேன். இங்கு வந்தும் பத்தாண்டுகள் ஆகிவிட்டது. நான் கண்டது ஒன்றுமே கிடையாது. மக்கள் தொண்டைதவிர. ஆனால் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களை பாருங்கள். ஒரு கார், பத்து பங்களாக்கள், இலையெல்லாம் இருக்கின்றன. ஒரு முழு கையில்லாதவன். ஒரு விரல் இல்லாதவனை பரிகாசிப்பது போல் இருக்கிறது தி.மு.க. அங்கத்தினர்களின் நிலை. திருநெல்வேலி நகராட்சி கலைக்கப்பட்டது பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏன் கலைத்தார்கள் என்பது பற்றி நீலகிரி மெம்பர்

4th August 1966] [திரு. அ. சிதம்பரநாத நாடார்]

அவர்கள் அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். எங்கள் மந்திரி சபை சென்னை கார்ப்பரேஷன் மாதிரியா நாகுகிறது. கார்ப்பரேஷன் நாகற்றத்தைப் போல் எங்கள் மந்திரிசபை நாகவில்லை. உங்கள் நகராட்சிதான் நாகுகிறது. எங்கள் மந்திரிசபை நாகுகிறது என்று நீங்கள்தான் சொல்கிறீர்களே தவிர, வேறு யாரும் கூறவில்லை. திரு. சண்முகம் அவர்கள் அழகாக கூறினார்கள். அதிகாரிகள் செய்யும் குற்றத்திற்கு மந்திரிகள் என்ன செய்வார்கள். Ministers are not omnipotent or omnipresent நாட்டில் பலதும் நடப்பதில் சில தெரியாமல் இருக்கலாம். ஜனப்பிரதிநிதியாக இருக்கின்றவர்கள் அதைப்பற்றி அறிந்தவுடன் அதை சர்க்காருக்கு சமர்ப்பிக்கவேண்டும். “இந்த இடத்தில் இன்ன காரியம் நடக்கிறது, அதை பொது மக்கள் விரும்பவில்லை, சர்க்கார் சரியான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்” என்று கூறவேண்டும். திருவண்ணாமலைக்கு மஜீத் அவர்கள் வந்திருந்த போது ஏ.பி.பி. 2-ஐக் கூப்பிட்டு சொன்னதாக சொன்னார்கள். அப்படி யாராவது சொல்வார்களா? நிச்சயமாக சொல்ல மாட்டார்கள். சொல்லியிருந்தாலும் அதை நிச்சயமாகச் சொல்ல மாட்டார்கள் யாரும். எங்கள் தி.மு.க. மந்திரிசபை வந்தால், “ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி தருவோம்” என்று சொல்கிறார்கள் அது வரப் போவதில்லை, அப்படிப்பட்ட ஒரு அபாயகரமான நிலை மக்கள் காணப் போவதும் இல்லை. இது உறுதி. இப்படிப்பட்ட ஒரு நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை நீங்கள் கொண்டு வரக் கூடாது. அப்படி வந்தால், அது உங்களுக்குத்தான் அவமானம்.

* திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த அமைச்சரவை மீது எங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் இங்கு பேசலாம் என்று இருக்கிறேன். எனக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறுகிய காலத்தில் என்னுடைய வார்த்தைகளைக் கூறி முடித்து விடலாம் என்று கருதுகிறேன். இந்த மந்திரிசபையை பதவியில் இருந்து விலக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் இரண்டாவது முறையாக இத்தகைய தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். தேர்தல் வருவதற்கு முன்பாக இப்படி கொடுத்து விட்டார்களே, கொஞ்ச நாள் பொறுத்திருந்தால் வேறு யாராவது அதைச் செய்து விடுவார்களே என்று கூட என் அருமை நண்பர்கள் பலர், காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பேசலாம். இந்த அரசாங்கம் என்ன அரசாங்கம், இவர்களுக்கு என்ன லாயக்கு இருக்கிறது மந்திரி சபையில் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

நேற்றைய தினம் பண்ணுட்டியில் உள்ள மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டியினர் மந்திரிகளுக்கும், எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும், ஒரு பை, பாக்கட் ஒன்று அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த அம்மோனியாவில் கால் பங்கு மணல் இருக்கிறது. இது சர்க்கார் கொடுப்பது. அதிலேயே கால் பங்கு மணலாக இருக்கிறது என்று, மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டியினர் கூடச் சொல்கிறார்கள் இந்த

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th August 1966]

மந்திரி சபைமீது நம்பிக்கையில்லை என்று எது ஒழுங்காக இருக்கிறது? அம்மோனியாவில் அடல்ட்ரேஷன், அரிசியில் அடல்ட்ரேஷன், புளியில் அடல்ட்ரேஷன், எல்லாவற்றிலும் அடல்ட்ரேஷன்தான். டோன்ட் மில்க் தருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். மதராசில் பால் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, தண்ணீரைக் கல என்று மெயினையே டைவர்ட் செய்து விடுவார்கள் போலிருக்கிறது மாதவரத்திற்கு. கொடுப்பது தண்ணீர் கலந்த பால். அது லீபுட் அடல்ட்ரேஷன் இல்லையா? பத்து சேர் பாலில் ஒரு சேர் தண்ணீர் கலந்து விட்டால் அவனுக்கு ஆறு மாத ஜெயில் தண்டனை. எல்லாவற்றிலும் அடல்ட்ரேஷன். கலப்பட சர்க்காராகத்தான் இது இருக்கிறது.

நான் இதுவரை கேள்விப்பட்டதில்லை, தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில், என் தொகுதியில் அரிசி இரண்டு ரூபாய் நான்கு என்று விற்கிறது. இரண்டு ரூபாய் இரண்டணுவிற்கு பண்ணுட்டி, நெல்லிக் குப்பத்தில் விற்கப்படுகிறதே என்று கேட்டால் நாங்கள் என்ன செய்வது என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். செஞ்சியில் இருந்து எடுத்து வந்து தருகிறோம் என்றால் அதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை. ஒரு டிஸ்ட்ரிக்டிலிருந்து இன்னொரு டிஸ்ட்ரிக்டுக்குப் போகக் கூடாது, ஆனால் ஒரு டிஸ்ட்ரிக்டில், ஒரு தாலுகாவில் இருந்து இன்னொரு தாலுகாவிற்குப் போகலாம். விலை ஏறிக் கொண்டேயிருக்கிறது. கோவையில் மூன்று ரூபாயிலிருந்து நான்கு ரூபாய்க்கு போயிருக்கிறது. சேலத்தில் 2½ ரூபாயில் இருந்து மூன்று ரூபாய்க்கு போயிருக்கிறது. எப்படி விவசாயிகளும், மற்றவர்களும் வாழ முடியும்? திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் சொன்னார்கள். கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய குடும்பம் ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்றால் அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் அரிசி வாங்கமுடியுமா, புளி வாங்க முடியுமா, எப்படி அவர்கள் சாப்பிட முடியும். விலைவாசி ஏறிப் போயிருக்கிறது என்றால், இட்டிலி இளைத்துப் போயிருக்கிறது என்றால் நாங்கள் என்ன பண்ணுவது என்கிறார்கள். சாம்பாரில் தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கிறது என்றால் நாங்கள் என்ன பண்ணுவது என்கிறார்கள், பூரியின் விலை 30 பைசாவாக இருக்கிறது என்றால் நாங்கள் என்ன பண்ணுவது என்று சொல்கிறார்கள். பின் எதைச் செய்ய நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்? சம்பளம் வாங்கவா, ஊர்வலம் போவதற்காகத்தானா? எலென்ஷியல் கமாடிட்டிஸ் ஆக்ட், 1955 என்று ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு வைத்திருக்கிறோம் அல்லவா? எதற்காக அது இருக்கிறது? ஹோட்டல் முதலாளிகளின் காலில் விழுந்து, 'ஐயா, ஐயா, விலையைக் குறையுங்கள்' என்று கேட்பதற்காகவா, சட்டம் இருக்கிறது? எத்தனை லைசென்ஸ்களை கான்ஸல் செய்திருக்கிறீர்கள்? எத்தனை கள்ளக்கடத்தல்காரர்களை பிடித்திருக்கிறீர்கள்? காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நீடிக்கிற வரையில் இந்த நாட்டுக்கு விமோசனமே கிடையாது. பஞ்சாபில் கவர்னர் வந்தார். என்ன நடக்கிறது அங்கே? கொள்ளை லாபம் அடிக்கும் வியாபாரிகளை, ஒரு நகரத்தில் பத்து வியாபாரிகளைக்

4th August 1966] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கைகளில் விலங்கைப் போட்டு நடுத்தெருவில் அழைத்துச் செல்லும்போது மற்றவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதில், பதுக்கவில் ஈடுபடுவார்களா? இந்த அரசாங்கம் அப்படிச் செய்யவில்லை.

சேலம் ஜில்லாவில் ஸ்டீல் ப்ளான்ட் வைக்கிறார்களாம், வைக்கிறார்களாம், 25 ஆண்டுகளாக வைக்கிறார்களாம். ஒரு வருடமும் இந்த ஒப்பாரி நின்றது கிடையாது. சட்டசபையில் இதே ஒப்பாரி யாகத்தான் இருக்கிறது. நூறு கோடியில் போட்டு விடலாம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது டீவால்டுவேஷன் வந்த பிறகு அது 150 கோடி ஆகிவிடும். திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சுலபமாகச் சொல்லிவிடலாம் மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கவில்லை என்றால் நாங்களே செய்து விடுவோம் என்று. *** இந்த மாநில அரசாங்கத்தின் நிதி நிலை அதற்கு போதுமானதாகவா இருக்கிறது? இவ்விதம் அமைச்சர்கள் பொறுப்பற்ற நிலையில் பேசிக்விடுகிறார்கள். சேலத்தில் இரும்பு ஆலையை அமைப்பதற்கு மத்திய சர்க்காரிடத் தில் வற்புறுத்திச் சொல்வதற்கு தகுதியில்லாதவர்கள், அதைப் பற்றி சொல்வதற்கு நாகி இல்லாதவர்கள், ஏன் இந்த மந்திரி பிடங் களை அலங்கரிக்க வேண்டும்? இவர்களால் செய்ய முடியவில்லை என்றால் விட்டு விட்டு வெளியே வந்து விடவேண்டும். இப்போ துள்ள நிலைமை என்ன? டீவால்டுவேஷன் ஏற்பட்ட பிறகு 100 கோடிக்கு இருந்தும் 150 கோடிக்கு போய்விட்டது. இதை சொல்லும் போது இதற்காகத் தான் அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் ரஷ்யா, ஜெர்மன் போன்ற நாடுகளுக்குப் போயிருக்கிறார், அவர் போயிருப்பது காங்கிரஸ் தலைவர் காமராஜரோடு. ஆனால் இவரும் போகின்ற இடங்களில் இரும்பு ஆலை ஏற்படுத்துவதைப் பற்றி ஆராய்ந்துவிட்டு வருவார் என்று இவர்கள் சொல்லக்கூடும். இதே மாதிரி சட்டசபையிலும். தமிழ்நாட்டிலுள்ள மக்களிடத்திலும் சொல்லி, இருக்கின்ற கவனத்தை வேறு திசையில் திரும்பி விடுகிறார்களே தவிர, இவர்கள் செய்வது எந்த நியாயத்தைச் சேர்ந்தது? இந்த முறையில்தான் அமைச்சர்கள் செயலாற்று கின்றார்கள். இந்தி போராட்டம் நடந்தது. சிவில் அட்மினிஸ்ட் ரேஷனே ஃபெயிலாகி, மிலிட்டரி அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் வந்தது. இங்குள்ள மந்திரிகள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? மத்திய சர்க்காரிலுள்ள ஒன்றிரண்டு மந்திரிகள் ராஜீநாமா செய் தார்களே தவிர, இங்கேயுள்ள மந்திரிகள் வெளியே வரவில்லையே, வெளியே வந்தால் திரும்ப இடம் கிடைக்காது என்ற பயம் இவர் களுக்கு * தங்கள் இடத்தை நன்றாக போல்ட் போட்டு இறுக்கி வைத்துக்கொண்டார்கள். அன்றைக்கு ஏதோ சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதுவரையிலும் நிரந்தர மான ஏதாவது சட்டம் உண்டா? நூறு, இருநூறு பேர்கள் இறந் தார்கள். இத்தனைக்கும் பிறகு சட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறவர்கள் ஏன் இதை முன்னாலேயே சொல்லவில்லை? இந்த அமைச்சர்களால் செத்தவர்களுடைய உயிரை திரும்ப கொடுக்க முடியுமா? செத்துப்போன பிள்ளைகளை இழந்த தகப்பனுக்கு கொடுக்க முடியுமா? மாண்டு போனவர்களை

12-30
p.m.

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th August 1968]

மீண்டும் கொண்டு வந்து நிறுத்த முடியுமா? இந்த வகையில் இந்தச் சபை செயலற்ற தன்மையில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்றால், மீண்டும் இவர்கள் பதவியில் நீடிப்பது கொஞ்சமும் நியாயம் அல்ல.

இவர்கள் எதைச் செய்தார்கள். மருத்துவக் கல்லூரி அட்மிஷனைப் பொறுத்த வரையில், முன்னால் 500 பேர்களுக்கு இடம் இருந்த காலத்தில் 6,000 பேர்கள் அப்ளிகேஷன் போட்டார்கள். அப்போதெல்லாம் இல்லாத அளவுக்கு இப்போது 1,000 இடங்கள் இருந்தும் 4,000 மாணவர்கள் தான் மனு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், என்ன நடந்தது? லஞ்சம் கொடுத்தால்தான் இடம் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. இல்லை என்று மறுக்க முடியுமா? பார்வோட் என்றால் 3,000 ரூபாய் லஞ்சம். பார்வோட் என்றால் 5,000 ரூபாய் லஞ்சம் பெறுகிறார்கள். இதை மறுக்க முடியுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர், 3,000 ரூபாய் லஞ்சம் பெறுகிறார்கள், 5,000 ரூபாய் லஞ்சம் பெறுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்றால், அதைப் பருவ பண்ணுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்களா?

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதை நான் ப்ருவ் பண்ணுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். இப்போது வேண்டுமானாலும் சொல்லுகிறேன். நமது உள்துறை அமைச்சர் அவர்களின் உறவினர், சுப்பையா என்ற அதிகாரி. அவரிடத்தில் ராதாகிருஷ்ணன் என்ற மாணவனை பண்ணுட்டி பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் ரங்கனாதன் என்பவர் அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார். இந்த மாணவனுக்குக் கடைசி வரையில் இன்டர்வியூ காட்டு வரவில்லை. இன்டர்வியூ காட்டு வந்தபிறகு, சுப்பையா அவர்களைக் கண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். அவர் ஜனார்த்தனம் அவர்களோடு பேசி 3,000 ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு இந்த அதிகாரி கியாரண்டியை டெலிபோன் மூலமாக கூறியிருக்கிறார். இவ்விதம் 3,000 ரூபாய் கேட்கவில்லை என்று சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

(எதிர்க்கட்சி பக்கத்திலிருந்தும், பார்வையாளர்கள் காலரியிலிருந்தும் கை தட்டல் கேட்டது.)

MR. SPEAKER : All the persons who are sitting in the Visitors' Galleries must keep quiet. Otherwise, they must get out.

(காலரியைப்பார்த்து) அங்கேயிருந்துகொண்டு கைதட்டக் கூடாது அதையெல்லாம் வெளியில் போய் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இங்கே பேசாமல் இருந்துகொண்டு பார்க்கலாம். இல்லையென்றால் வெளியில் போய்விடவேண்டும். This is not a public meeting. All must keep quiet.

4th August 1966]

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : ஸார், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு ஸ்பெஸிபிக் சார்ஜை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது குறிப்பிட்ட ஆபீஸர் 3,000 ரூபாய் கேட்டதாக சொல்லியிருக்கிறார். இதை அவர் எந்த இடத்தில் வேண்டுமென்றாலும் ப்ரூவ் செய்யவேண்டும். ஆகவே, இதற்காக ஒரு விசாரணை செய்ய வேண்டும்.

கனம் சபாநாயகர் : சரி, இதைப்பற்றி சபை எப்படி முடிவு எடுக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : நான் ஒரு மோஷன் கொண்டு வருகிறேன். I move—

‘That the specific charge referred to by the hon. Member may be referred for enquiry.’

He must prove it.

MR. SPEAKER : Let the hon. Member please tell me, to whom it must be referred. What is the procedure to be adopted ?

SRI R. V. SWAMINATHAN : I cannot quote the relevant rule unless I have got the rules with me. But I can say that if an hon. Member makes a specific charge of corruption, he has to take responsibility and prove it. So, the Hon. Speaker may refer the matter to the C. I. D. or the Privileges Committee.

SRI K. A. MATHIALAGAN rose.

கனம் சபாநாயகர் : நான்தான் அதைப்பற்றி போசிக்கொண்டு இருக்கிறேன். சபை இதை எப்படி கவனிக்கவேண்டும் என்பதைத் தான் நாம் இப்போது கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

(சில அங்கத்தினர்கள் எழுந்திருந்தனர்).

எல்லோரும் பேசிக்கொண்டிருந்தால் நான் எப்படி பேசுவது ?

Let the hon. Members please wait.

SRI R. V. SWAMINATHAN : There is no procedure . . .

SRI K. T. KOSALRAM : This matter can be referred to the appropriate authority by the Government.

MR. SPEAKER : Yes, the Government can do that.

SRI K. A. MATHIALAGAN rose . . .

MR. SPEAKER : Now, I want to know the procedure.

இங்கே சபையில் அங்கத்தினர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்றிருந்தால், நாளைக்கு ஸ்பீக்கர் 500 ரூபாய் வாங்கினார் என்று சொன்னால், அதை நான் எங்கே போய் சொல்வது ? யாரைப் பற்றியும் சொல்லிவிடலாம். ஆனால் அதற்குள்ள பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு பேசவேண்டும். அதோடு இதைப்பற்றி யார் விசாரிப்பது என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும்.

[4th August 1966]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்த சபையிலே கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், அவர்கள் குறிப்பிட்டதற்கு, நிரூபிக்கிறேன் என்று வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார். குறிப்பிட்ட சம்பவத்தைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இங்கே சொல்லி விட்டதால் மெய் என்றும் ஆகிவிடாது. அதற்காக பொய் என்று அர்த்தம் அல்ல. இதை எப்படி ரூசு பண்ண முடியும்? ரூசு பண்ண வேண்டும் என்றால் விசாரணை இருக்க வேண்டும். விசாரணை செய்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால், நிரூபிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். அரசாங்கம் பகிரங்க விசாரணை நடத்துவதற்கு முன் வரவேண்டும். இந்தச் சபை அதற்குரிய முறையில் கேட்டுக் கொள்வதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் எதிர்க் கட்சியினர் மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் விசாரணை வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். ஆகவே, இந்தச் சபையிலிருந்தே ஒரு கமிட்டியை அமைத்து விசாரணை செய்யலாம். இதற்காக ஒரு பொறுக்குக் குழுவை அமைத்து விசாரணை செய்வது நியாயமாக இருக்கும்.

(இந்தச் சமயத்தில் கனம் முதலமைச்சர் திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்கள் சபைக்குள் வந்தார்கள்).

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்து விட்டார்கள். அவர்களுக்கும் இதைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

கனம் சபாநாயகர் : அதை நானே சொல்லிவிடுகிறேன்.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : Sir, can I continue my speech?

MR. SPEAKER : Unless I ask the hon. Member to speak, he cannot continue his speech.

Now, the hon. Member Sri V. Krishnamoorthy, makes an allegation that a Government official here has arranged or received Rs. 3,000 for getting admission in the Medical College. He has specifically mentioned the name of the candidate and the officer who received or arranged that money and he is prepared to prove it. Now, what is the procedure to be adopted by this House or by the Speaker?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, so far as the Government are concerned, if a specific allegation is made here by an hon. Member, the Government will take it up and examine it. The Government will cause an enquiry to be made and take such action as they deem fit against the officer concerned.

MR. SPEAKER : Is that right?

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, so far as the Opposition is concerned, it will be satisfied. It is only the hon. Member, Sri R. V. Swaminathan, who has raised the matter.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Sir, I have got full confidence in the Hon. Chief Minister and I am satisfied with the reply given by him.

4th August 1966]

MR. SPEAKER : That is right. Now, has the hon. Member, Sri Krishnamoorthy got any other points to make.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : Sir, there are many other instances.

MR. SPEAKER : Let the hon. Member refer to other instances.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஆகவே, இந்த அரசாங்கம், மருத்துவக் கல்லூரி விஷயத்தில் தவறாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இன்னும் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி நன்றாக விசாரணை செய்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்றால், எத்தனை பேர்களுக்கு இவர்கள் இண்டர்வியூ காட்டு அனுப்பினார்கள். செலக்ஷன் நடந்த பிறகு எத்தனை பேர்களுக்கு இண்டர்வியூ காட்டு அனுப்பினார்கள். என்ன காரணத்திற்காக இப்படி அனுப்பினார்கள். இதைப்பற்றி யெல்லாம் விவரங்களைத் தந்தால், இந்த விஷயத்தில் எத்தனை லட்சம் ரூபாய் லஞ்சமாக வாங்கப்பட்டது என்பதை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். இதில் ஒரு கண்டிஷன் என்னவென்றால், இதைப்பற்றிய விவரங்களை எல்லாம் 'கான்ஸ்பிடன்ஷியலாக' வைத்து, யாருடைய அப்ளிகேஷன்கள் எல்லாம் ரிஜக்ட் செய்யப்பட்டதோ, அவர்களை எல்லாம் நாம் வரவழைக்க வேண்டும். பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு இடம் கிடைக்காமல், திரும்பி வாங்கிக்கொண்டு போனவர்களையும் வரவழைத்துக் கேட்கவேண்டும். 500 இடங்கள் இருந்தபோது 6,000 அப்ளிகேஷன்கள் வந்தபோது நடைபெறாத கொடுமை 1,000 இடங்கள் இருந்தும், அதற்காக 4,000 அப்ளிகேஷன்கள் வந்திருக்கும் போது நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதை நான் மிக்க மன வேதனையுடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கே செல்லுகிறது இந்தப் பணங்கள்? ரூ. 3,000 பிற்பட்ட வகுப்பினரிடமிருந்து செல்லுகிறது என்றால், 'பி', 'பி ப்ளஸ்'க்கு இடம் கிடைக்கிறது; பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த 'ஏ', 'ஏ ப்ளஸ்' வாங்கியவருக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை என்றால் லஞ்சம் இல்லாமல் வேறு என்ன அர்த்தம்? அந்தப் பணம் எங்கே போகிறது? பத்து லட்சத்தோடு பதினொரு லட்சமாக, இருபது லட்சமாகச் சேர்ந்துவிடுகிறதா? எங்கே போகிறது? இதற்கு இந்த அமைச்சரவை முழுப் பொறுப்பு ஏற்கவேண்டும். இதைப்பற்றித் தீர விசாரிக்க வேண்டுமென்றால், ரிஜக்ட் செய்யப்பட்ட எல்லா மாணவர்களையும் அழைக்க வேண்டும். அந்த மாணவர்களின் பெற்றோர்களையும் அழைக்கவேண்டும். அவர்கள் எல்லோருடைய வாக்குமூலங்களையும் ரெக்கார்டு செய்ய வேண்டும். ரெக்கார்டு செய்துவிட்டு பிறகு அவர்கள் மீது பழி வாங்காமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்ல, லஞ்சப் புகார் கூறியதால் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ன வேதனையை அனுபவிக்கிறார் என்று பத்திரிகையைப் பார்த்தால் தெரியும். போலீஸ் இலாகா லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு ஸ்பெர்ஸ் செய்துவிட்டார்கள். நான் செய்த பாவம், அதைப் பற்றி விசாரணை செய்யவேண்டும் என்ற மனுவை கனம் முதல்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th August 1966]

அமைச்சர் அவர்களுடைய கையில் கொடுத்த காரணத்தினால் 20 தடவைகள் டிஸ்ட்ரிக்ட் மாலுஸ்ட்டிரேட் கோர்ட்டில் ஏறி இறங்க வேண்டியிருக்கிறது. வேறு எங்கும் நீதி தேடமுடியவில்லை என்றாலும் அங்கு நீதி கிடைத்திருக்கிறது. இந்தக் குறிப்பிட்ட லெட்டர், எம்.எல்.ஏ. என்டார்ஸ்மென்ட் செய்து கொடுத்தது போல அதன் மீது சீல்டிப் மினிஸ்டரும் தானே என்டார்ஸ்மென்ட் செய்திருக்கிறார்? அவர் மட்டும் பொறுப்பாளி இல்லாமல் போய் விடுவாரா? இந்த நிலைமையில் இந்தக் காரணங்களினாலே இந்த மந்திரி சபை 'காப்டெட் கவர்ன்மென்ட்' என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மெடிகல் காலேஜ் அட்மிஷனைப் பொறுத்தவரையில் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லுவேன், இந்த அரசாங்கம் (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்ல செந்தமிழிலே அஷ்டப் பிரபந்தம் பாடினார்கள். அதிலே சொற்செறிவு இருந்தாலும் பொருட்செறிவு இல்லை. இப்படி நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவருவதற்குக் காரணம் என்ன என்று இன்று சொல்லும் இந்தக் காரணங்களெல்லாம் தாற்காலிகமாக, வியாஜமாகச் சொல்லப்படும் காரணங்களே தவிர உண்மையான காரணங்கள் இல்லை என்பதை நாம் எல்லாம் நன்றாக அறிவோம். காங்கிரசானது ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு நாட்டில் ஆட்சி செய்துவரும் நேரத்தில் பின்னால் ஆட்சி செய்ய வருகிறவர்களுக்கு ஏதாவது ஆட்சியில் புது மாதிரியாக ஒன்றைச் செய்ய ஒரு இடம் விட்டு வைக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆட்சியிலே மக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய நலனிலே எந்தத் துறையிலானாலும், எல்லா விஷயங்களிலும், பூரணமாக அறிந்து, செய்ய வேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் காங்கிரஸ் சர்க்காரானது செய்து வருகிறதாகையாலே, ஒருதால் எதிர்பாராது இன்றொரு மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் அரசாட்சிக்கு வந்தாலும் காங்கிரஸ் செய்த காரியங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் மேற்கொண்டு அரசியல் நடத்த வேண்டுமே தவிர, புதிதாக ஒன்று செய்தோம் என்று சொல்லுவதற்கு இடம் இல்லாமல் போய்விடுமே என்ற அச்சத்தாலும், காங்கிரசானது இன்னும் பதவியில் இருந்தால், சிந்தித்து விட்டுப் போன காரியங்களைச் செய்து விட்டால் நிறகு ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விடுமே என்ற அச்சத்தாலும் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தைச் சபையின் முன்னால் வைத்துப் பலவாறு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் பள்ளிகள், பள்ளிகளுக்குக் கட்டடங்கள், ஏழை மாணவர்களுக்குச் சாப்பாடு, எல்லோருக்கும் புத்தகங்கள், சிலேட்டுகள், ஐந்து மைல்களுக்கு ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி என்ற முறையில் கனம் முதல் அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் பத்து மைல்களுக்கு ஒரு கல்லூரி வைக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 100-க்கு 90 பேர்களுக்கு இலவசமாகக் கொடுத்து பள்ளிகளையெல்லாம் நிரப்பிவிட்டார்கள்.

4th August 1966] [திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

விவசாயத் துறையிலே எடுத்துக்கொண்டால் சொல்லவேண்டிய தில்லை. காட்டாறுகளிலும், நல்லாறுகளிலும் அணைகளைக் கட்டி நீரைத் தேக்கிப் பாசன வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். தண்ணீர் இல்லை, அதனால் பாசன வசதி குறைவாக இருக்கிறது. “நதியின் பிழைபன்று நறும்புனலின்மையற்றே” என்ற பாட்டைத் தமிழ் படித்தவர்கள் அறிவார்கள். தண்ணீர் இல்லாதது நதியின் குற்றம் இல்லை. அக்காலப் பாண்டியன் மாதிரி மேகங்களைப் பிடித்து வந்து மழையைப் பொழிய வைப்பதற்குள்ள ஆற்றல் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு இருந்து கருமேகங்களைப் பிடித்து வந்து மழையைப் பொழிய வைத்தால் நாடு செழிக்கும். அதற்கு வழி இல்லை. அது மட்டுமல்லாமல் காங்கிரஸ் சர்க்காரானது செய்வதும் காரியங்களானது, போடும் திட்டங்களானது மிக மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. காங்கிரசானது சமீப காலத்திலே நம் தலைவர், காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களும், நம் சர்க்காரும் யோசனை செய்து அக்காலத்தில் கிரேக்க தேசத்தில் ஸ்பார்ட்டன் ஷாஜாங்கம் குழந்தைகளை வளர்த்தது போல, 5 முதல் 15 வரையில் உள்ள குழந்தைகள் சர்க்கார் பொறுப்பில் இருக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆடை-அணி, பூஷ-போஷகங்களைச் சர்க்கார் கொடுக்கும் என்று திட்டமிட்டார்கள். அந்தத் திட்டமானது எதிர்க்கட்சியினருக்கு ஒரு பெரும் சதித் திட்டமாகத் தோன்றுகிறது. அந்தத் திட்டத்தையும் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றிவிட்டால் அப்பால் செய்வதற்கு ஒன்றும் இல்லாமல் போய் விடுமே என்று ஒரே பயம் கலவிக்கொண்டிருக்கிறது. நல்ல முறையில் அரசாங்கத்தை நடத்தி வருவதால் காங்கிரஸானது மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்கிறது. சமீபத்திலே நடந்த அரசியல் மகாநாட்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானது 13 வயதை அடைந்து விட்டது, ஆகையாலே இன்றைக்கு மேஜராகி விட்டது, மேஜரான பையனிடம் பெட்டிச் சாவியைக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்றெல்லாம் பல பேர்கள் பேசியதைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன், நேரில் கேட்கக் கிடைக்கவில்லை. வாஸ்தவம்தான்; மேஜர் ஆகும்போது பெற்ற தகப்பனிடமிருந்து, கார்டியனிடமிருந்து பெட்டிச் சாவியைப் பெற்றுக்கொள்ள, பொறுப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தகுதியுள்ளவரை நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். சின்ன வயதில் ஆடிய ஆட்டத்தையும், பாடிய பாட்டையும் பார்த்துத்தான் பெற்றோர்கள் பொறுப்பை ஒப்படைப்பார்கள். சிறு வயதில் ஆடிய ஆட்டத்தைத் தெரிந்த சிலர், அவர்களுக்கு ராஜ்யம் வந்து விட்டால், பணப் பொறுப்பு வந்துவிட்டால் நாமும் அடையலாம் என்று, பல பேர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அந்தக் காரணத்திற்காகப் பொறுப்பை ஒப்படைப்பது ஒருகாலும் முடியாத காரியம் என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்றாக அறிவோம். ஆகவே, மேஜர் ஆகிவிட்ட மாத்திரத்தில் தகுதியும் வந்துவிடாது. எதையும் சிந்தித்துப் பார்த்துத்தான் மேஜரிடம் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப் படுமே தவிர, மேஜர் ஆகிவிட்ட காரணத்தினால் மட்டும் ஒப்படைக்கப்பட மாட்டாது (மணி அடிக்கப்பட்டது).

[4th August 1966]

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கனம் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்துப் பேசினார்கள். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வருகிறது என்று சொன்னவுடனே உண்மையிலேயே ஏதோ பெரிய விஷயங்களைக் கண்டுபிடித்து அதற்காக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். பின்னால், எதிர்க்கட்சி என்று ஒன்று இருக்கிறது என்று காட்டிக்கொள்ளத்தான் கொண்டுவருகிறார்கள் என்பதைத் தீர்மானத்தைப் படித்தபிறகு புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அவர்கள் என்ன நினைத்தார்களோ, ஏதோ தேர்தல் வருகிறது. இப்போது பட்ஜெட் ஸெஷன் இல்லை, பட்ஜெட் ஸெஷனுக்கு முன்னாலேயே எலெக்ஷனை ஃபேஸ் பண்ணவேண்டி யிருக்கிறது. பட்ஜெட்டிலே பேசுவதைப் போலப் பேசலாம் என்று இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். ஆனால் அதே அட்வான்ட்டேஜை காங்கிரஸ் காரர்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்கு நன்றி பாராட்டுகிறேன். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் எதைப் பிரயோஜனப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ அது அவர்களைவிட காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கும் அதிகப் பலன் அளித்திருக்கிறது என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

மற்றொன்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இப்போது சொன்னார்கள். அது யார், என்ன. என்பதற்குப் போகவில்லை. டாக்டர் ஜனார்த்தனம், டி.எம்.சு. என்பவருக்கு டெலிஃபோன் மூலம் பேசிப் பணம் கொடுத்தார் என்று சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலில் அறிய விரும்புகிறேன், ஜனார்த்தனம் அவர்கள் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இல்லை. கமிட்டியில் அங்கத்தினர் அல்லாத பொறுப்புள்ள மாகாண அதிகாரி மீது குற்றச் சாட்டு வந்திருக்கிறது. அவருக்கும் கமிட்டிக்கும் தொடர்பு இருக்கிறதா? ஒரு மாகாண அதிகாரியின் மீது ஒரு மட்டமான குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுகிறார்களே? அரசாங்கம் அதை ஸ்பஷ்டமாக, நன்றாக, தெளிவாக விசாரித்து, நண்பர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் குற்றச்சாட்டு உண்மையாக இருந்தால் அந்த அதிகாரியைக் கண்டிக்கவேண்டும். இல்லை யென்றால், இம்மாதிரி பொறுப்பு இல்லாத தன்மையில் என் போன்ற அங்கத்தினர் பேசுவது தவறு என்று நான் ஒத்துக்கொள்வது அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) அங்கத்தினர்களுக்குத் தண்டனை கொடுப்பது எலக்டரேட் தான். வேறு யார் தண்டனை கொடுப்பது? மக்கள்தான் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். தண்டனைக்கு வேறு இடமில்லை. தண்டனையை அங்குதான் தேர்தலில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நான் வேறு ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி சொல்வதாக நினைத்தேன். அதைச் சொல்லாமல் இருக்கிறேன். நான் ஒன்றிரண்டு விஷயத்தில் தலையிட்டேன். முதல் மந்திரி அவர்களைப் பார்த்தேன்.

4th August 1966] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

எஜுகேஷன் செகரடரி அவர்களைப் பார்த்தேன். அந்த அப்ளி கேஷன் பாரத்தில் 'ஐ ஸோ அண்டு ஸோ டெக்லார் . . . ' என்று இருக்கிறது. நான், இன்னார் உறுதியாகச் சொல்கிறேன், மேலே கண்ட விஷயங்கள் உண்மை என்று கூறுகிறேன் என்று கையெழுத்திடவேண்டும். மேலே 'ஐ ஸோ அண்டு ஸோ கோசல்ராம்' என்பது பில்அப் பண்ணவில்லை. இதனால் அப்ளிகேஷன் நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது. இது மாதிரி ஒரு ஸ்காவெஞ்சர் டாட்டர், இன்டெரு நண்பர் எனக்கு வேண்டிய நண்பர் இதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆகவே, இங்கே வந்து அதைப்பற்றிச் சொன்னேன். இம்மாதிரி ஸ்மால் டிபெக்ட்ஸ்க்காக அப்ளிகேஷன்களை ரிஜெக்ட் பண்ணக்கூடாது, ஒரு இடத்தில் பெயர் எழுதவில்லை என்றால் அதற்காக ரிஜெக்ட் செய்யக்கூடாது, என்று சொன்னேன். இது மாதிரி 150 அப்ளிகேஷன்கள் இருந்தன. இப்படி இருக்கும் பொழுது இது ரொம்பத் தவறு, ஒரு ஸ்காவெஞ்சர் டாட்டர் அப்ளிகேஷனை இதற்காக ரிஜெக்ட் செய்யக்கூடாது என்று எடுத்துச் சொன்னேன். இந்த மாதிரி பாரத்தில் ஒரு இடத்தில் பில்அப் பண்ணவில்லை என்பதற்காக, ஸ்மால் டிபெக்ட்ஸ்க்காக அப்ளிகேஷனை ரிஜெக்ட் பண்ணக்கூடாது என்று சர்க்கார் உத்தரவிட வேண்டும், அவர்களையும் இண்டர்வியூக்கு அழைக்க வேண்டும் என்று முதல் மந்திரி அவர்களிடம் பார்த்துச் சொன்னேன், காரியதரிசியிடமும் பார்த்துச் சொன்னேன். எனக்குத் தெரியும். உடனே அரசாங்கம் மெமோ அனுப்பினார்கள். இம்மாதிரி ஸ்மால் டிபெக்ட்ஸ்க்காக அப்ளிகேஷன்களைத் தள்ளிவிடக்கூடாது என்று உத்தரவு அனுப்பினார்கள். எனக்குத் தெரிந்த விஷயம் இது. நண்பர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டைச் சொன்னாரே, அதற்காக நான் இதைச் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். 150 அப்ளிகேஷன்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் நான் சொன்னபிறகு மறுபடியும் இண்டர்வியூவுக்கு கார்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் சொன்னது இரண்டு பேர்களைப்பற்றி. பின்னால் இந்த 150 பேர்களுக்கும் இண்டர்வியூ கார்டு வந்திருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரிந்த உண்மை என்பதை இந்தச் சபை முன்பு சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன்.

ரயிலில் போகிறவர்கள் ரயில் பெட்டிக்குள் உட்கார்ந்து கொண்டே 'ரயிலே ஓடு, ரயிலே ஓடு' என்று சொல்லிக்கொண்டு தான் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால்தான் ரயில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிற மாதிரித்தான் இவர்கள் பேசுவது இருக்கிறது. அந்த ரயிலே என்ஜின் இழுக்கிறது, ரயில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. உள்ளே உட்கார்ந்திருக்கிற ஆள் 'ரயிலே ஓடு ஓடு' என்று சொல்வதினால் ரயில் ஓடுகிறதா? அந்த மாதிரி செலம் பிராஜக்ட் சம்பந்தமாகப் பரிசீலனை செய்வதற்கு நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கனம் திரு. நெடுஞ்செழியன், கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள், நான் ஆகியோர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டது. அராசாங்கம் எவ்வளவு சிரத்தையாக இருந்து வேலை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் துருவித் துருவிப் பார்த்தோம்.

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [4th August 1966]

1960-ம் வருஷத்தில் எடுக்கப்பட்ட ஸ்கீம் இது. வெஸ்டு ஜெர்மனி யிலிருந்து நிபுணர்கள் வந்தார்கள், சோதனை செய்தார்கள். சோதனை செய்ததற்குப் பிறகு ரிப்போர்ட்டை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினார்கள். தஸ்தார் கம்பெனி பின்னால் ரிப்போர்ட் அனுப்பியது. காலம் சென்ற நமது பிரதம மந்திரி ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களும், திரு. ஸி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் அப்பொழுதிருந்த நிதி மந்திரி திரு. டொராஜ்ஜி தேசாய் அவர்களும் இது எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டிய திட்டம் என்று முடிவு செய்தார்கள். அரசாங்கம் இதற்காக 24,000 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யத் தொடங்கியது அல்லது நோடிபிகேஷன் செய்தார்கள். அந்த வேலையை 1964-ல் செய்தார்கள். 1965-ம் வருஷத்தில் ஐப்பான் நிபுணர்கள் வந்தார்கள். நமது எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுடைய பழைய திராவிட நாட்டுக் கொள்கைப்படி திராவிட நாட்டின் ஒரு பகுதியான ஆந்திராவைச் சேர்ந்த திரு. சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்கள் அந்த இலாகாவுக்கு வந்தார். திராவிட நாடாகிய என்னுடைய பகுதிக்கு வேண்டும் என்று அவர் சொன்னார். நாம் நமது பகுதிக்கு வேண்டும் என்று சொன்னோம். அதிலே நாங்கள் துருவித் துருவிப் பார்த்தோம். இங்கே திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் இப்பொழுது இங்கு இல்லை. பிற அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். நான், திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள், திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள், காலம் சென்ற திரு. முருகப்ப செட்டியார் அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து இந்த அரசாங்கம் என்னவெல்லாம் செய்திருக்கிறது என்று துருவிப் பார்த்தோம். ஐப்பான் நிபுணர்கள் வந்தார்கள். அவர்களுக்கு பல பார்ட்டிகள் கொடுத்தோம். மெமோராண்டம் கொடுத்தோம். அரசாங்கக் காரியதரிசி எங்களுக்கு வேண்டிய புள்ளிவிவரங்களை யெல்லாம், டைடல்ஸ் கொடுத்தார். அத்தனை விவரங்களும் எங்களுக்குக் கிடைத்தன. அதிலே நான் கண்டுகொண்ட உண்மை என்னவென்றால், அரசாங்கம் எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது, எவ்வளவோ துரிதமாக எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் இதில் கலந்துகொண்டார்கள், தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களும் கலந்துகொண்டார்கள் என்பதையெல்லாம் பார்த்தோம். கடைசியாக நண்பர் திரு. சஞ்சீவி ரெட்டி, திராவிட நாட்டின் ஒரு பகுதியில் இருக்கிற திரு. சஞ்சீவி ரெட்டி, அவர்கள் வந்தபிறகு, நமக்குக் கிட்டாதோ என்ற சந்தேகம் வந்தது. அதன் பேரில் நாங்கள் சாலஞ்சு செய்தோம். முதல் மந்திரி திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும், தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களும் நாங்களே இதற்கு வேண்டிய பணத்தைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சாலஞ்சு செய்தார்கள். இதை விடமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். கடைசியாகத் தமிழகத்திலுள்ள பெரும் தலைவர்கள் அத்தனை பேர்களும் சேர்ந்து இரும்பு ஆலை இங்கு கொண்டுவரப்போவது நிச்சயம் என்று முடிவு கட்டி, அதற்கு என்னவெல்லாம் செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்து, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்து, இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்குள் அங்கே

4th August 1966] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

வேலை ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள். இதையெல்லாம் தெரிந்து கொண்டு, 'நான் சொன்னதினால்தான் ரயில் ஓடுகிறது' என்று நண்பர்களே, நீங்கள் நினைக்கிறீர்களே அதுதான் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ரயில் போய்க்கொண்டுதான் இருக்கிறது. திரு. பக்தவத்சலத்தின் ரயிலை நிறுத்த முடியாது. ரயில் போய்க் கொண்டுதான் இருக்கும். சேலம் உருக்கு ஆலை வந்தே தீரும். ஆனால் நீங்கள் சொன்னதினால் மட்டும் வந்துவிடப்போவதில்லை. அதைத் தேர்தலுக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியாது. புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. புள்ளிவிவரங்களை மக்கள் மத்தியிலே தருவதற்கு முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

'டெவால்டுபேஷன்' பற்றிச் சொன்னார்கள் எனக்கு எதிர்க்கட்சியினரின் கொள்கை புரியவில்லை. இந்த நாட்டின் பிரதம மந்திரி 'இந்தத் தேசம்தான் எனக்குப் பெரியது, கட்சி பெரியது அல்ல' என்று சொல்லியிருப்பது சபை அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கட்சியிலுள்ளவர்கள், என் போன்றவர்கள், சொல்லலாம், இதை இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கவேண்டியதில்லை, தேர்தலுக்குப் பின்னால் கொண்டுவந்திருக்கலாம் என்று நினைத்த காங்கிரஸ்காரர்களும் உண்டு. நினைக்கிறவர்கள் உண்டு. இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஒத்துக்கொள்கிறேன். 'டெவால்டுபேஷன்' பற்றி எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் மக்களிடையே பேசுகிறார்கள், அவர்கள் மனதைக் குழப்பிவிடுகிறார்கள். ரூபாயின் மதிப்புக் குறைந்துவிட்டது, ரூபாயின் மதிப்பு 50 பைசே, 60 பைசே ஆகிவிட்டது என்று பேசப்படுகிறது. இதனால் மக்கள் குழப்பம் அடைகிறார்கள். அதெல்லாம் அன்னிய நாட்டுக்கு தமது நாட்டுக்கு இல்லை. பணத்திற்கு மரியாதை போய்விட்டது என்றெல்லாம் பேசி மக்களிடையே குழப்பமான நிலைமையை உண்டுபண்ணுகிறார்கள். இது நாட்டுக்கு நலம்தான் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் ரூபாயின் மதிப்புக் குறையவில்லை. அன்னிய நாட்டுச் செலாவணிதான் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, உள்நாட்டில் எந்தவிதமான பாதிப்பும் கிடையாது. ஒரு ரூபாய் ஒரு ரூபாய் தான், ரூ. 5, ரூபாய் 5 தான். 'டி-மாண்டேஷன்'; இல்லை, 'டெவால்டுபேஷன்' தான் பண்ணியிருக்கிறார்கள். பாரின் எக்ஸ்சேஞ்சுக் காகப் பண்ணியிருக்கிறோம். இதைப்பற்றித் தவறுதலாக எடுத்துக் கூறி நாட்டு மக்களிடையே குழப்பத்தை உண்டுபண்ணுகிறார்கள் எதிர்க்கட்சியினர். தேசத்தின் நலம்தான் முக்கியம். கட்சியின் நலம் முக்கியமல்ல, டெவால்டுபேஷன் செய்ததால் எலக்ஷனில் ஜெயிக்காதுபோனாலும் பரவாயில்லை என்று நாட்டின் பிரதம மந்திரி அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள்.

இதற்குச் சப்பைக்கட்டுக் கட்டுகிற மாதிரி கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பெயரிலுள்ள இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு திரு. சா. கணேசன் அவர்களும், திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களும் எழுந்திருந்தார்கள். இந்த மூன்று பேர்களுக்கும் என்ன ஒற்றுமை இருக்கிறது என்று

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [4th August 1966]

கேட்கிறேன். அமெரிக்காவின் செல்வாக்கு இதிலே கிடை யாது என்று ஸ்பெஷ்டமாகச் சொல்லுகிறார் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர். நான் கூட தனிப்பட்ட முறையில் சொல்வேன், அமெரிக்கச் செல்வாக்கு இண்டைரக்டாக வருகிறது என்று சொல்வேன். திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் நிச்சயம் அமெரிக்காவுக்கு அடிமையாகப் போகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். டீவால்டுலேஷன் பற்றி ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டை வைத்துக் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் போகவேண்டும் என்று சொல்கிறார்களே. தேசம்தான் எனக்குப் பெரியது, கட்சி எனக்குப் பெரியது இல்லை என்று பிரதம மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு மக்களிடத்திலே இந்த விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும், தைரியம் இருக்கிறது. அந்த தைரியத்தை வைத்துத்தான் தேசம்தான் பெரியது, தேச மக்களின் நலம்தான் பெரியது என்று சொல்லுகிறோம். இந்த ஏற்பாட்டை 'எக்ஸ்ப்ளாயிட்' பண்ணுவது அரசியல் கட்சிகளின் இயல்பு. யாரும் இதை விடமாட்டார்கள். ஒன்றுமே இல்லாமல் செய்யும்பொழுது, கொஞ்சம் கிடைத்தால் விநிவார்களா? என்ன வந்தாலும் அவர்களுக்கு ஒன்றுமே கிடையாது. நேரடியாகத் தங்கள் கட்சிக்கு என்ன கொள்கை என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்லவே மாட்டார்கள். காடிகாரிகலாக இவற்றை யெல்லாம் செய்யவில்லை அரசாங்கம் என்று சொல்லி நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டுவந்தால், அது அவசியம் தான். அம்மாதிரிச் செய்து அட்மினிஸ்ட்ரேஷனை டோன் அப் பண்ணவேண்டுமது அவசியம் தான். அதற்காகத்தான் எதிர்க்கட்சி இருக்கிறது. அதைச் செய்யவில்லை என்றால் எதிர்க் கட்சிக்கு அவசியம் இல்லை. பஞ்சாபில் நடந்த மாதிரி நடக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களா? அங்கே யோக்கியதை இல்லாததனால், கவர்னர் ஆட்சி வந்தது. ரகஸ்யமாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் கனம் முதல் அமைச்சரிடம் அல்லது உந்துறை அமைச்சரிடம் அல்லது உணவு அமைச்சரிடம் சென்று, இந்த ஊரில் இன்னா சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு கொள்ளை அடிக்கிறான் என்று சொல்லி, அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையா? கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி தைரியமாகச் சொன்னார்கள், சரியோ தப்போ அது வேறு விஷயம், ஏதோ சமாசாரத்தைச் சொன்னார்கள். அம்மாதிரி யாராவது அமைச்சர்களிடம் இந்த இடத்தில் ஹோர்டு பண்ணிவைத்திருக்கிறார்கள், இந்த இடத்தில் கல்லைச் சேர்க்கிறார்கள். மண்ணைச் சேர்க்கிறார்கள் என்று விவரம் கொடுத்தார்களா? ஏதோ அப்படிச் குறிப்பிட்ட சமாசாரத்தைச் சொல்லி, அமைச்சர்கள் சுமமா இருந்து விட்டார்களா? ஏதோ புழுதியைக் கிளப்பி விடலாம் என்று செய்வது சரியாகாது. அதற்கு அர்த்தமே இல்லை. நண்பர் திரு. கலியாணசுந்தரம், இந்த மாதிரி சர்க்கார் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். நாங்கள் டெமாக்கரடிக் அடிப்படையில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். சுதந்திராக் கட்சி எல்லாவற்றையும் கட்டு அவிழ்த்து விட்டு விடவேண்டும் என்கிறார்கள். இவர்களுக்கு என்ன கொள்கை இருக்கிறது? சுதந்திராக் கட்சியோடு போக,

1-00
p.m.

4th August 1966] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

கம்ப்யூட்டோடு போக இவர்களுக்கு என்ன இருக்கிறது? டெமாக் ரடிக் சர்க்கார் என்றால், அபோசிஷன் இல்லாமல் இயங்கமுடியாது. டெமாக்ரஸி ஃபங்க்ஷன் பண்ண வேண்டும் என்றால், சரியான அபோசிஷன் வேண்டும். இங்கிலாந்தில், லேபர் பார்ட்டி இருக்கிறது; கன்சர்வேடிவ் பார்ட்டி இருக்கிறது. அவர்கள் "This is my scheme, this is my policy" இதை "carry out" செய்யவேண்டும் என்கிறார்கள். ஆட்டு மயிரை மட்டும் வீற்றுக் கொண்டிருந்தால், ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்ச் வந்துவிடுமா? அதைச் சர்க்கார் கொள்கையாகக் கொள்ள முடியுமா? ஆகவே, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவது என்றால், ஸப்ஸ்டான்ஷியலாகச் சொல்லுவதற்கு, என்ன செய்ய வேண்டும் என்று மாற்றலாகச் சொன்னால் பொதுமக்கள் புரிந்து கொள்ளுவார்கள். அப்படி ஒன்றையும் காணோமே. வெள்ளைக்காரன் இருந்த காலத்திலே, ஐஸ்டிஸ் பார்ட்டி இருந்தது. இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மூதாதையர் கட்சி, அந்தக் கட்சி அதிகாரத்தில் இருந்தது. வெள்ளைக்காரத் துரை இருந்தார்கள். நண்பர் திரு. குஞ்சன் நாடார் குறிப்பிட்டது போல, துரைகள் இருந்தார்கள். அவர்களை எதிர்த்து எங்களுக்கு ஓட்டுப் போட்டார்களா இல்லையா? அதிகாரத்திற்குப் பயந்து கொண்டா ஓட்டுப் போடாமல் இருந்தார்கள். ஆகவே, அதிகாரத்திற்குப் பயந்து கொண்டு யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். அந்த வித ட்ரெடிஷன் கூடையாது. அதிகாரத்தில் நீங்கள் இருந்தால் என்ன செய்வீர்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். கொள்கையற்ற நீங்கள் ஒழுங்காக எதைச் செய்வீர்கள்? நண்பர் திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் சொன்னது போல, நெஞ்சம் படைத்த முதல் அமைச்சருடைய சர்க்காருக்கு விரோதமாகச் செயல்படுவதன் மூலம் பெருத்த பிரயோசனம் அடைந்துவிட முடியாது என்று சொல்லி, என் வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கொண்டுவந்துள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, என் பேச்சைத் தொடங்குகிறேன். கடந்த 18 ஆண்டுக் காலமாகக் கலப்படப் பொருளாதாரத்தை ஆதரித்து, நாடு சீரடைந்து விட்டது, நாட்டின் நன்மையே முக்கியம், கட்சியின் நன்மையல்ல என்று பிரதமர் சொல்லிவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதுவே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு ஆதாரம் ஆகும். 13 ஆண்டுக் கால ஆட்சிக்குப் பிறகு நாட்டின் நிலைமை கெட்டு நாணய மதிப்பைக் குறைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வந்திருக்கிறது. இதைப் பகிரங்கமாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆட்சி செய்யலாயக்கற்றவர்கள் என்பதற்கு இந்த ஒரு ஆதாரமே போதும். கடன் அதிகமாக வாங்கவில்லை யென்றால், அதிகமாகக் கடன் கிடைக்கவில்லை. வெளிநாட்டவர்கள் முதலீடு செய்யப் பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே நாணயத்தின் மதிப்பை குறைக்கிறோம் என்கிறார்கள். அவ்விதம், நீங்கள் இல்லை, காங்கிரஸ் தலைமை இடம் எடுத்துக் கூறியதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாட்டுக்கு நாடு போய் பிச்சை எடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறீர்கள். தலைவர்

[திரு. செ. மாதவன்] [4th August 1966]

அவர்களே, நாட்டில் இத்தனையும் நடந்தபிறகு, ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரக்கூடாது என்கிறார்கள்.

எதிர்த் கட்சிக்குக் கொள்கையில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆறாம் கட்சி நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுத்த உறுதிகளை நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டது. 1967-ல் எதிர்க்கட்சி தன் நல்ல கொள்கைகளைக் கொண்டுவந்துவிடுமோ என்று ஆறாம் கட்சி நினைக்கின்றது. அவர்கள் மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டைத்தான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். எதிர்க்கட்சியை அடக்க வேண்டும், ஒடுக்க வேண்டும், மிதிக்க வேண்டும் என்பதே அவர்கள் கொள்கை, அதை நன்றாக, தான் மந்திரியாக இருந்த அனுபவத்தை வைத்து கனம் அங்கத்தினர் திரு. சிதம்பரநாத நாடார் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி, பாராட்டுத் தெரிவிக்கிறேன். அடித்து, மிதித்து, அடக்கு முறையால் ஒடுக்கலாம் என்று காங்கிரஸ் கட்சி நினைக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சிதம்பரநாத நாடார். அவர்களுக்கு நன்றி. நம்முடைய கனம் முதல் அமைச்சருடைய கொள்கை நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். டெல்லிக்குப் போனார்கள். அங்கே என்ன செய்தார்கள்? இன்றைக்கு இருக்கும் சட்டங்களெல்லாம் போதாது, வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் போட்ட சட்டங்கள், கிரிமினல் திருத்தச் சட்டம் முதலிய சட்டங்களெல்லாம் போதாது, பாதுகாப்புச் சட்டமும் போதாது. ஆகவே, புதிதாக, சட்டங்களை உருவாக்கவேண்டும், சென்னை மாநிலத்தில் நிறைவேற்ற எனக்கு அதிகாரம் தர வேண்டும் என்று கேட்ட அதிகார ஆசையை கனம் அங்கத்தினர் திரு. சிதம்பரநாத நாடார் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நன்றி. எதற்காக அந்த அதிகாரம் தேவை? எதிர்த் கட்சியை ஒடுக்கத்தானே? அல்லது மக்களுக்குத் துரோகம் செய்பவர்களைக் கண்டு பிடிக்கவா இந்த அதிகாரம் பயன்படும்? அப்படிக்கேட்டிருந்தால் சந்தோஷமாகக் கொடுக்கலாம். கள்ள மார்க் கெட்டுக்காரர்களை முச்சந்தியில் நிறுத்திக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்களா அந்தச் சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு? நம் அமைச்சரிடம் அரிசி விலை ஏறிவிட்டது, இட்டிலி விலையை ஓட்டலில் ஏற்றிவிட்டார்கள் என்றால், என்ன சொல்லுகிறார்கள்? நான் கடை திறப்பேன் என்கிறார்கள். அரிசி எதற்கு, வாழைப் பழத்தில் சத்து இருக்கிறது என்று நிபுணர் சொன்னார் என்கிறார்கள். எந்தப்பொருளின் விலையை இவர்களால் குறைக்க முடிந்தது? அமைச்சர் வியாபாரிகள் தலைமையில் பேசுகிறார்கள்.

வியாபாரிகள் சங்கத் தலைவர் என்ன சொல்லுகிறார்? முதல் அமைச்சரை வைத்துக் கொண்டே சொல்லுகிறார், தேர்தல் வருகிறது, தேர்தலிலே நாங்கள் ஈடுபடுவோம், மக்களுடைய ஆதரவு பெறுவோம் என்கிறார். அவருக்கு முதல் அமைச்சர் என்ன பரிசு கொடுக்கிறார்? ஒரு நினைவு மலர் பரிசு கொடுக்கிறார். பதுக்கல் காரர்களைச் சொன்னால், மார்க்ஸிஸ்ட் சர்ப்ளஸ் என்கிறார்கள். வினியோக முறையால்தான் நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் என்கிறார்கள். இந்த வியாபாரிகள் சங்கத்திற்கு முதல் அமைச்சர் நினைவு

4th August 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

மலர் பரிசு கொடுக்கிறார். யார் பதுக்கல் செய்கிறார்கள், யார் தவறு செய்கிறார்கள் என்று கண்டு பிடித்துத் தண்டனை கொடுக்க மனமே வரவில்லை. சென்னை அரசாங்கம்தான் ஊழல் இல்லாத அரசாங்கம் என்று பாராட்டுப் பெற்றதாக இங்கே சொன்னார்கள் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய முக்கிய தலைவர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள், “சென்னை அரசாங்கமும் ஊழல் நிறைந்த அரசாங்கம்தான்” என்று

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நேரில் பார்த்துப் பேசிக் கொண்டாரா? ‘ஊழல் நிறைந்த அரசாங்கம் சென்னை’ என்று திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் சொன்னார் என்றால், அது எப்படிக் கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியும்? கனம் அங்கத்தினர் பொறுப்போடு சொல்லுகிறாரா? பொறுப்போடு இதைச் சொல்லுவதாகச் சொன்னால், அதற்குமேலே நான் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களுக்கு எழுதி விவரம் தெரிந்துகொள்ளுவேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னதை மறுபடியும் திருப்பிச் சொல்லவேண்டும் என்று நான் அவரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. செ. மாதவன் : பொறுப்போடுதான் நான் சொல்லுகிறேன். எங்களுடைய நாவலர் அவர்கள் சந்தித்துப் பேசியதற்குப் பின்னால், இந்த ஆட்சி குறைபாடுள்ளது என்று எடுத்துச் சொல்லியதற்குப் பின்னால்தான் சொல்லியிருக்கிறார்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : “சென்னை அரசாங்கம் ஊழல் நிறைந்த அரசாங்கம்” என்று கனம் நாவலர் அவர்களிடமோ அல்லது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களிடமோ அல்லது வேறு யாரிடமோ சென்னையில் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று இப்பொழுது மீண்டும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதை அவர்கள் பொறுப்போடு சொல்வதாகச் சொன்னால், நான் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களையே கேட்க முடியும். திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவ்வாறு சொன்னதாகக் கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார். அவ்வாறு சொன்னதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் பேசவேண்டும் என்றால், இன்னொரு பெரியவருடைய பெயரை இப்படி உபயோகித்துப் பேசுவது நேர்மையில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களைப் பத்திரிகை நிருபர்கள் கண்டு, “மற்ற மாநிலங்களிலிட இந்த மாநில நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறுகிறது என்று கூறுகிறார்களே, தங்களுடைய கருத்து என்ன?” என்று கேட்ட போது, “என்னிடத்தில் பல தரப்புகளிலிருந்து வந்து கூறப்பட்டிருக்கிற சாட்சியங்களிலிருந்து, இது குறைபாடே அற்ற அரசாங்கம் என்று சொல்லுவதற்கில்லை, இங்கும் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன” என்ற கருத்தைத் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் வெளியிட்டதாகச் செய்தித் தாள்களில் வந்திருக்கின்றன.

[4th August 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : “ஊழல் நிறைந்த அரசாங்கம்” என்று அவர் எங்கே சொன்னார்கள்?

திரு. செ. மாதவன் : “ஊழல்கள்” என்பதற்குப் பதிலாகக் “குறைபாடுகள்” என்று ஒத்துக்கொண்டால் சரி.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : “ஊழல் நிறைந்த அரசாங்கம்” என்று திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் சொன்னதாகக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைத் தான் நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். அவ்வாறு அவர் சொன்னதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்பொழுதும் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அதை ஊர்ஜிதப்படுத்தவில்லை.

திரு. செ. மாதவன் : “குறைபாடுள்ள அரசாங்கம்” என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டால், அதற்காக நன்றி. இது குறைபாடுள்ள அரசாங்கம், ஆகவே, பதவியில் இருப்பதற்கு லாயக்கற்றது என்றுதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பேசத் தெரியாமல் பேசுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. இது வெட்கப்பட வேண்டிய விஷயம். முதலிலே, குற்றச்சாட்டு என்று சொல்லுவது. பெரியவருடைய வார்த்தையாகச் சொல்லுவது. அதற்குப் பிறகு ஏதாவது சொல்லுவது. “ஊழல்” என்று சொல்லுவது. “திறமையற்றது” என்று சொல்லுவது. இப்படி ஏதாவது சொல்லிக்கொண்டே போனால் என்ன அர்த்தம்? கனம் அங்கத்தினர் பெரிய வழக்கறிஞர் ரொம்பத் திறமையானவர் என்று நினைத்தேன். இப்பொழுது திறமை தெரிந்துவிட்டது.

திரு. செ. மாதவன் : “ஊழல் நிறைந்த அரசாங்கம்” என்ற குற்றச்சாட்டை ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும், திரு. மொரார்ஜி தேசாய் குறிப்பிட்டபடி “குறைபாடுள்ள அரசாங்கம்” என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்களா? அப்படிப்பட்ட குறைபாடுள்ள ஆட்சியை நீக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு.

நாணய மாற்றுக் குறைப்பைப்பற்றி இங்கே பேசினார்கள். சென்ற பட்ஜெட் தொடர்க் கூட்டத்திலும், அதற்கு முன்னால் நடைபெற்ற கூட்டத்திலும், நாணயத்தின் மாற்றுக் குறைந்து விட்டது, ரூபாயின் மதிப்புக் குறைந்துவிட்டது என்று இங்கே கருத்துச் சொல்லும்போது, முதல் அமைச்சர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் சிரித்தார்கள். அன்றைக்குச் சிரித்த சிரிப்பு இன்றைக்கு என்ன ஆனது? தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அதே கருத்தில் இருக்கிறார்கள். நாணயத்தின் மதிப்பைக் குறைத்தது சரியல்ல என்கிறார். ஆனால், அதற்கு முரணாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நாணய மதிப்பைக் குறைத்தது சரி என்று சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அன்று சிரித்தார்கள்; மறுத்தார்கள். நாணய மதிப்பு இன்று நாட்டில் குறையவில்லையா? ஏன் அப்படிப்பட்ட குழப்பம் ஏற்படுகிறது இந்த நாட்டில் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

4th August 1966]

[திரு. செ. மாதவன்]

கள்ளச் சந்தை வியாபாரத்தைத் தடுக்க இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது? கள்ளச் சந்தை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இருக்கிறது என்றால், என்ன விடை அளித்தார்கள்? இதை நன்றாக விளக்கவில்லை. சட்டத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்ததுதான் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய லட்சணம். தனிப்பட்ட அரசியல் கட்சிக்காகத் தனிப்பட்ட அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்த சில பேர்களுக்காக இந்த நாட்டினுடைய அரசாங்கம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே, இது ஊழல் நிறைந்த அரசாங்கம் என்பது என்னுடைய அடுத்த குற்றச்சாட்டு ஆகும்.

மெட்ராஸ் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிலே இந்த அமைச்சரவை தலையிடவில்லையா? இங்கே கேட்ட கேள்விக்கு ஒரு சமயம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, “நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம், வழக்குப் போட்டிருக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். எத்தனை ஆண்டுக் காலம் ஆனது? இதுவரை அந்த வழக்கு என்ன ஆனது? மெட்ராஸ் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனின் மிக மிக முக்கிய அதிகாரி வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார். அவர் மீது இதுவரை எந்த வழக்கும் போடவில்லை? யாருடைய தலையீட்டினால் வழக்குப் போடவில்லை? இதற்குச் சட்ட மன்றத்திலேயே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை: “ஊழல் இருக்கிறது, நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்” என்று ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்பே சொல்லப்பட்டது. இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்காததற்கு யார் பொறுப்பு? ஊழல் நடைபெறவில்லையா? ரிட்டன் டெஸ்ட்டில் 92-வது ராங்க்கில் இருந்த ஒருவரை ‘ஓரல் டெஸ்ட்டில் 3-வது ராங்க்கில் வைத்து, டெபுடி கலெக்டர் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். மறுக்க முடியுமா? மறுக்க வேண்டுமானால், அந்த லிஸ்டை மேசையின் மீது கொண்டுவந்து வைக்க முடியுமா? அதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயாரா? பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிலே எவ்வளவு பெரிய ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது? ஒரு செக்ரடரி சஸ்பெண்டு பண்ணப்பட்டார். அவர் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? ஒரு இலாகாவினுடைய சூபரின்டென்டென்ட் சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டார். மீண்டும் வேலைக்குச் சேர்க்கப்பட்டார். அவர் மீது என்ன வழக்குப் போடப்பட்டது? இங்கே ஆட்சியிலே உள்ளவர்கள் அங்கே தலையிடுகிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன். ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக ஒரு சட்டத்தையே மாற்றியமைக்க மெட்ராஸ் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் முன் வந்தது. 50 சத விதிகம் வந்தால்தான் இன்டர்வ்யூவுக்கு வரலாம் என்று இருந்ததை 42 சதவிதிகம் என்று குறைத்து இருக்கிறார்கள். எப்படிச் சட்டம் திடீர் திடீர் என்று மாறுகிறது? யாருக்கோ வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக ரிட்டன் டெஸ்ட் பேப்பரை யார் திருத்துகிறார்களோ அவர்களிடத்தில் சொல்லி மார்க் அதிகமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையிலே என்று மறுக்கவேண்டுமானால், அத்தனை லிஸ்டைக் கொண்டுவருங்கள். ரிட்டன் டெஸ்ட்டில் மார்க் குறைவு என்பதற்காக ஓரல் டெஸ்ட்டில் மார்க் கொடுக்க முடியுமா? இதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டாமா? ஆட்சிதானே

[திரு. செ. மாதவன்] [4th August 1966]

பொறுப்பு? யாரோ அதிகாரி செய்துவிடுகிறார் என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ளுவதற்கில்லை, முழுக்க முழுக்க இந்த ஆட்சி தான் பொறுப்பு என்பதை நான் எடுத்துக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன்.

நகராட்சிக் கலைப்பைப்பற்றி எடுத்துக்கொள்வோம். மாநகராட்சிச் சட்டம், மாவட்ட நகராட்சிச் சட்டம் ஆகியவை இருக்கின்றன. அந்தச் சட்டங்களில் 'ஸுபர்ஸ்டி' செய்வதற்கு முன்னால் கடைப் பிடிக்க வேண்டிய முறைகள் பற்றி எத்தனையோ ப்ரொவிஷன்ஸ் இருக்கின்றன. அந்த ப்ரொவிஷன்களை இந்த சர்க்கார் பயன்படுத்தியிருக்கிறதா? திருத்துவதற்கு உரிமை உண்டு. திருத்துவதற்கு முயன்றதா? "கூட்டம் போடவில்லை, ஆகவே கலைக்கின்றோம்" என்று சொல்லலாமா? ஒரு பொறுப்புள்ள சர்க்கார், ஜனநாயக ஆட்சியை விரும்பும் சர்க்கார் ஜனநாயக முறைக்கு முரணாகப் போகலாமா? சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தினார்களா? சாதாரணமாக, கூட்டம் போடவில்லை என்றால், அதற்குக் கலைப்பது தானே நடவடிக்கை? தூத்துக்குடி நகராட்சியிலே குழப்பம் நடந்தது. மோசடி செய்து விட்டு, இரண்டு நீதி மன்றங்களிலும் குற்றவாளி என்று நிரூபிக்கப்பட்டு, ஓராண்டு தண்டனை கூடப் பெற்ற ஒருவர் ரெவினியூ அமைச்சர் பக்கத்தில் உலாத்துகிறார்; உள்துறை அமைச்சருடைய காரில் சுற்றுவா வருகிறார். அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் கலைக்கப்படவில்லை. ஏதோ சில பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கலைக்கப்படவில்லையா? என்று கேட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன? ஏருமைப்பட்டியில் காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளேயே மோதல். இரு காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்குள்ளேயே மோதல். எந்தக் காங்கிரஸ்காரருக்கு இந்த அமைச்சரவையில் செல்வாக்கு இருக்கிறதோ அவர் அதைக் கலைக்கச் செய்தார். ஜனநாயக முறைப்படி கலைக்கவில்லை. மதுரை நகராட்சியில் நடந்ததென்ன?" சொந்த புத்தியும் கிடையாது, சொல் புத்தியும் கிடையாது" என்று அம்மையார் கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். யாருக்குச் சொந்த புத்தி கிடையாது? நெல்லை மாநகராட்சி அங்கத்தினர்களுக்கா? மதுரை நகராட்சியில் செருப்பு வீசி விளையாடிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களுக்கா? பெண் அங்கத்தினர் என்பதால் மறந்துவிட்டார் என்று நம்புகிறேன். நடக்கவில்லையா? தூத்துக்குடி நகராட்சியில் அத்தனை பேர்களும் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஆளுகைக்கு உட்பட்டவர்கள். அங்கே என்ன நடந்தது? செயலற்ற நன்மை அங்கே உருவாகவில்லையா? அது ஏன் கலைக்கப்படவில்லை? அதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது இந்த அரசு? ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் நெல்லையில் இருக்கிறார், அவருடைய விருப்பு வெறுப்பு ஒருகால் அதற்குக் காரணம் என்று சொல்ல முடியும் அல்லவா? சேலம் நகர சபையைப்பற்றி ஒரு ரிபோர்ட் வந்தது, முதலமைச்சருக்கு, அதிலும் பல குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லுகிறார்கள். நெல்லை நகராட்சி எந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்காகக் கலைக்கப்பட்டதோ, அதே குற்றச்சாட்டுகளை சேலம் நகராட்சியைப்

4th August 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

பொருத்தும் கூறியிருக்கிறார்கள். சேலம் நகராட்சியைப் பொறுத்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப் பயப்படுகிறார்கள் என்பதுதான் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு ஆகும்.

பாளையங்கோட்டை நகரசபையில் யார் ஊழல் செய்தது? தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவருடைய பெயர் அங்கேயுள்ள ஆடிட் ரிபோர்ட்டில் வருகிறது. மறுக்க முடிந்ததா? அங்கே நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா?

இன்னொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுடைய ரிகார்டுகளைச் சரி செய்தார்கள். கலெக்ட்டருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப் பட்டது. அது இராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில். அது அப்படியே இருக்கிறது. இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா?

காளையார்கோயில் யூனியனில் கூட்டங்கள் நடக்கவில்லை. ஸ்தம்பித்துப் போய்விட்டது. ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் இருக்கிறார், ஆகவே நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை. ஏன் இந்த நிலைமை? இந்தப் பாகுபாட்டு நிலைமையைத் தான் நாங்கள் கண்டிக்கிறோம். ஆகவே, அதிகாரத்தை சொந்தக் கட்சி நலன்களுக்காக துஷ்பிரயோகம் செய்கிறது. இங்கேயுள்ள எதிர்க்கட்சிகளை ஒடுக்குகிறது இந்த ஆட்சி, இந்த ஆட்சியை நடத்தும் கனம் பக்தவத்சலம் மீது நம்பிக்கை இல்லை, நம்பிக்கை இல்லை என்று கூறி அமர்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை நான் எதிர்க்கிறேன். சென்ற தடவை 1964-ம் வருஷத்திலே நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் வந்தது. எதிர்க்கட்சியினர் முக்கியமாகச் சுட்டிக்காட்டிய விஷயங்களில், உணவுப் பொருள்களுக்காக க்யூ வரிசையில் நின்று கஷ்டப் படவேண்டிய நிலைமையைத்தான் முழுக்க முழுக்க அவர்களுடைய பேச்சிலே கேட்க முடிந்தது. இன்னும் அத்தகைய க்யூ வரிசைக்குப் பதில் லட்சக்கணக்கான குழந்தைகள் பள்ளி அட்மிஷனுக்கும் மதிய உணவு பெறும் வரிசையையும்தான் பார்க்கிறோம். சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் மீமான் சா. கணேசன் அவர்கள் சென்ற முறை பேசியபோது நம்முடைய முதல் அமைச்சருக்கும் மந்திரி சபைக்கும் ஒரு நல்ல அத்தாட்சி கொடுத்திருக்கிறார். நாகரிகமாகவும், பண்பாட்டுடனும் எதிர்க் கட்சியினரிடத்தில் சுமுகமான முறையில் நடந்துகொள்ளக்கூடியவர் என்ற நற்சாட்சிப் பத்திரத்தை சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். இன்றையதினம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்திற்கு அதெல்லாம் புறம்பானதா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். கிரியும் பார்ப்பும் போல, புலியும் ஆடும் போல, கொள்ளை வித்தியாசம் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் கூட, ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு குழப்ப நிலையை உண்டாக்க வேண்டும்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [4th August 1966]

என்பதைத் தவிர, இதற்கு அடிப்படையாக வேறு என்ன காரணம் இருக்க முடியும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உற்சாக மிகுதியாலோ என்னவோ ஒன்று தெரிவித்தார்கள். முன்பு கேரளத்தை ஆட்சி செய்த திரு. நம்பூதிரிபாத் அவர்களுடைய ஆட்சியே கூட விரும்பத்தக்கது என்ற முறையிலே சாக்கோடு சாக்காகச் சொல்லிவிட்டார்கள். அவருடைய பெரும் தலைவர், “கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியானது இந்தத் தேசத்தின் முதல் எதிரி” என்று சுட்டிய உபதேசத்தை அவர் அறவே மறந்துவிட்டார் என்றே நான் நினைக்கிறேன். இன்றையதினம் தைரியமாக நம்பூதிரிபாத் அவர்கள் தலைமையில் ராஜ்ய அரசாங்கம் அமைய வேண்டும் என்று சுதந்திராக் கட்சியின் சார்பாக இந்த மன்றத்தில் அவர் தெளிவாகச் சொல்வதற்குத் தைரியம் இருக்கிறதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அத்தகைய அளவிற்கு அன்றைய தினம் 1964-ம் ஆண்டிலே மற்ற பண்டங்களின் விலையைவிட உணவுப் பண்டங்களின் விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதாகச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஆனால் இன்றைக்குச் சுட்டிக்காட்டப்படுவது கடந்த மூன்று மாத காலத்திற்குள் மற்ற பண்டங்களின் விலையேற்றத்தை விட உணவுப் பண்டங்களின் விலையேற்றம் குறைவாக இருக்கிறது என்பதுதான். இதில் இருந்து என்ன தெரிகிறது? நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு தகுந்த மாதிரி தான் பொருள்களின் விலையேற்றமும் இருக்கும். இதை மற்ற முன்னேற்றம் அடைந்த நாடுகளில் உள்ள விலையேற்றத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். மற்ற எல்லா முன்னேற்றம் அடைந்த நாடுகளிலுமே விலையேறித்தான் இருக்கிறது. ஆயினும் இங்கே சர்வ ஜாக்காதையாக அரசாங்கம் நடந்துகொண்டு வருகிற காரணத்தினால்தான் உணவுப் பண்டங்களின் விலை ஏறாதவாறு ஓரளவு தடுத்து நிறுத்தி வைக்க முடிந்திருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இயற்கையை மனிதன் தன்னுடைய ஆற்றலினாலே முற்றிலும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இயற்கை மனிதனை வெற்றி கொள்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு லட்சம் ஏக்கராவுக்கு மேல் பருவ மழை பொய்த்த காரணத்தினால் விளைவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இயற்கையும் நம்மைச் சோதிக்கின்றது. இத்தகைய நிலைமை ராஜ்யம் முழுமைக்கும், தேச முழுமைக்குமே பொதுவானது. கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் இங்கே இருக்கிறார். விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் அற்புத சாதனையினால் சந்திரனையே எட்டிப் பிடித்து விட்டோம் என்கிற ருஷ்ய நாட்டிலேயே இன்றைக்கு உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அவர்களுடைய நாட்டுக்கு ஓர் ஆண்டுக்கான உணவுத் தேவை 12 கோடி டன். இன்றைய வரை நாற்பது, ஐம்பது ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வளர்ச்சிப் பாதையில் முன்னேறி வருகிற அவர்களால் தங்களுடைய நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்து கொள்ளக் கூடியது 9 கோடி டன் தான். பாக்கியுள்ள 3 கோடி டன்னை அவர்கள் கனடா போன்ற இதர நாடுகளிடம் கையேந்தித்தான் பெறவேண்டியதாக இருக்கிறது. பிற நாட்டில்

4th August 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

இருந்து பெற்றுக்கொண்டு போய்த்தான் தங்கள் நாட்டு மக்களுடைய பசியைப் போக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. தாது வருஷப் பஞ்சத்தைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். பெங்கால் பாமின் நம்முடைய நினைவைவிட்டு அகன்று இருக்காது. ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு மனிதன் கூடப் பஞ்சத்தால் இறந்துபடாது காப்பாற்ற இந்த ராஜ்ய அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கமும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்காகப் பெருமையோடு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய கஷ்டத்தை மிகத் தைரியமாகச் சமாளித்து, நம்முடைய வரட்சி கரமான நிலைமையைச் சமாளித்திருக்கிறோம்.

அடுத்து, நகரசபைகளைக் கலைத்திருப்பதுபற்றிச் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், குறிப்பாக கனம் மாதவன் போன்றவர்கள் எல்லோரும், திருநெல்வேலி நகரசபையைக் கலைத்தது தவறு என்பதாகக் குறிப்பிட்டவிலை. அங்கே ஒழுங்கினம் இல்லை என்பதாக வாதாடவில்லை. அதுபோல இன்னும் பல நகரசபைகளிலும் ஒழுங்கினங்கள் இருக்கின்றனவே, அவற்றை எல்லாம் ஏன் கலைக்கவில்லை என்பதாகத்தான் கேட்டார்கள். அதுபோல ஒழுங்குக் குறைவாக உள்ள நகரசபைகளை ஏன் விட்டுவிட்டீர்கள் என்று கேட்டார்கள். “நாங்கள் தவறாக நடந்துகொள்ளவில்லை. பொறுப்பற்ற ஒழுங்கினங்கள் எதுவும் அங்கே நடைபெறவில்லை. எதற்காக அதைக் கலைத்தீர்கள்?” என்று கேட்க யாருக்கேனும் தைரியம் இருந்ததா என்று கேட்கிறேன். திருநெல்வேலி நகரசபையைக் கலைத்ததைப் பழித்தவர்கள் கூட, சேலத்திலே ஊழல் இல்லையா, காளையார் கோயிலில் ஊழல் இல்லையா, பாளையங்கோட்டையில் ஊழல் இல்லையா, அவை எல்லாவற்றையும் கலைத்தீர்களா என்றுதான் கேட்கிறார்கள். ஊழல் மலிந்து கிடக்கும் நகரசபைகளில் சென்னை கார்ப்பரேஷனும் விலக்கல்ல. நாளைய தினம் அவற்றைக் கலைக்கும் நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டாலும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஊழல் மலிந்துள்ள வேறு சில நகரசபைகள் கலைக்கப்படாமல் இருப்பதன் காரணமாக, ஊழல் மலிந்து கிடந்த ஒரு நகரசபையைக் கலைத்தது தவறாக ஆகிவிடாது. இப்படி ஒரு நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து மிரட்டலாம் என்று எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் நினைக்கலாம். ஊழல் மலிந்து கிடக்கும் மற்ற நகரசபைகளைக் கலைக்கக்கூடாது என்பதற்காக இப்படி மிரட்டுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. இந்த மிரட்டல்களுக்கு அரசாங்கம் அஞ்சாது. தொழில் கல்லூரி அட்மிஷன்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் எதிர்தரப்பில் உள்ள தலைவர்கள் உட்பட எல்லோரையும் கேட்கிறேன். அவர்கள் தங்கள் மனச்சாட்சியைத் தொட்டுச் சொல்லட்டும். அவர்கள் கல்லூரி அட்மிஷன் சம்பந்தமாக யாருக்குமே சிபார்சுக்குப் போகவில்லை என்று சொல்ல முடியுமா? தங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் யாருக்குமே யாரையுமே அணுகவில்லை என்று உறுதியோடு சொல்லத் தயாராய் இருக்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் அரசாங்கம் மாணவர்கள் எந்த எந்த முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [4th August 1966]

படவேண்டும் என்பதற்கு திட்டவட்டமான கொள்கையையே வகுத்திருக்கிறது. மார்க் மட்டும் அல்ல, எடை, உயரம் மற்ற தகுதிகள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் பார்த்துத் தேர்ந்தெடுக்க வழி வகை வைத்திருக்கிறது. இந்த முறையிலும் ஊழல் நடைபெறுகிறது என்றால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் கேட்கிறேன். இனி எதிர்காலத்தில் மார்க் ஒன்றை மட்டும் பார்த்து செலெக்ஷன் கொடுத்தால் போதும் என்றால் சொல்லட்டும். மார்க்குகளை மட்டும் பார்த்து அட்மிஷன் கொடுப்பதற்கு 3 கிளார்க்குகள் இருந்தால் போதும். அட்மிஷன் இந்த முறையில் இருந்தால் போதும் என்று சுட்டிக்காட்ட அவர்கள் தயாரா?

மொழிப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டால் இந்தி அவசியம் இல்லை என்பதாகத் தி.மு.க.-வினர் சொல்லுகின்றனர். சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் தி.மு.க.-வுடன் சேர்ந்து நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்திற்குத் துணை நிற்பவர். இன்றைய தினம் சுதந்திராக் கட்சியின் பெருந்தலைவராக இருக்கக் கூடியவர் நாளைக்கே வெளியில் அதுபோல் அறிவிப்பாரா? சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் இங்கே குறிப்பிட்ட கருத்தை வெளியில் அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களே ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருப்பார்களா என்று கேட்கிறேன். குண்டுச்சட்டியில் குதிரை ஓட்டுவது போல எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம் என்பது சரியல்ல. காலத் திற்குக் காலம் ஒரு கொள்கை, இடத்திற்கு இடம் ஒரு கொள்கை என்றால் எந்தக் கொள்கையை அவர்கள் உறுதியாக நம்புகிறார்கள் என்று அறிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இடம் மாறுபடுகிற போது கொள்கை மாறுபடுகிறது. நேரம் மாறுபடுகிறபோது கொள்கை மாறுபடுகிறது. இந்தப் போக்கு நாட்டிற்கே நல்ல தல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தியைப் பொருத்த வரையில் எந்த விதமான இடைஞ்சலும் இல்லை. சட்டம் வருவதற்கு முன்பே இந்தியும், ஆங்கிலமும் இணைப்பு மொழியாகத் தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. சட்டமாக வருவதற்கு தாமதங்கள் இருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். இந்தி பேசாத பகுதியில் உள்ள மக்கள் விரும்புகிற வரை ஆங்கிலமும் இணைப்பு மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்தும். தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்குத் தகுந்த வாய்ப்பு அளிக்கவில்லையா? ஏன் அளிக்கவில்லை? இன்றைக்கு ஏராளமான குழந்தைகள் தமிழையே தங்கள் பயிற்சி மொழியாகக் கல்லூரி களிலே எடுத்துக் கொண்டிருப்பதற்கு அரசாங்கத்தின் கொள்கை தான் காரணம். நமது அரசாங்கத்தின் திறனுக்கு இதோ ஒரு எடுத்துக்காட்டு. சென்ற வருஷம் மழை குறைவு ஏற்பட்டது. ஐம்பது சதவிகிதம் மழை குறைவு. தண்ணீர்க் கட்டம் ஏற்பட்டது. இருந்தும் விளைவுக் குறைவை 10 சதவிகித அளவுக்கே மிக சாதாரணமாக, புத்திசாலித்தனமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டும்.

4th August 1966]

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, தாங்கள் எனக்குப் பேச பத்து நிமிஷம் தருவதாகச் சொன்னீர்கள். நான் முன்பே பத்து நிமிஷம் வேண்டும் என்று கேட்டேன்.

MR. SPEAKER : The House will sit for another ten minutes. The hon. Member can speak for ten minutes.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : தாங்க்பூ சார். இன்றையதினம் மதிப்பிற்குரிய திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் எட்டு காரணங்கள் சொல்லி இந்த மந்திரி சபை மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொன்னார்கள். எட்டு காரணங்கள் வேண்டியது இல்லை. ஒரே ஒரு காரணம் போதுமானது. 'வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும், இங்கு வாழும் மனிதர்க்கு எல்லாம்'. இது ஒன்றுதான் அடிப்படைக் கொள்கை. இங்கு வாழும் மனிதர்களுக்கு எல்லாம் சோறு இருக்கிறதா என்று இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்கிறேன். மனச்சாட்சிப்படி சொல்லட்டும். மூன்று மாதங்களுக்கு வேண்டிய உணவு கையில் இருக்கிறதா? இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள நகரப் பகுதி மக்களுக்கும் உணவு அளிக்கக் கையில் போதுமான ஸ்டாக் இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். உண்மையில் கிடையாது.

எண்ணைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு நாட்டின் நிலைமை தெரியும். இன்றுள்ள நிலையில் இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள் கிராமங்களின் நிலை என்ன ஆகப்போகிறது என்றே தெரியவில்லை. குறுவை எப்போது வரப்போகிறதோ, எவ்வளவு வரப்போகிறதோ? சில நாட்களுக்கு முன் தான் காவேரியிலேயே தண்ணீர் வந்திருக்கிறது. உண்மையில் இன்றைய தினம் கிராமப் பகுதிகள் ஒரு பயங்கரமான நிலையை எதிர்நோக்கி இருக்கின்றன. நகரப் பகுதியில் உள்ள ஜனங்களுக்கே குறிப்பிட்ட அளவு அரிசி கொடுக்க கையில் ஸ்டாக் இல்லை என்பதாக சிவில் சப்ளைஸ் கமிஷனர் அறிவிக்கிறார். உடனே இரண்டு நாள் கழித்து போதுமான தானியம் இருக்கிறது என்கிறார். உண்மை நிலை என்ன என்றே புரியவில்லை. அழுத்தந்திருத்தமாக நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள மக்களுக்கு வரும் மாதங்களில் உணவு தானியம் அளிப்பது என்றால் கையில் போதுமான ஸ்டாக் இருக்கிறதா? நகரப் பகுதிகள் மட்டும் அல்ல, கிராமப் பகுதிகளில் உள்ளவர்களுக்கும் குடும்பக் கார்டு அடிப்படையில் அரிசி கொடுக்கத் திட்டவட்டமான ஏற்பாடுகள் ஏதேனும் இந்த அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறதா? கிராமப்பகுதியில் இன்றைய தினமே அரிசி கிடையாது. அதிகாரிகளைப் போய்க் கேட்டால் அதிகாரிகள் என்ன சொல்கிறார்கள்? 'சர்க்காரிடத்தில் போய்ச் சொல்லுங்கள். அவர்கள் தானியம் கொடுத்தால் நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் நாங்கள் விநியோகிக்கிறோம் என்கிறார்கள்.

நாங்கள் அப்பொழுதே சொன்னோம். கிராம மக்களுடைய தேவையை விட்டுவிட்டுக் கொள்முதல் செய்யுங்கள் என்பதாக. அப்போது கிராமத்தில் கொஞ்சம் கூடத் தானியம் தங்காதவாறு கொள்முதல் செய்துவிட்டார்கள். சென்ற ஆண்டும் விளைச்சல் கிடையாது. அதற்குப் பின்னாலும் விளைவு கிடையாது. உணவுப்

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [4th August 1966]

1-30
P.m.

பொருள்களுக்கு அங்கே எந்தவிதமான வழியும் கிடையாது. மாட்டுத் தீவனத்திற்குக் கூட வழியில்லை. நகர்ப்புறங்களில் கட்டாய ரேஷன் அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது. குடும்பக் காட்டு வைத்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கிராமப் பகுதிகளுக்கு எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப்போகிறார்கள்? வந்த பஞ்சம் மீண்டும் வந்தே தீரும், அப்படி வரவேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? ஆகவே, இந்த நேரத்தில் நீங்கள் சரியான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டால் நாட்டிலே பஞ்சம் வந்தே தீரும், மக்கள் பட்டினியால் சாகத்தான் சாவார்கள். நான் இப்படியெல்லாம் சொல்வது ஸ்டண்ட் அல்ல, ஸ்டண்ட் செய்துதான் நான் மக்களிடத்திலே வோட்டு வாங்க வேண்டும் என்பதில்லை, அந்தத் தேவையே இல்லை, நான் ஒழுங்காக வேலை செய்தால் அவர்கள் எனக்கு வோட்டுக் கொடுப்பார்கள். இந்த ஆட்சி கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகளாக ஆட்சி செலுத்தியும்கூட,

“கஞ்சி குடிப்பதற்கில்லார், அதன் காரணங்கள் இவையென்னும் அறிவுமில்லார், பஞ்சமோ பஞ்சமென்றே நிதம் பரதவித்தே உயிர் துடிதுடித்தே”

என்ற மாதிரி மக்கள் கஷ்டப்படுகின்ற நிலைமைதான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. மக்கள் பொறுமையாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே மக்கள் திரண்டெழுந்து உங்களை எதிர்க்க ஆரம்பித்தால் நீங்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த தடவை டி.எம்.கே. வரலாம், வராமல் போகலாம். நான் அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை, ஆனால் காங்கிரஸ் மீண்டும் வந்து விட்டால், இதே கொடுங்கோல் ஆட்சி மீண்டும் வந்தால் இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகம் இருக்குமா, இருக்காதா என்று சொல்ல முடியாது. அந்த அளவுக்கு ஒரு பயங்கரமான நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். அமைச்சர்களுடைய பெருந்தன்மையைப்பற்றி நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே இருக்கின்ற உணவு அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு விவசாயி ஸ்டே கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு மூன்று தடவைகள், ஒரு தடவைக்கு 50 ரூபாய் வீதம், 50, 100, 150 என்று மூன்று தடவைகள் செலவு செய்து அமைச்சரைப் பார்த்துக் கேட்டும்கூட, அவருக்கு எந்த விதமான பதிலும் கிடையாது. நாட்டு மக்களிடத்திலே போய், கண்ணியம் கிடையாது, கட்டுப்பாடு கிடையாது என்று சொல்கிறீர்கள், ஆனால் நீங்கள் எப்படியிருக்கிறீர்கள். எங்கே கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, கலாச்சாரம் எல்லாம்? நீங்கள்தான் எல்லாவற்றையும் நாசமாக்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். எனக்கு ஒரு தகவல் வந்தது. ஒரு பத்து வயதுப் பையன், ஒரு பெண்ணுக்கு காதல் கடிதம் எழுதியிருக்கிறான் என்று. இப்படியா நிலைமை இருப்பது? மருத்துவக் கல்லூரி, எஞ்ஜினியரிங் கல்லூரி பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள்.

4th August 1966] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

அவர்கள் படித்துவிட்டு வந்தால் உடனே உங்களால் வேலை கொடுக்க முடியுமா? உண்மையிலேயே உங்களுக்கெல்லாம் தேசபக்தி என்பது கிடையாது. உங்களுடத்திலே. . . .

கனம் சபாநாயகர்: 'உங்களுக்கு' என்ற வார்த்தையை அவர்களுக்கு என்று திருத்திச் சொல்லுங்கள். எப்பொழுதும் அப்படியே சொல்லுகிறீர்கள். இனிமேல் நான் ஒவ்வொரு தடவையும் பார்த்து இதைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம்: உங்களுக்கு நான் ஒன்று கடைசியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: இன்னும் 'உங்களுக்கு' என்றே சொல்லுகின்றீர்களே.

திரு. க. ர. நல்லசிவம்: ஆகவே, அமைச்சர்கள் இந்தப் போக்கிலே போய்க்கொண்டிருந்தால் இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகம் நிற்காது, அராஜகம்தான் வரும். உணவுத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் முன்னால் வேறு அமைச்சர் இருந்தபோதாவது நிலைமை ஒரு மாநிரியாக வந்தது. ஆனால் அந்த அமைச்சர் மாறி இப்பொழுது வேறு அமைச்சர் வந்த பிறகு உணவு நிலைமை மோசமாகிவிட்டது. இந்த உணவு அமைச்சர் உடனே ராஜினாமாச் செய்யவேண்டும். பஞ்சத்தைப் தீர்க்க முடியாத சர்க்கார், நாட்டு மக்களுக்குச் சோறு போட முடியாத சர்க்கார், மக்கள் வயிற்றுக்குச் சோறு போட முடியாத சர்க்கார் ராஜினாமாச் செய்யவேண்டும். நீங்கள் எல்லாம் ராஜினாமாச் செய்துவிட்டு வெளியே போக வேண்டும். ஆகவே நான் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக வசவேற்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The house will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

1-34
p.m.

The house then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

88. Notification issued with G.O. Ms. No. 331, Rural Development and Local Administration, dated the 16th February 1966 making an amendment to the rules relating to the payment of travelling allowance to the Pleaders engaged by the Municipal Councils published with the late Local Self Government Department Notification No. 1583, at pages 527-528 of Part I-A of the Fort St. George Gazette, dated the 29th November 1927, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920)]